

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in 8 Arist. de physica auscultatione libros - Cod. Ettenheim-Münster 271

[S.l.], [18. Jahrh.]

Libri primi physicorum - Disputationis primae

[urn:nbn:de:bsz:31-129411](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129411)

ex qbus componitur; in septimo, et octavo de primo motore, eius qe attributis, ac proprietatibus, nos iuxta eum, quem superiore anno in tradenda le- gica morem venuti sumus hos libros disponi- bus aliquot includamus, hanc studia nra secundet.

Hubium undecimum, quodnam sit horum librorum obiectum. & cum Rubio hinc, sic corpus naturale in eo, in quantum solum dicitur principia corporis motuum sub- mine sua comprehensa, uel quatenus consideratur solum ex spectu graduatorum, que sunt proprie- tates quasi generice, vs. e. mobile, quantum, in loco etc. n. autem quatenus principia corporis simul et par- tialis, hanc uel illig in specie entis mobilis, neque localiter mobilis, aut etiam formam, ut eiq. principi- um continet, ut sic n. e. obiectum totius philosophice. alis, quatenus uero proprietates magis speciales de illo demonstrantur, e. obiectum ceterorum librorum vs. de celo, de animalibus, de alijs etc.

**LIBRI PRIMI
PHYSICORVM**

**HISPANIS PRIME
QUESTIO PRIMA**

**DE
principijs corporis natu-
ralis in comuni**

21
Absolvemus hanc disputationem de principiis quatuor quibus
explicando in prima quid sint, qua, quot, et quatenus,
in secunda quid nunc prima in specie qua eisdem adhaerent,
tertias sint, idem quare in tertio de hoc, et in quarto
de privatione.

ARTICULVS PRIMVS quid nomine

principij intelligatur

Notandum primum ex Suarez 2. Met. d. 12. s. 1. n. 1.
ibi notat ab Aristotele 1. Met. c. 2. eadem, et principium
primum pro eadem accipi, sicut ens, et unum, eadem
vero ab eodem 1. de generatione animalium distinguuntur
cum essent de ratione principij esse, et ipsum esse
lige principium quod sit eadem multorum, sed principium
ipsius nulla sit superior causa, atque de ratione causae
est, et nullam habeat superiorem causam, quod sicut philosophus
Lycopum, principium quoad hoc strictius sumitur, quam
causa, haec non multis rebus convenit, quibus tamen convenit
ratio principij explicata, cum quod principium et
causa, nunc pro eisdem, ratio vero pro diversis, et
verum multipliciter sumantur.

Notandum est secundo, principium aliud esse complexum, principium
sive cognitionis, aliud incomplexum, sive rei, illud de quo
in logica dictum est, satis est integra aliqua propositio
per quam cognoscitur conclusio, in complexum, sive prin-
cipium rei, est illud, a quo aliquid statum esse summat.
satis est
principij
incomplexi
et complexi.

22.

aliquo modo procedit, subdividitur in principium rei,
in fieri, siue generationis, et principium rei in fac,
tu esse, diciturq; principium compositionis, siue con-
stitutionis, rursus dividitur in principia rerum na-
turalium, et artificialium, in principia transmuta-
tionis substantialis, et accidentalis, in principia

Definitio principiorum intrinsecorum.
Definitio intrinseca, et extrinseca, intrinseca sunt, que vel
in ipsa res, vel in casuali conceptu rei includuntur,
ut materia, et forma respectu corporis naturalis, generatio

Definitio principiorum extrinsecorum.
Definitio respectu transmutationis, extrinseca sunt, que
namq; rem componunt, namq; in eis conceptu includuntur
directe, ut efficiens, et finis. His no-
tatis queritur primo, quid ad rationem principij in
coi requiratur. Secundo quomodo definiatur. Tertio
quomodo principium, ead. elementa, distingueret.

Quid sit principium in ratione principij.
Conclusio prima, ad rationem principij in
coi requiruntur, prioritas, ita, ut principium sit ali-
quo modo prior suo principiato, ita Suarez. Met.
lib. 12. cap. 1. n. 8. et 9. probatur prima pars de prioritate,

*Assessio de prioritate, auctoritate Scoti s. Met. ubi ait, in
lib. 1. ad 2. di. 1. principio esse, ut sit prior, et quo ita dicitur,
ut sit prior.*
quod primum est respectu aliorum, vel plurimum,
illud quoque prior est aliquo, vel pluribus, sed prin-
cipium iuxta citatum locum Scoti, primum esse res,
pectu principiato, quod etiam prior est ipso principiato

nam ut recte docet Suarez loco citato, primum est p[ri]ncipium 23
 est, quam p[ri]ncipium est aliquo, quia hoc antecessione non
 tantum ad principium requirit, illud vero, siue p[ri]ncipium
 est negationem prioris, sed, interim ad extendendum est
 hic, p[ri]ncipium mentem debet h[ab]ere, quasi principium
 simpliciter primum semper debet esse, sed sufficere, quo.
 si aut simpliciter in certo genere, vel utrum quid
 primum sit. sicut primum sumi aliquando positivum, primum sumi.
 aliquando vero negativum, negativum primum dicitur, h[ab]et dupliciter.
 quod nihil ante, et nihil post se habet, positivum, negativum, et
 est autem primum est, quod nihil habet se p[ri]ncipium
 habet h[ab]ere aliquid post se.

Quares, quid simpliciter, et quid utrum quid primum. Quæstio.
 in certo genere dicitur. Et cum Suarez, simpli. Responsio
 dicitur primum dicitur illud, quod ita est principium, ut
 h[ab]et nihil principium sub illa ratione, sub qua est prin-
 cipium, primum vero utrum quid erit, si sub ea
 ratione, quæ principium, ab alio sit principium.
 tum, sic punctum simpliciter primum dicitur il-
 lud linea, ante quod nullum est, continuans vero
 partes, est tantum utrum quid primum.

Conclusio secunda, ad rationem principii in c[on]suetudine, p[ri]ncipium.
 tar prioriter regit quæstio, p[ri]ncipium, scilicet, sicut dicitur, ad rationem
 unig ab alio, quod principium dicitur, probat man g[e]l[ati]o, p[ri]ncipium
 ram suar: tum a c[on]suetudine hominum modo, quo principium con-
 cipiunt, tum vero inductione, quæ nemo dixerit, id, quod p[ri]ncipium
 p[ri]ncipium est altero, principium illic est, nisi quæstio atige-
 interveniant, sic nemo turrim s. v. appellabit p[ri]ncipium
 sequatur.

cignum diu crastini, et cerata principium uana,
 quantumvis et terris dia, et cerata uis præcibite,
 sint, rās ē q̄ rās ex tenuis dia, rās ex ceratis
 una q̄se puris. Ceterum q̄sentis illa, uel ē ra,
 ōra, ordinis tantum, et cuiuscuq̄ connexionis licet
 extrinsecia uel ē rās eueq̄dem habidinis intrin,
 seca, q̄ inter ignem, q̄ principium appellat, et id
 cuius ē principium inuenit, ita, ut ex igdo ali,
 quo modo oriat, priore modo in di actione, ut suas
 loq̄, aut negotis, illud unde inchoat principium di,
 est, q̄ aliq̄do ē arbitriam, seu casuale, ali,
 q̄do ē debitum ipsi rei, uel saltam magis con,
 seruancum, ut quancumq̄ fiat, uel spectata
 nda rai, que sit uel interdum q̄sideratam,
 dione q̄antis, sic rās ordinis in tradita sua
 uel arte, seruati, aut seruandi, id q̄ notignobis
 aut facitig ē, appellat q̄to principium doctri,
 nae uel artis, q̄ inde quancumq̄ inchoat sica
 in ordine temporis, aurota ē principium diu gna,
 tags dignitatis ordinis principium subditorum, con,
 sul ordinis loci principium ceterorum, fundaca,
 tem dantiq̄ principium adidig, q̄to priore modo
 rās scilicet habidinis q̄ se, sicut intrinsecia dugli,
 cites sit, q̄mo q̄ posituum in fluxu, et comu,
 nicam sui ēa, qui modq̄ herte suas in creatis

sans², cum de gendia, et coglita, unda etiam gnan
 cignia tale sans induit nam cae in diuinis²
 g sonis licet principium accissima influens et
 coisans proprium ee inuenias, e h sine caa.
 liba. sto gota ee aliq² alicuius principium
 sine reali influxu ac de gendia interueniente
 in habidina intrinsaca, sic gnao dicit² gnci-
 gium generans ee necnam habidinem generans
 ad gnaem, qe generatio cum dascibus transit de
 n ee ad ee ratio inuoluit respectum ad gnaem.
 Conclio etia principium in coi de gniq ab hla
 x m. c. v. d, unda aliq² ee, qua definitio tam gna
 cignis cognouit, quam principis rei in fieri, quam
 et gncigis in facto ee gneriet, si parla ee
 latissima, ut oggestet, tam pro ee obtius, quam
 ee in fieri, sicut inchoatio, quam in facto ee
 acci gnat, oia h sequuta definitione g hli. c.
 clarig explicans. principium ee gnam, unda etia
 gnat ee, fit, aut cogno scif. ubi parla gnam
 significat gnotum, de qua supra, ee acci
 dicit², quam in superiore definitione accigif pro
 ee scilicet: rei in facto tantum. praeterea uox
 aliq², tam pro entibz, quam in entibz, cum etiam
 hac principium hbra dicitur, ut oggio terra in
 bes solem, et lunam, dicit² gncigium, et caa

habinitio
 generans.
 ee transit
 de a ee ad
 ee.
 principij
 definitio.
 ee id unde
 aliq² ee,
 fit, aut cog.
 noscitur.

Intra
 abiam habu.
 aut gncipium

26
Quid sit
sive Luna.

Eclipsis Luna q^{ue} est g^{ra}vis, tandem d^{icitu}r ind^{ign}e
significat g^{ra}vem, seu p^{ro}cessionem, de qua g^{ra}vis
p^{re}cedente, ita, ut sensu definitionis g^{ra}vij
in coi sit ita, g^{ra}vijum est ens, vel n^{on} ens, g^{ra}vij
g^{ra}vitate, tempore, r^{ati}o, originis, cognitionis digni-
tis, loci etc. Unde, id est, ex quo, a quo, q^{uod},
q^{uod} q^{uod}, cuius g^{ra}via, imitate post q^{uod}, suff^{icit}, sit,
aut cognoscit ens, vel n^{on} ens.

Conclio 4ta, g^{ra}vijum, est, et elementum
quamvis, ut suas notat. disp. supra citi saga p^{ro}ca,
tam sumant, sagis h^{ab}e^{re} d^{ist}inguunt, ac p^{ro} d^{ist}in-
sis surgant a p^{ri}ncip^{al}ib^{us} h^{ab}entib^{us} se ad h^{ab}entia,
ta S. Thom^{ae} apud Ruvium p^{ri}mo p^hys. c. an
ex positione textu, tanq^{uam} sagis et in ferig, ita
ut g^{ra}vijum sagis sit, et ad in ferig cas^u in
simul vero elementum, g^{ra}vijum n^{on} d^{icitu}r tan-

Nota, est est id, a quo res quomodocumq^{ue} incipit, vel est,
est id, a quo est vero, id a quo res est influxum est suum
res, s^{ed} in^{ter} habet, r^{ati}o cuius g^{ra}vitas est n^{on} est, q^{uod} cum est h^{ab}ent
suum habet nullam habuit, nec dare est h^{ab}entem potest, q^{uod} nec

Nota, est, est est, elementum deniq^{ue} est q^{uod} d^{icitu}r est, sed in h^{ab}entia,
mentum cau^{sa}, est est, et componens rem illam cuius est d^{icitu}r g^{ra}vij.
San^{cti} q^{uod} d^{icitu}r est est
s^{ed} in h^{ab}entia est g^{ra}vijum igit^{ur} tanq^{uam} supremam latissimam fundit^{ur},
componens est d^{icitu}r q^{uod} de v^{er}ib^{us} elementis, de q^{uod} cas^u, et a cas^u C.
q^{uod} est est sic^{ut} q^{uod} neg^{at} elementis, neg^{at} cas^u conue^{nit} d^{icitu}r g^{ra}vijato

in illis libris quod genus aliquod includit, ut si tam sit... 29
 gulis ac divisionibus, quam collectiue sumptis libris
 hinc patet, causa non in illis tantum est, ac prout dicitur
 qua realitas, elementum vero in illis, qua realis
 libris et in his etiam simul in eis nec in illis sunt
 hinc, quod elementum est, causa quoque est, et quod
 causa, principium est, non tamen generis, quia prout
 principium est, non tamen nec causa, nec elementum
 est.

ARTICULVS SECVNDVS.

DE
 Principijs primis corpo-
 ris naturalis
 incomplexis.

Conclio principia physica corporis naturalis hoc
 libro hex: 12. sic a phlo definiunt. Quae nec
 sunt ex sese nec ex alijs, sed ex ipsis oia sunt
 entia, sicut in definitione generis, quae hoc est sicut
 entia, sicut in definitione generis, quae hoc est sicut
 significat ubique in definitione hae habundantiam, vel
 partis generalis, sicut aut materialis, aut subiectual
 hinc. Sicut autem a hinc, in hoc quos sicut mutatio, ois
 in mutatio, est aliquo modo inter duo extrema, quae
 transit, sicut necessitas coitatus abijciendo ad aliud
 acquirandum, inter qua extrema. Illud dicitur hinc
 definitio principiorum
 physica corporis
 naturalis.
 Principia cor-
 poris naturalis
 physica sunt.
 Quae nec
 ex sese, nec
 ex alijs, sed
 ex ipsis oia
 sunt.
 Omnis mutatio
 est sicut inter
 duo extrema
 transit.

a quo, q^d mutae desent, sicut a quo dcedit q^d ille
 definitio uero hinc ad quam, q^d mutae acquiri, uel ad
 terminum quem accedit, ut in genera substantia. Subiecta
 a quo. et hinc est materia, hinc, q^d abijit q^d prius s^{ub}st^{antia}, hinc
 ad quem tendit est s^{ub}st^{antia}. Adijit tertio q^d s^{ub}st^{antia} s^{ub}stantia
 quae est, qui ut d^{icitur} id est, uel genita s^{ub}stantia uel generans. s^{ub}st^{antia}
 mutae alij^{is} q^d q^do n^{on} ex se se, n^{on} ex alijs q^d quae
 n^{on} est, l. ad q^d uerba definitio quae uel solis principijs g^{enera}lis
 accedit.

Terming a quo
 est, qui mutae
 desent, sicut a
 quo dcedit modo quo s^{ub}stantia, u^{el} tanquam ex partib^{us} compon
 tur.
 uentib^{us}, u^{el} tanquam hinc, ut hinc est physica.
 q^d uni: n^{on} g^{enera}lis. et ibidem Con: unde reijciunt q^do

Quenam ra
 iudant a de
 sine principi
 orum corporis
 naturalis.
 cae, extraneae, adiciens, sine est q^do, nihil
 ex illis s^{ub}stantia, tanquam ex hinc, uel s^{ub}stantia aut subto
 s^{ub}stantia entia illa simplicia ex q^do nullum corpus na
 ale est, ut s^{ub}stantia, hinc conuenient itaq^{ue} definitio
 principijs n^{on} ita explicata a s^{ub}stantia s^{ub}stantia. c. l.
 q. 2. tantum s^{ub}stantia substantia, materia et prius, l.
 et illam alij aliter explicatam expendant ad
 quae uel principia g^{enera}lis, etiam extrinseca, ut
 Mend: l. i. phys: d. i. sec. 2. q^d s^{ub}stantia ex
 g^{enera}lis habet inen partib^{us} componentib^{us}, uel hinc

atiam si qui si care habitudine efficiendis et finis
 haec de efficiente probat ex c. 8. Joan. n. 44
 ubi sunt haec verba. Vos ex getra diabolo estis,
 id e. videmini attedi a diabolo. Item, q. ex
 duobus, id e. q. ex duobus est. Sed q. haec
 hanc sententiam e. q. tam finis, quam causa
 efficiens, sope in eodem genere, et sub eadem
 dem rae principiandi. ex alijs sine alijs con-
 decant. Nam ipsum atiam efficiens creatum
 habuit eam efficientem sui, et finis nullum
 habet alium finem sequitur a definitione generum
 principiorum q. h. n. efficiens.

29
 H. s. s. s. s.
 ex c. 8.
 Joannis.

Dices q. mo. grad. ita definitio n. querit o. obiectio q. na
 soa, q. n. querit via rationali, qua sit ex n.
 ee sui tanta hno a quo, e. n. creatio q. no. Nota, crea-
 ductio artis ex nihilo. Sto soa. ralis, deo. ho e. pro,
 nis v. g. aut serpentis aduif ex ma, sibi. ductio artis
 ex n. ee sua q. uae, q. principia sunt ex nihilo.
 ex se sa, q. ha. definitionem, q. soa e. prin-
 cipium, et sit ex q. uae ac ma, qua sunt
 etiam principia, q. soa sit ex principijs.

Nota, crea-
 ho e. pro,
 ductio artis
 ex nihilo.

Resp. q. mo. ex Fon. ad q. num. negatio aiam. Responso
 rationalen fieri, co, q. (fieri) strictu hie acci. Fonseca.
 giat pro effectuone distincta a crease qua aia

rationalis producit *St. sds Mend.* loco supracit.
 Responsio distinguendo, sed aig rationalis ex n^o e^o sui
 sda Mend.

Principia ex se in uicem negant, principia ex se in uicem fieri, illi,
 sicut in eodem modo principia, n^o eodem modo principia quo ipsa
 audi. *St. in composita ex ipsis sunt, aut fieri, uel in ex*
 diuerso modo principia eisdem ordinis fieri. *Soa n^o licet*
 C.

Sicut ex prima, mea, uel duo, latius sumen,
 do uerbum, fieri, et praegram, ex, sunt h^o di,
 uari ordinis, nam Soa e^o principia ungo,
 sitium Soale, g^o uero negatiuum et
 Ex quo fieri
 Soa mala h^o. mala. Hinc resp^o ad stum, Soa mala
 fieri ex mea, et g^o uae, distinguendo, tam
 quam ex principia eisdem ordinis, hoc e^o
 Soale. *St. diuersi ordinis mali, aut g^o uatiue*
 modis principia maliiter aut g^o uae

Responsio
 tertia *Qua.*

C. *St. tertia Quia Soa n^o fieri, sed u^o,*
 positum ex mente *Stilis u. s. hys. hoc s. p. do.*
 uerbis his uerbis. Quare mani factum e^o ead^o.
 his, q^o Soa, q^o s^o s^o, semg^o e^o compositum, atq^o in
 Soa non e^o compositum, sed aig tantum pars,
 q^o iuxta *Stlam n^o s^o s^o.*

Dices scto saluum e[st] principia n[on] fieri ex alijs tanquam
 p[ar]tibus componentibus, q[uia] tam m[en]ta, quam s[ub]sta[n]tia, s[un]t
 ac componuntur ex suis p[ar]tibus integralibus. Et non
 gaudendo antecedens, et sic p[er] se d[ist]inguendo. Fi-
 unt ex alijs, id e[st], p[ar]tibus integralibus. C. ex
 p[ar]tibus. N. sed queras, quid sint p[ar]tes inte-
 g[ra]les, quid p[ar]tes. Et mund[us] loco est, p[ar]tes
 integrales sunt, quam u[er]a si tollas, tollit[ur] quoq[ue]
 integritas composita, n[on] t[ame]n g[ra]t[is] quiddam est
 et p[ar]tes, ut si quoniam oculum eruas, ual[et] g[ra]t[is]
 dum abscindes, n[on] manebit q[uod]m totum compo-
 situm, q[uod] antea erat, includas nimirum oculum,
 et p[ar]tem abscissam, id e[st], q[uod] manet sine oculo
 altero et pede, u[er]a e[st], ac d[icitur] h[oc] et p[ar]tes
 pars esset, siue principium p[ar]tes e[st] id, quo
 sublato aufert[ur] p[ar]tes rei g[ra]t[is]. Sic sub-
 lato a[er]e, ual[et] corp[us], n[on] potes amplius con-
 sera h[oc]m. Partes, m[en]ta, et s[ub]sta[n]tia, componunt[ur]
 etiam ex p[ar]tibus p[ar]tes lib[er]is, q[uia] scilicet, ac d[icitur]
 s[ub]sta[n]tia, q[uod] n[on] tantum ex integralibus. Et com-
 ponit[ur] ex p[ar]tibus p[ar]tes lib[er]is metaph[isicis]. C. p[ar]tes
 s[ub]sta[n]tia.

Obiectio s[ub]sta[n]tia.

Responsio.

Queras.

Respondet Muria.

Partes in-
tegrales e[st]

quarum una
si tollat[ur], tollit[ur]

quoq[ue] integri-
tas composita.

De finitio
 principij
 essentialis
 id, quo sublato
 aufert[ur] essentialis
 rei g[ra]t[is].

Inotas.

Respondet.

Obiectio tertia

n̄ sunt ex illis, sunt n̄ imaginabilia. R. si n̄ oīa
 Rationis corpora naturalia in suppositione distributiva acco,
 Ex principiis in modo C. in distributiva abula n̄. si n̄ uerba
 mis sunt oīa cor
 gora naturalia in illa definitionis e oīa sunt accipienda cū
 supposita dicitur aliqui, ut intelligant oīa generalia, sicut ali,
 butiva accom am illa Joan. 1. sumunt, oīa per ipsum fac,
 moda C. in his, tributiva ab. ta sunt, illige que secta sunt, alioquin eti,
 soluta n̄. am ipse dicit q̄ ipsum dicitur cū, q̄ absurdum.
 dum.

Obiactio quat. Dices q̄ oīa definitionem principiorum in
 ta
 cori cam n̄ ualere, q̄ oīs bona definitio rei ali,
 cuius in cori queritur habet oībz sub illa con,
 tantis, at definitio principiorum in cori n̄ con,
 uenit oībz principiis, sub principio in cori
 gtantis. q̄ etc. probat m. n̄ querit mare, aut
 sōa aquae, siue in specie, siue in m̄i ei,
 duo accipiunt, q̄ etc. probat antea cadens, q̄
 principia sunt, ex q̄bz oīa sunt, sed auq̄
 ex māg, aut sōa, n̄cū in cori, et multo mag
 in singulari acceptis oīa sunt, sed n̄la aqua,

Rationis q̄ etc. R. oīs definitio rei in cori collectiue
 oī definitio habet
 queritur oībz ue accepta dicit queritur oībz collectiue ac,
 collectiue in acceptis C. n̄. definitio rei collectiue accepta
 gntis C. dicitur. q̄
 butiue n̄. at queritur oībz distributiue, uel etiam in singil.
 latim, ac seorsim acceptis. n̄. m. distributiue

tantum, vel singillatim, aut seorsim acceptis, non con-
 venit definitio, sed collectivae acceptis, namque hoc mi-
 rum videri debet si res continens partes quodam modo
 plures. Et principium continet materiam, forma et
 privationem describit, cuius est talis descriptio nam
 aliquid tribuit, id ipsum non quoniam in partibus singulis
 licet idem materiam participantibus, nam aureum vel
 vel argentum, et forma, dicitur partes calicis, et
 partes facientibus totum calicem, collectivae bene
 hoc est, simul dicitur, non est singillatim, vel solum
 aurum, argentum, vel sola forma, ita etiam privationem
 dicitur dicitur esse, ex quibus omnia partant. Sed intelliges
 ex omnibus collectivae, id est, ex materia, forma, et privatione
 simul, non est ex sola materia, vel sola forma, quod quod
 in definitione dicitur, principia sunt, ex quibus omnia, ita
 intelliges, ut ex materia, forma, et privatione in parte, specie
 et individuo collectivae singulis, omnia collectivae
 corpora naturalia in parte, specie, et individuo sunt
 itaque ex materia, forma, et privatione, in parte partant
 omnia corpora naturalia in parte. Ex materia vero forma, privatione
 in specie omnia corpora naturalia in specie, ut ex forma
 liquis, auri, argenti, legis, piscis, hominis, etc. in specie
 liquum, aurum, argentum, legis, legis, piscis, homo,
 ex materia denique omnia in individuo, forma, privatione, collec-
 tivae acceptis omnia in individuo, hic, et illa, et illa.

34. at sic de cataris, lapidib, giscis, hoo. Queras, an, et
 Queras. quomodo definitio in cōi principio rum applicari possit
 Respondet. cuilibet in spec̄e vel in individuo. Et hoc ponendo
 scilicet. partes collectionis, et substituendo partes
 distributionis, itaque principio alicui physico, vel
 in cōi, et in determinata, vel in spec̄e vel etiam
 in individuo applicari poterit definitio omnium princi-
 piorum in cōi, hac rae. qm̄o ut principium in
 ḡe physico est, id, qd̄ n̄ ex alio, sed ex ipso sunt
 oia, illige certa rae principiandi. s̄to principium

Principium in spec̄e id, qd̄ n̄ ex alio, sed ex ipso oia sui gen-
 eris vel spec̄is, ut ex s̄a aqua, vel ligni ois
 ex ipso oia sui generis aqua vel ligna. Tertio principium in
 generis, l. spec̄is in individuo id, qd̄ n̄ ex alio tanquam subto
 ut ex s̄a aqua vel ḡta ḡbitante vel tr̄o, sed ex ipso id, qd̄
 aqua sunt. uel ḡta ḡbitante vel tr̄o, sed ex ipso id, qd̄
 quid, ut ex s̄a seu aia patri, petri.

ARTICULVS TERTIVS.

AN
 principia prima corporis
 naturalis sint prima
 contraria

Contraria Nota primo duplicia ei contraria, stricta, et lata
 sunt duplicia sumpta. stricta contraria, uti Ruyi v. phy: c. 8.

Nota ḡria stricta sumpta q. unic. et cum eo alij ex s̄a s. Met. c. 12.
 sunt opposita talia, q̄ cum p̄ta ex: 16. docet, sunt talia opposita, q̄, cum positua
 situa sint, mutuo, et positua se se exellunt ab eodem
 ut se se exel.

subto, ut quibus aliqua v.g. calor, et nigredo, et
 nigredo. Habet gratia dicunt illa, q³⁵ q^m se abluunt ab eodem
 eodem subto soliter ac positiva in expellunt ab
 reas in oppositas, ac regnantes, quas habent
 in ordine ad illud subtum simul in eo esse non possunt
 et sola, ab privas, q³⁵ proinde dicunt privativa
 gratia. Nota s^o privas gratia esse quousq³⁵ dicitur.
 licia, simpliciter q³⁵ma, et stum quid q³⁵ma. Illa
 sunt sola substantialis, et eig privas. Nota, gratia
 variatas privas simpliciter q³⁵ma, q³⁵ q³⁵uanit q³⁵mo
 anti c illige creatos hoc i, substa. Contraria
 privas stum quid sunt accidens, et eig privas v.g.
 albedo, et privas albedinis. Dicunt stum quid
 gratia, q³⁵ in sunt eas simpliciter, sed stum
 quid respectu substa, easq³⁵ g³⁵stariq³⁵. De q³⁵mis
 simpliciter gratijs hic loquitur Aristes, exple usq³⁵.
 no privasurum accium adest, tanq³⁵ nobis notiam.

Nota gratia
 lata sumpta
 dici illa, q³⁵
 q³⁵ se ab
 eodem subto
 soliter, ac
 positiva in
 expellunt etc.
 Nota, gratia
 dicitur in
 gratia sim-
 pliciter, et
 stum quid.

Conclusio prima principia sunt gratia q³⁵ma. Nota princi-
 probat q³⁵mo, cui sum antiquorum q³⁵horum auc. pia prima
 toritate, q³⁵ textu Aristes lib. 1. phy: c. 5. t. 7. q³⁵
 oes gratia principia faciunt, tam illi, q³⁵ unum
 tantum et immobile principium esse dixerunt, ut
 Parmenides, et eig a secula, quam q³⁵ plura, bos q³⁵horum
 et paulo post videbim³⁵. S^o probat auctoritate principia seu
 simul, et re Aristes loco cit. textu 72. ubi ait, q³⁵

Varia phi-
 losophorum
 principia seu
 tantia.

igitur ytraria quodammodo est d^{icitur} n^{on} d^{icitur}, uel positi-
 ua, ut Murcia explicat ytraria d^{icitur} o^{mnia} faciunt
 principia, manifestum est, et hoc r^{atio} n^{on} habilitat,
 r^{atio} est h^{abere} q^{uia} illa, q^{uia} neg^{ati} ex alterutris neg^{ati}
 ex alijs, et ex his o^{mnia} s^{unt} est cor^{porum} n^{atura} s^{unt}
 sunt principia, et ytrarijs g^{eneris} insunt h^{abere}, d^{icitur}
 g^{eneris} ytraria neg^{ati} sunt ex alterutris siue ex se
 se, neg^{ati} ex alijs, et ex his o^{mnia} s^{unt}, q^{uia} prin-
 cipia ytraria sunt g^{eneris}, q^{uia} etiam q^{uia} questio,
 nam principia sunt g^{eneris} ytraria. probat m.
 parlatim. g^{eneris} ytraria n^{on} sunt ex se inuicem, q^{uia}
 inter se g^{eneris} n^{on} coalescunt in unum. s^{ed}
 n^{on} sunt ex alijs, q^{uia} sunt g^{eneris}, q^{uia} n^{on} habent ali-
 quid g^{eneris}, alias n^{on} est g^{eneris}, et ex illis sunt lo-
 ria, ut probat tox. 45. 47. et sequentibus usq^{ue}
 sic. varijs inductionibus, n^{on} enim quilibet agit
 in quolibet, g^{eneris} n^{on} ex quolibet quilibet fa-
 cit, nec quilibet ex quolibet s^{ed}, nisi q^{uia} acci-
 dens, et n^{on} per se, et album ex murice, s^{ed} s^{ed}
 ex ytrario n^{on} albo, n^{on} t^{amen} ex quolibet n^{on} albo, s^{ed}
 uel ex nigro, uel ex medio, v^{el} g^{eneris} caeruleo viridi,
 atq^{ue} g^{eneris} parte nigra, et murice, et ex
 communio est, uel, si quid medium est inter mu-
 ricum, et communium v^{el} g^{eneris} ex semi murice, u^{el} d^{icitur}

gloria exyla agud hinc. q. lux. qy, ait, da qd sit,
aut corruptus, transire de gtrario in gtrarium, tunc
atq. n. semp habeam noia. q. exyla semp ida
gtraria, que in se mutuo transeunt.

Conclusio sda, aliqua principia sunt gtraria aliquo
modo n. ta. dicitur, neq. oia. Pars prima probat qd dictis,
tam etiam hac rae, contraria sunt, que in mutuo in eodem
subto n. compatiunt, sed quaedam principia in eodem
subto n. se compatiunt, qd. probat m. sda, et prius sunt
principia, hae a. se mutuo expellunt, qd. accidit
n. sda, dicitur prius a. subto, sda pars probat,
q. sda subtilis, et eiq. prius, n. sunt duo extreme
positiva, quodq. neq. mutuo positiva ex subto ex-
pellunt, ac proinde n. sunt stricte, sine progria con-
traria, propterea nihil e. subtilia progria ac stricte
ta gtrarium, et ex proprietatib. subtilia q. d. ab.
Tertia pars probat, n. oia. e. gtraria, q. que possunt
e. simul, n. sunt gtraria, sed mda, et sda, que
sunt principia, item mda et prius sda possunt
e. simul, qd. n. sunt gtraria, qd. n. oia. princi-
pia sunt gtraria. probat m. q. mda, et sda ligni,
item, mda ligni, et prius ignis sunt simul in
eodem ligno.

Contrario-
rum d. sda.
Contraria
sunt, q. se
mutuo in
eodem
n. compati-
untur.

Sicet qmo subtilia nihil e. gtrarium, qd. nec sda obiectio
subtili, & cum dictione, contrariata stricta et
progria C. priuatiua n.
Sicet sdo aequaquantib. nihil pot. fieri qd. obiectio sda

neq; ex principijs suis, hinc d' sunt genera, ergo
 genera, at qe genera sunt, neq; ex ratione
 Responsio. Punt. Q. distinguendo antecedens, nihil potest
 Nihil potest fieri ex generantibus, tanquam ex suis componens,
 ex generantibus tanquam ex partibus componantibus
 C. tanquam hinc transmutatis N.
ARTICULVS IVRTVS
 quot sint
 principia n. n. n.

Notandum qm sermonem est hic, ut etiam in
 sagiob; de principijs substantia, sive congenera,
 alis, qe qd de suis tantum quando qm substantia
 ceterorum antium fundantem at qm etiam inter
 ea entia sit, n. a. de principijs actuum, sive pro-
 ductiois eorum, tum qe horum principia, ut talia
 qm n. sunt, tum etiam qe actia n. sunt actia, sive
 congenera realia, sed qd actia sunt natura, et
 substantia, aut natura actia, ita dicitur c. q. q. unia

Notandum eto sentias ueterum philorum in numero
 philorum et principiorum asserendo supra modum fuisse dicentium,
 tarum in nu. quorum in sentias generis lib. 4. de antiquis philis
 vero principiiorum dicitur c. v. ad hanc breuam, et generaliam diuisionem
 reuocat, at primo dicit, eorum aliquos subtilissime
 et principium phy sicum, et igitur qd unum tantum
 do est, atq; eternum finitum, uel infinitum, atq;
 imobile, putarunt, ut Xenophanes, Parmenides,

Malissig, alios facit sua q^{da}, sed vel unum, vel multa
 et unum, vel finitum, magnitudine, vel infinitum, et
 item, vel unum ex quatuor elementis, vel quicquam
 illis principis, aut medium, similitur, q^d multa faci-
 unt, aut ea habeunt numero finita, aut infinita
 si finita, vel duo, vel tria, vel quatuor, vel decem
 vel alio quodam numero circumscripta, si finita,
 vel via unig generis ac res vel sp^{ec}ies diversa,
 et genera, ita q^o aliqui fuerunt, q^d unum principium,
 sed imobilia posuerunt, q^d quales fuerint, iam dictum
 Heraclit^{us} & Anaxig^{oras}, cum st^{at}u g^{en}eris nota contino,
 unum, sed mobile rerum o^mnium principium facit ig-
 nem. Anaximenes a^{er}em, Thal^{es} Milesig unig
 est septem sapientib^{us} aquam, vel ignem humidum.
 Anaxag^{oras} contra o^mnium g^{en}erum opinionem teste per-
 erio terram. Anaximander medium quid inter
 ignem et a^{er}em, hoc d^{icit} sig. illo rari^{us} posuit,
 Sto^{ic}o, aerem, q^d multa, a^{er}is mobilia, et finita prin-
 cipia habuerunt, aliqui duo, ut Parmenidas iux-
 ta Aul^{is} opinionem ignem, et terram, vel lucem,
 et tenebras, vel calidum, et frigidum, vel ut Plato,
 unum, tanq^{uam} solem, magnum vero, et parvum, ut ma-
 am est dixerunt. Stoici, aerem, et materiam, vel ut
 Arist^{oteles}, tria, materiam, solem, et principium. Plato iux-
 ta Plat^{onem} archonem, materiam, id est, materiam, vel quatuor.

39

Nota, scilicet,
 neophanem
 Mellesum
 existimasse
 nullum est
 principium
 physicum,
 av. q^d tan-
 tummodo unum
 infinitum
 sit.

Nota, ali-
 os phil^{osoph}
 opinionem, alios
 d^{icit} aerem, alios
 aquam s^{ed}.
 Arist^{oteles} princi-
 pium.

Empedocles quatuor elementa, quibus tanquam efficientem
 causam adnumeravit libram et amicam et principia esse
 consideravit pythagorae existimantes rerum principia esse
 ipsos numeros, et quae numerum denario conglenti, et ab
 solui adhaeruerunt, si quidem deus quatuor ut generigena
 operatur ingenio se succedant usque ad 10, quo cum sex
 venerunt, radeunt ad unitatem, eam iterantes,
 in eodem radem principia in maxima tribuerunt cui
 numeri vim, cum cernerent totam quaternario con-
 tinari (in eo non includantur unum, duo, tria, quatuor
 simul iuncta faciunt totum existimabant nume-
 rum quaternarium esse sanctissimum, unde signifi-
 cationem sancti confirmare volebant, tanquam iuram-
 ento utabantur dicentes

Iuro sex omni potentem, et qui tetrade vire

sex quatuor fontes nam in se habentem.

Vide gloria de his acuta disputata quod poenon
 Nota Anaxa-
 goram quae dicitur in similitudinem partium similium pro initio
 libet res fieri ex partibus similibus, eisdemque
 ex ex simili-
 bus partibus, eisdemque
 bonis namque, et caro fit ex multis carunculis, sanguis
 in melle, sic
 carnem unum
 tir car un cultu-
 deo permixtas in qualibet re in similitudinem cuiuslibet
 boni partibus, ut vult in lapida, liquis etc. conve-
 nit partibus auri, argenti, gemmarum etc. nomi-
 nari tamen aliquid lapidum, vel lignum potius, quam
 aliud quicquam, sed quod in tali re partibus lapidis, vel
 ligni maiores sunt, et magis in broncha possita

at n̄ idē, q̄ sit lapis aut lignum tantum, sine rerum
 aliarum coherētia, atq̄ hanc similitudinem partium
 infinitas appellabat. Quocirca per se propter sua,
 Zagoram Democrity, Leucigis, at Epicury,
 faciunt maam suam rerum inana, at atomos, ina,
 na q̄m in oēs partes infinitē partes, atomos
 vero, multitudine innumerabiles parit̄ solitas im-
 partibiles, sicut q̄ impartibilium q̄libet ex partes, in
 his in eā magnitudinem, figuram, at pondus, motum
 item earum trichicentia, unum, q̄ directū sit
 deorsum, alterum alioris, q̄ ex mutuis earum
 glazis, at ictibus q̄tingit. Partium delectis, dantijs
 congrega atomorum, ex qua innumerabiles mun-
 di efficiunt, tribus distarj's variari, positura
 ordina, at figura.

41

Nota, Epicu-
 rorum,
 Sullam suam,
 qui congru-
 eam atom-
 re innum-
 rabiliter mun-
 dos efficiere
 putabant.

Conclusio prima, n̄ ē unum tantum principium.
 probat Galio. q̄mō auctoritate Aristolis i. phisico.
 textu 100. ubi ait, unum n̄ ē principium in go.
 ibile ē, secundo eisdem rae, q̄ ea, quae sunt
 principia sunt contraria, atq̄ unum principium
 n̄ ē contrarium.

Principium
 n̄ tm̄ ē
 unum assertū
 Aristolis i. phisico.

Conclusio secunda, n̄ sunt principia in finibus pro-
 babat q̄mō ex eodem libro, at textu. s̄to rae q̄
 ut Gaually hic ex Aristole in Epitoma lib. 1. phisico.
 si eēt infinita, eēt ignota, q̄ infinitum ē
 ignotum, ut Aristoles contra Anaxagoram, si eēt
 ignota, etiam res reales ignote eēt, at sic p̄rent

Principia
 n̄ sunt in
 finibus.

scia rerum naturalium, res in principiatas per prin-
cipia cognoscimus, quae res gaudet quatuor probantibus
se tria tantum, et nec generiore, nec plurimo
gregate neque infinita, plura arguta ad servandae
libra auctores, quos vide. Tertio qualibet res
gubernetur in finibus, et quod iuxta sententiam Abraxae,
gore, in grano sinapis, ut recte Franciscus de
Abra; ad uentil, regerentur Angli Calii, silue,
montes, boves, equi, et alij hant, singularem res
qualibet res aut v.g. mus, felis, et felis, panis
legis ovis, aurum cuprum, quae quam absurda
sint, manifestum nimis est, quod est id, ex quo

sequitur

Nota principi-
gia in sacro
ca, hinc ad
duo, una cois
est, et dicitur
ta ex hinc.

Conclio ista, principia corporis naturalis in sacro ca, q
alio nomine constitutiva, sive principia corporis dicuntur
sunt tantum duo, scilicet cois, et derivativa ex hinc hinc
tante s. v. usq. ad s. v. r. d. a, quae principia constituti-

Principia
constitutiva
sunt.

na sunt ea, ex quibus corpus naturale componitur, et ex duobus
tantum, nimirum ex materia, et forma, scilicet. Materialiter,

Principia con-
stitutiva sunt
composita
corpus naturale
componitur

quod duo tantum sunt principia composita
na, et quibus constat ex quibus componitur in genere, id est in genere nihil est
in genere composita substantia, atque in genere substantia
et directe accipitur nihil est, quod in genere composita
natura substantia

Principia
in se habita
sunt.

Conclio ista, principia intrinseca corporis naturalis
in se habita, sive principia generativa sunt tria, materia

s^{ca} g^{ra}uo, iⁿ d^{ist}ictis et cois, probat, tot sunt g^{ra}ui,
 g^{ra}ia, et q^uo^mo^do^m iⁿtrinsaca g^{ra}ueris, quot requirunt
 ad definiendam concipiendamq^{ue} g^{ra}ueriam, et sine q^uib^{us}
 illa designari, aut explicari n^{on} pot^{est}, et tria tantum
 requirunt, sufficientiaz, et sine illis, hoc est ma^{xi}m^{um}
 s^{ca}, et g^{ra}uas illiq^{ue}, sive concipi n^{on} pot^{est} g^{ra}ueris
 q^uo^mo^do tria tantum sunt iⁿtrinsaca g^{ra}ueris g^{ra}uicia
 M. suggoro, ex definitione, seu descriptione g^{ra}uici,
 p^{ri}ncipium iⁿtrinsacorum, p^{ro}pagellans iⁿtrinsaca, uel
 etiam e^{ss}entialia g^{ra}ueris e^{ss}entialia, ut mutatio e^{ss}entialis
 q^uo^mo^do, sicut gradicatio e^{ss}entialis, uel partes e^{ss}entialis iⁿtrinsaca
 g^{ra}ueris sint, cum g^{ra}ueris, eo igitur, q^uo
 actio sit p^{ro} q^uib^{us} e^{ss}entialib^{us}, neq^{ue} s^{ca}m, neq^{ue} ma^{xi}m^{um},
 an habere queat, sed q^uo n^{on} pot^{est} g^{ra}ueris uel e^{ss}entialis
 mutatio sine illis illiq^{ue}. probat m. g^{ra}ueris q^uo^mo^do
 trans^{it}io e^{ss}entialis, e^{ss}entialis trans^{it}io de n^{on} e^{ss}entialis, ad e^{ss}entialis, et e^{ss}entialis
 q^uo^mo^do de n^{on} e^{ss}entialis substantiale ad e^{ss}entialis substantiale, ut g^{ra}ueris
 r^{ati}o, ignis e^{ss}entialis trans^{it}io de n^{on} e^{ss}entialis ignis, ad e^{ss}entialis ignis
 atq^{ue} trans^{it}io talis n^{on} pot^{est} sine trib^{us} illis, ma^{xi}m^{um},
 s^{ca}, et g^{ra}uas concipi, et h^{ab}ere cum illis sufficientes
 g^{ra}uies q^uo nec g^{ra}ueris sine illis concipi pot^{est} et
 cum illis g^{ra}uies. declarat m. trans^{it}io de n^{on} e^{ss}entialis ad
 e^{ss}entialis n^{on} pot^{est} concipi, absq^{ue} eo, cui^{us} e^{ss}entialis trans^{it}io, sive,
 q^uo trans^{it}io e^{ss}entialis et hoc ma^{xi}m^{um} e^{ss}entialis, nec etiam g^{ra}uies illiq^{ue}
 sine eo, iⁿ quo trans^{it}io e^{ss}entialis e^{ss}entialis, sive q^uo^mo^do

43
 Ma^{xi}m^{um} s^{ca},
 et g^{ra}uatio
 e^{ss}entialis
 et cois d^{ist}ictum.

Generatio
 ut e^{ss}entialis mutatio
 e^{ss}entialis trans^{it}io
 de n^{on} e^{ss}entialis
 ad e^{ss}entialis
 de n^{on} e^{ss}entialis substantiale
 ad e^{ss}entialis substantiale.

mas nondum habet, ergo hi e can habera d' anig
sine eo, ad qd sit tranity, et, qd recipit, vica ad
quid e qd e foud qd nays generat yote illi
y ebray idis, cum hac sit talis tranity.

ARTICULVS DVNTVS.

argumenta

contra numerum prin-
cipiorum
soluuntur ~.

Contra prin-
cipiorum nu-
merum multa
asseruntur
multebant, partim a scholis peripateticis relatas, partim
a, et uaria tim lucia fidei conuulatas, qd ut per se in libro q
uatarum phlo- de antiquis phlo ostendit, a magnis nitens funda-
mentis. Ut in qm' Xeno phares probat principium
e uuum tantum, et immobile sic argumentatur, qd
q existit aeterna e, si aeternum, qd infinitum
infinitum, qd uuum, si uuum, ergo si simile, qd
immobile, singula uero membra sic probat. primum
e aeternum qd q existit, et factum n e, aeternum
n e, ut q existit, factum n e, qd aeternum e. pro-
bat m. qd si e ingoibile, id factum n e, sed q
existit, si e ingoibile e, qd si e n qd probat
m. si n, q existit, si e qd, dabat ex nihilo qd

produci, cum, quid qd sit de novo, antea n fuerit, con.,
 sequenter ex nihilo fieri. at hoc e impossibile, qd
 etiam fieri impossibile. qd eternum, si eternum, qd
 in finitum, ut gota, nec habens principium unde
 existeret, nec finem, in quem potest terminari, si
 infinitum, qd unum, si u multa, qd unita, ab unum
 extra aliud, qd e qda eadem infiniti, si uero
 unum, qd sibi his simile, ubi n dissimilitudo ibi
 multo, si nulla dissimilitudo, qd naq mutabilitas,
 qd sempiterna e, eua dissimilitudo, sed qd. singlas
 negando fundamentum quon huius opinionis eiq qd
 probem, qd e gradus, docentur oia prater deum a deo
 ex nihilo esse creata, et sic tota rationum series ca,
 dit, solutio res alias uide apud abatum gerarium.
 hices sto, pro Melisso, e infinitum rerum naturalium Obiectio.
 principium, qd unum, probat d. qd caret principio
 e infinitum, sed id, qd existit, frequenter, et prin-
 cipium caret principio, qd e in finitum. prob.
 n. id qd n e finitum, caret principio, sed id, qd
 existit n e finitum, qd qd existit, caret principio
 sed qd negando d. ad probem, esto m. licet distin. d. e. gonsio.
 qui potest, et negat m. cum argum probae, cuius
 totum licet antecedens gratis concedatur, neganda est
 consequens nihilominus, et gota procedens ex opposito
 antecedens, ad oppositum consequens, qd n ualut, sed
 contrarium, sicut n ualut ista, si homo e, aial e, sed

46

homo n° 2. qd aial n° 2. ita n^o inferendum, sed aial
 1° 2. qd homo n° 2.

Obiectio. Dices tertio, quid n° 2. principium, qd sunt tantum
 duo principia. probi. antecedens. principium a^o 2.
 ex quo aliud, atqui ex grisea nihil sit C. ex n° 2.
 lo n^o nihil sit. quid n° 2. a. nihil d^o qd n° 2. prin.

Responsio. c^o 2. p^o. R^o negando, quum antecedens, probat
 Ex privatione ^{q^o} distinguenda ex quo aliquid sit, vel tanquam
 nihil sit tanquam ^{q^o} parte componente, vel t^o n^o a quo C. ex altero
 ex parte com- ^{q^o} ponente C. tantum ^{q^o} distinguenda pariter at n^o. ex grisea
 quam ex t^o nihil sit, tanquam ex parte componente C. tanquam
 a quo R^o. ex t^o n^o a quo R^o. ex nihilo a. tanquam ex sub^o
 nihil sit, deinde nihil sit naturaliter, nullo gra-
 s^o g^o n^o, sine presente sub^o fieri a. probat
 s^o naturaliter.

Obiectio. Dices quarto, id, qd vera, realiter producit. Et ha-
 beret, vera realia principia, atqui cogitabile
 vera producit, qd e^o 2. principia debent e^o 2. tan-
 lia, n° 2. a. vera quid n° 2. n^o ans rationis. R^o

Responsio. esto antecedens, at e^o 2. quid n° 2. at n^o. quid n° 2.
 et quid n° 2. a. ans rationis, ut per modum ar-
 tis concipitur C.

Obiectio. Dices quinto, qd a quid n° 2. s^o a n^o generata pro-
 cadit ad s^o a n^o si ego sitam, id est quid n° 2. d^o 2. prin-
 cipium, qd etiam tanquam quid n° 2. a quo procedit,
 etiam etiam principium, et quid n° 2. a n° 2. sunt quatuor

principia v.g. quando generatur ignis, tam à græca
 sua ignis, quam à ligno, seu sôa ligni procedit
 ad ignem. Et distinguendo antecedens, dicitur
 græco principium, quæ per se ab illa ac nâni
 procedit C. per accidens N. à sôa vero ligni
 per accidens tantum procedit, unde etiam tunc
 per accidens generatur ignis dicitur, quæ absque
 sôa ligni generatur esse potest, ut si oleum accen-
 datur, sine græca sôa ignis generatur ignis
 esse non potest. Veritas, sequens in generatur v.g. tur.
 aquis vel cervi trinum à quo per se talis ge-
 neratur sôa Embryonem. prohi. regle, ex nâa
 in sua ita subordinat sôa equi, sôa Embryonis
 ut non potest absque hac illa generari, quæ hac
 sôa Embryonis ante tunc à quo per se, si ut græ-
 uo sôa equi. Et negando sequens, ad pro-
 bationem, esto antecedens. Et præcipiam ratio. quæ
 generatur sôa equi, sôa Embryonis requiritur
 ob subordinatam tantum, quæ per impossibile sub-
 labâ subactis tunc in aig locum disponibz subti-
 ciantibus stare generatur, et quæ aig sôaialis
 sublabâ vero græca tolleret quoque quæ gen-
 neratur, ut notatio tunc, quæ de transitu de nâa, ad tunc
 sices sexto, cæa esticiens, à aqua principium

47

Responsio.

Respondet.

Obiectio.

intrinsecum generatis, atque prius, quod sunt quatuor
 principia intrinseca. probi. d. idem prius est prin-
 cipium intrinsecum generatis, quod generatis, ut est
 mutatio non potest concipi absque prius, atque etiam
 non potest concipi sine causa efficiente sive agente
 quod. probi. m. nulla actio potest illigi sine agente
 sive generatis est actio, quod nulla generatis potest illi,

Actio non potest illigi sine agente. Et negando primum antecedens
 illigi sine agente probam, concessa m. negat m. cuius probas
 entia, ut est ac-
 tio, c. ut est mu-
 tatio N. ut est actio, actio, ut mutatio est mutatio non sub-

stantialis transitum ad se dicitur a prius sive ad
 soam.

Obiectio

Dices septimo in ligno vs. est solum prius prode,
 candae sive ignis, sed etiam prius aliam sive
 quarum est caxa vs. lapidis metalli etc. quod etiam

Responsio

alia prius autem principia. Et concessa non antea
 negari quodiam, ratio est, quod prius generatis in specie
 dicitur essentialiter respectum, ad solum prius sive
 succedat, vel unenda cum materia, unde, reliqua se
 et accidens tantum habent.

Obiectio.

Dices octavo, si ut in comburando ligno est prius
 sive ignis, ita in combusto est prius sive ligni, quod
 etiam haec principia erit. Et concessa antea

Responsio

dentur negando quodiam, ratio est, quod si per impossibile
 prius sive ligni non succederat, vel per sive ligni

generaret unā cum sōa ignis, et nihilominus paris, 49,
sima generatio, q̄o p̄ncipio talis habet se generat. p̄ncipio talis
dens tantum. Et itō distinguendo generat, q̄o p̄ncipium per
p̄ncipium, per se generat ignis N. corruptio unū N. corrup.
tio nis C.

Quares, an hinc a quo in generatōe subtilis dabitur
sōa q̄o p̄ncipio sōa subtilis & Murcia lib. i. Quares.
phy: distinctione q. q. s. sōa q̄o p̄ncipio, q̄o p̄ncipio. Respondet
nōtam sōa subtilis producit, nō sōa, q̄o talis Murcia.
sōa nō producit, ut sit in generatōe hōis, in qua sōa
sua aīa hōis nō producit, rōa ē, q̄a hinc a quo
generatōe subtilis ē p̄ncipio hinc ad quem producit.
candi

2VAESTIO S̄HA

de materia primæ essentiā, et affectionibz

Disputabimz in presento q̄a de varijs acceptio-
nibz, et existētia mātē p̄ncipio. Itō de quidditate. Tertio
tio antiteta, existētia, et substantia propria. Quarto
de eig degētia a sōis. Quinto de sōa et hōis
eig. Sexto de appetitu, et desiderio. Septimo
de ditione in compositis subleantibz. Octavo, de
nonnullis, q̄ cōter proprietas mātē p̄ncipio vocari
consueverunt.

Nota octo,
narian huij
quadronis
de mātē
prima es,
santia, et
a h actionibz
Divisionem.

ARTICULVS PRIMVS

S &

varijs acceptionibus
simul et ex

istia materiae primae

Monat philo. i. de Caelo. box. 110. si vox aliqua
eius rei, de qua disputandum e, ambigua, seu mul-
tiplea fuerit, cum eorum distinguendam ee, cogli-
canda significatio illius vocis constituendum ee
qua significatio asurgenda sit. Cum igitur variae
accepciones sint mae, libet ante oia significatio-
es agnoscere.

Notandum est, quod ex Suar. libro 1. de 13. s. l. yera-
rio, Lunio, Murzio, et alijs partim, et qd in gno, na,

Mae divisio
in tres partes.
in maeam ee, et in qua, mae circa quam, e de id, circa qd uel
causam, ex qua, et in goria, uel habitus, sicut sicut sicut, sicut actus, sicut
qua. illud qd, sicut uoluntas accipit, ad hanc maeam qd
Mae circa
quam, e de id, circa qd uel
causam, ex qua, et in goria, uel habitus, sicut sicut sicut, sicut actus, sicut
habitus etc. ex qd componenda, uel integranda totum aliq
Mae ex qua,
e de id, ex quo quomodocumq; orit, sicut corpus et anima, sicut unio,
uel tanq; etc.
componenda, mae, ex qua dici possunt. Subdiuidit in mae
uel integranda
totum, e de id, am altera, et composita. Illa e, ex qua subditio,
quomodocumq; mutata, nec e manente res efficit. sicut sicut
entur.

māa, ex qua hōis dicitur, q̄a ex illo. n̄ tū manente
 cibo, sed subtiliter mutato in sanguinem, carnem,
 nervos, ossa, etc. nutrit, integrat. Māa v̄m̄p̄is
 ē, ex qua n̄ subtiliter mutata ros, s̄il. sic ex
 liquo s̄il. datur, ac auro annulo etc. Partio mā
 a, n̄ qua ē de id, n̄ quo inherat, aut radicif
 soa qualiscunq̄. quo sensu, etiam aīa rāonalis
 iten v̄olbat, et illācty tam humany, quam
 Angelicay, dicunt māa, q̄a in aīa sunt gōa
 in illēcty, et v̄olbat sunt habity operāes, sp̄as
 Quarto deniq̄ māa obiectū sumis, pro aliquare
 q̄ substantare potū q̄ modum subti sive sūa
 dēctū oēs sōs māales, sive subtilis, il.
 lae sint, sive accidentales, haec māa pro ut consi
 deratur abstracta, sive subtilibz, sive accidentalibz
 sōis dicitur māa sta. ut vero considerat. etum se, ac
 sine sōis vocat māa gma, de qua n̄ propositio nobis
 questio erit.

Si
 Nota nāam
 q̄a n̄ v̄
 dicitur in
 nāam alter
 rationis.
 at compositi
 tionis.

Māa n̄ qua
 ē de id, n̄
 quo inherat,
 aut radicif
 soa qualiscunq̄.

Quae dicitur
 māa prima.

Quae secunda.

Conclio gma. Dicit māa prima, sive mutāum, sōa
 runq̄ tam accidentaliū, quam subtilium obiectū,
 aīa cōis q̄ hōrū sentia. generis libi. s. c. b. Hūc
 Sear. i. met. d. 13. s. i. n. f. Ruy. Con. Mus.
 hic, Soler, Franc. de Abra. paladici, Faualli.
 probat gmo, q̄ dant generāes, et transmūtāes
 subtilis, q̄ dant gmun sūctū, seu māa, ante
 cōis sensibz s̄atet, vidēz quotidie ex aīalibz

Parti māam
 primam mul
 torum phlo
 rum ē assere
 tio.

animalia generari, ex terra arboros, herbas, radices
 crescere, itam ex pane, vino, sanguine, carne,
 fieni, et hominem inde augeri, et progredere, in
 quibus omnibus utriusque interuenit mutatio subtilis, nisi
 quod ridicula uult dicere, solis accidentibus muta-
 tionibus substantias panis uini, herbarum, auium,
 larum, quae aliqdo comeduntur rariis, hinc
 sequuntur hominem compactum esse ex panibus,
 uino, gramina, gomis, gyris, partibus columbarum,
 giscium etc. Unde Gregorius monstrum esse omnium
 monstrorum monstruosissimum. Probatur sequela,
 quae ex illis, ut quibus saltim interuentibus conge-
 ritur homo, ex quibus augetur uentris eadem et crescit,
 sed augetur ex comestis gomis, pane, etc. quod
 componitur ex illis. Probatur iam gratia, illa gra-
 uis, quod datur subtilis illud, quoniam, quae ad omnem trans-
 mutationem simpliciter, ut uacuo requiritur subtilis
 substantiam. quod si datur transmutatio, dabitur etiam subtilis
 probatur antea cadens, ex desione transmutatio
 est actus, quae res nunc se habet aliter, quam
 antea, iam ita argumentor, ad omnem mutationem,
 quiritur res, quae se postea habet aliter, quam
 antea, nulla autem res potest aliter habere se se pos-
 tea, quam antea nisi permaneat illa postea quae
 antea fuit, ac in se recipiat, id, quo aliter se

Nota ad
 eam transmu-
 tationem sim-
 pliciter, et
 necessariam
 substantiam.

habet) sed res talis est subiectum, q^o subiectum ter. 53
 quiter ad o^mnem mutam, hoc a. substum, uel sup.
 ponit aliud, ut argentif^{er}as. loco cit. uel n. Agm. Suar.
 si n^o supponit illud a. g^omun, et habet intentionem,
 si uero supponit aliud, quaram de illo, an iterum
 supponat aliud, et aliud etc. et sic dabit^{ur} pro.
 cessu in infinitum q^o fieri n^o potest q^o necesse
 sistendum in aliquo primo, seu ma^{xi}ma. prob.
 m. q^o cas^u materialis est intrinsece cum totis comp^osi
 suadentem n^o potest a. illud potest comp^osum
 est per se stans cuius una pars nitet in alia
 et alia, rursu^m in alia, quin tandem sistat in ali.
 qua, que ceteris substat, cum q^o de natura
 compositum ita per se sit, ut secundum se
 totum n^o p^ondeat in q^ore est materialis ab ali.
 quo subto, q^o extra ignem sit necesse est, ut in
 tra se habeat aliqd substum, q^o sit g^omun res,
 p^ontu o^mnia aliarum entium, que q^o potest, et
 que in subto sunt, evidens q^o est dari g^omun
 in rebz nat^ulibz substum, siue ma^{xi}ma g^omun.
 Prob: sc^{ilicet} gelio frustra est disponas grauias, probat
 in generac^one ignis v^og. si n^o est substum aliqd
 necerium ex quo s^ola ignis fieret, sed saltem
 est, disponas grauias est frustra, q^o etiam saltem
 est, n^o est substum aliqd necerium probat etiam m.

Nota exi.
 dans ea, sa.
 si p^oimum,
 in rebz nat^u.
 libz subiectum
 siue ma^{xi}ma
 g^omun.

54
tales dispoēs sūt necērias. qm̄, q̄a d̄ay, et nāa d̄h̄itū
Nota axiona faciunt frustra, q̄o naq̄ p̄erias d̄e sp̄oēs ad
philosophicū generationem. Secundo exprimit nunquam fieri
d̄ay, et nāa d̄ossa, cuius quinque rari generationem, nisi
nihil faciat und̄ ḡenera dispoēs p̄eracueriat, q̄o dispoēs p̄er
frustra.

uia sunt necēria. p̄obi sequela M. si d̄af sub
iectua aliq̄o corie s̄oē ligni, et ignis tunc p̄ere,
unto. S̄oē ligni e m̄ ad uentū scilicet. S̄oē ignis
s̄ia simul accia ḡerate dispoēs p̄eracua un
illa s̄oē p̄eribunt, q̄o frustra fuerunt. p̄ob.
probaf.
testio ex sp̄ialibz mutacionibz a suar. i. M̄d.
d. 13 s. 1. sic, cum aial v̄g. alitur ex cibo, uel
aliquid cibi manet in sine nutritionis, et conua
ḡit substa uiuentis, uel oio destruit cibz q̄
actioem uiuentis, ita, ut nec s̄oē, nec m̄a, nec
accia cibi maneat, si nihil remanet superuacua
fuit tota uiuentis actio, et sane oio nihil ex cibo
iuuari potest, ut inde crescat, uel confortet, si
uero aliquid cibi remanet, nacio m̄a e, n̄ s̄oē
substantialis, haec n̄ uenientia altera gerit, si sit
m̄a, nisi ut supra ostendit, dicas, augeri, hoc
e componi ex cibo aial, n̄ manent accia, nam tunc
haec ḡerata subto, siue illud m̄am, siue s̄oē
dixeris, nacio corrumpit, si m̄a, et s̄oē destrui
supponat, idem ostenditur etiam, in nutritioe in prop
ria ignis, n̄ enim crescit, nisi supponat ligna

vel aliquid simile, nec generatur, nisi nutritus oleo, 55
aut simili materia, haec autem materia inutitur est, si situm
se totam destructuram, nullam reddi ratio potest, ut
sit materia, ad tales actiones, nec declarari quidem
illos congerat, et quod illa materia aliquo modo manens
sub sua rei generatione, seu nutritione, manet quod
situm aliquot subter eorum, ita suar.

Probat quarto in omni mutatione subtili necesse probat.
manet subter eorum, atque tale appellatur materia,
in generam, hoc est, generum subter, quod datur. probat.
si nihil maneret, tum sequeretur, dari naturaliter
annihilationem simul et creationem, imo transubstantiam.
haec, quod, tanta suar loco est, et ab omni generatione,
et ab omni actione naturali aliena, appellatur quod
Consilio Sordant: sess: 13. can: 2. actio mira-
bilis, et singularis, quae non est, si ita vulgariter
ter eorum in rerum natura accidere, annihilatio
quae semper res tota in nihilum recidere, creatio autem
quae ex nullo praesupposito subter compositum fieret
transubstantio vero, quae tota subter vs. ligni in ignem
nam conuertatur, imo vero plus est eodem
suar tanta, quam transubstantio, quae non est solum in tota,
liber subter, sed etiam in omni eorum accidere.
liber est illa successio, quae nullo manente eorum
subter idem accidens manere non potest naturaliter

ad, qd a suo subto pendeat in se, et conservari.
 Probat ex Quinto ex Sagia ii ubi hinc habentur
 sag: ii anim ingoibilibi aral di gotans mang tua, q emanit
 orbem C hoc e, integrata Cornelio Corni a lapide
 ves et spcas orbu d ex mea inuisa, Graeci e q
 apocps, id e, in sui mac, inornata incomposita,
 uti praeter citatum autorem S. Augi, S. Eucharig
 Maam infor. Bada, Bonaventura, alij qd apud Loricum cit. capi
 mem creatu
 ea testantur ii sagia interpretant, docentes mea infom crea
 plurimi ss: sian, et ex illa appetabilem istum cum glibz suis
 orbem per divinam sagiam effectum ee; an vero
 mea hoc, hngone, an vero naa tantum prig
 creata fuerit, infra declarabiter.

Error glibo. Contra assertionem nrām e error gliborum q existit
 run contra mantas generacem subtilalem ingoibilem admise
 assertionem nostram, qui sunt solas mutas accidentales, et unicum princ,
 accidimantas, generacem sub
 glibalem ingoibitum diuassa accia transmutabile, nempe stua
 sibilem solas rantiom densitem, calorem, frigg, reliqua gribz
 mutas acci, de q sunt oia accidentalites tantum ab illo prin,
 duntales adm, seruent, aluni regio maale di sferre, quantum vis ille subtilitas
 cu principiu di sferre iudicant sensu, rdo vero, que generacem
 maale. subtilalem ingoibilem ee contendeant, sicut hinc
 Rab qua, cur si quid gas generacem subtilalem de nouo produ,
 an h generacem, sub hilem impiceraf, tuu vel ex ente, vel ex n ente producerof
 ibile gularint.

in ex ante, quia per iam est, non potest de novo produci, sed
 ens iam est, quod non de novo produci, nec ex nullo
 quia ex nihilo nihil fit, non ens est nihil, quod ex nullo
 ante nihil fit, sed ex istam rationem dudum iam Respondet.
 explosam esse, et negari substantialem generam eam
 possibilem ad rationem dico quod retorquari, quod contra
 adversarios admittentes mutas accidentales, vel
 hanc accidens fit ex ante vel ex nullo ante, hoc dicit
 non potest, quia ex nihilo nihil fit, nec illud, quia per iam
 est, sicut non potest, quod illi responderint sibi respon-
 sum putant. Et sic, concessa M. N. m. ex dico,
 sicut ex ante incompleto, item ex nullo ante tanquam
 homo a quo, non est tanquam parte componente.

ARTICULVS SVS

quid sit

materia prima

Conclio prima materia prima habet habitum esse
 est substantiam primum ex quo incipit per se, et non ex acci-
 denti aliquid oritur, et in quod si quid primum interit,
 ultimum resoluitur. Sicut substantiam, dicitur, substantiam in
 formam respectu formarum substantialium inhaerentis, res
 gestu accidens materialium. Sicut primum, ut excludantur
 tam sunt totales, substantiales, quam accidentales, ut quan-
 titates, quia illae sunt accidens tantum substantiam, et neque acci-
 dentales neque substantiales sunt substantiam primum, deinde

Materia prima
 Definitio
 ab intellectu est,
 sicut quod
 talis est materia
 prima, dicitur
 primum ex quo
 incipit per se
 ut non ex acci-
 denti aliquid
 oritur, et in quo
 si quid primum
 interit, ultimum
 resoluitur.

et intelligatur, eam ex nullo modo re subto fieri. Sicut ex quo,
 ad excludendas causas extrinsecas, efficientes, finem,
 explet, n. enim, ut Con: hinc lib. 1. c. 9. q. 2. a. 1. no.
 tant, ex ijs progredi res fieri dicunt, sed ab effici,
 ante qd finem ad exemplar. Sicut in isto qd re,
 illige, tanta parte cœiali componente, unde exclu,
 ditur prius aliqz accia, cogit nãale a sticia. Si,
 est aliquid, id e, cogit nãale. Sicut oritur, id e, sit,
 general aut gētal. Sicut et si quippiam, id e, cogit
 nãale, seu compositum physica corrumpi, nãale,
 stuit, Sicut in quod, id e, nãam. Sicut ultimus
 re voluit, id e, resolutus ultimo ita, ut proter
 nãam suam nulle parti cœiali sig compos, qd e,
 structura e relinquit, quippe sola totali excepta
 aia hinc oio perit. Ex dictis illi qd, quid respon.
 dendum sit. qd quavis qm an nãe a deo sit
 creata. sãto, an generari aut corrumpi pot. Ter,
 tio, an substa completa sit, uel incompleta. Quar,
 to an sit ens aliquid continuum. Quinto, an real,
 ter distinguat a deo. Sexto, an sit parti cœiali
 corporis nãalis ex actionibz sequētibz.

*Nota formam
 aia pta aia
 totalem vno
 paritari.*

Assertio Con. **Conclio** sta, nãa qm a solo deo e producta q
 nimbi nãal Con: deo sit. no e, qe nãa e creata qd a solo
 deo a solo deo producta. Et sugeruo ex qstione sequēte seqt
 tan. probat, qe nulla creatura, aliquid creabit, qd nãe nãam

St. e. suarj. tomo. v. d. 20. s. 1. n. 1. dicenti, ueram, ac cer- 59
tam doctrinam esse nullam de facto creatam esse aliq,
item a uera fide solum deum diuinum creatorem agnosci
& ecclesiastici u. unq. a aliorum creatori potens
et ab oibz sanctis doceri. St. Aug. 12. de ciuitate dei
cap. 24. Aristot. Samaseno, Cyrillo, Alexand.
ac definitum esse in capite similitudinem de summa tri-
nitatis, et fide catholica. probat qd. hinc sto. probat
qd. ab eo solo producta e. ma. q. habet p. am
creandi alqui solz. Sed habet qd. M. e. clara
m. probat, qd. n. e. uerisimile et suar. loco cit.
loquitur de deo deum alicui creaturae hanc p. am
et n. permittit illi usum eius, tum qd. ad prou.
dam dei spectat, ut sint creaturae proprios motus et
actiones operari, tum qd. aliter frustra eet talis p. am
in rerum na. tum deniqz qd. qd. a nulla naturali
causa unquam factum e. merito censetur impossibile
per naturales causas. Veruntm. an uis e. illige prin-
cipalis) creandi coicari pot. a deo creatae, et p. se.
p. te a crea. produci ma. aliqua magna e. di. h.
cultas ut uidere la. apud citatos auctores, et Mend.
in phy. d. 12. s. 4. et alios, de quo duo certa
sunt. q. mo. p. am creandi q. uim habeat se sola, et
absq. dependia uel concursu alterius, v. g. dei ali.
quid ex nihilo producendi concedi a p. se. qd. nulla

res potē esse indagandus in agendo à gma cāa,
 ut suppono ex dicendis de cāa sufficiente. Etō
 auidens etiam ē iocari n̄ gōe vim creandi gōis,
 aigalem, utlam, sive adactam obto creabili h.c.
 talem q̄ gōit esse ens creabile producere nō est,
 q̄ abas seq̄t̄ q̄ res aliqua pot̄ creare se
 ipsam q̄ etiam illa sūt ens creabile, an uari
 usq̄ creandi q̄ modum cāe principalis proxi
 ma, et indagandus in agendo à gma cāa, et li
 mitata ad certum ordinem uel sp̄em rerum
 creandarum ut ad creanda corpora etc. iocari
 gōit creae suo loco uidebim̄.

Māa nec
 generari, nec
 corrumpi gō.
 tab.

Conclio ista māa nec generari, nec corrumpi
 gōta, nō ē, q̄ abas dicitur aliquid gōis gmo in
 generari, et gōta r̄ḡ ultimo in corruptione, quod
 implicat. Prob: sc̄ta q̄ quidq̄ generat ex al
 quo genere generat, et quidq̄ corrumpit in
 aliquid gōtari corrumpit, q̄ etiam si māa
 generat ex aliquo genere fieret, et si cor
 rumpit in aliquid gōtari resolveret, māa
 in generari ē gmo, et incorruptio uult
 mum.

Māa ē sub
 stantia in con
 glata.

Conclio ista māa ē subitā incompleta congl
 atio, nec completam subitā simul cum alio principio
 q̄ ē gōa. Prob: gma pars ex ista h̄c textu q̄

ubi maam ad substantiam reuocat. prob: sto, si acci-
 dens est, n̄ est subtu[m] p[ri]mu[m] q[uo]d o[mn]ia accidens
 supponit aliq[ui]d subtu[m]. sta pars probat q[uo]d q[uo]d
 illa ex q[ui]b[us] sit aliquid compositum, par se n̄ sunt
 completa entia, sed ex maam et soa sit aliquid
 compositum par se cor[re]p[on]dit scilicet: reale q[uo]d. prob.
 sto subtu[m] que n̄ habet soam n̄ e[st] completa
 phy: sed maam n̄ habet q[uo]d alias n̄ pot[est] e[ss]e sub-
 iectum u[er]ba, et adaequata g[ra]m[m]aticis p[ar]tibus, cui[us]
 extrema sunt soa et priuatio, q[ui] se mutuo
 expellunt, ad hoc n̄ requiritur ut capax sit
 successiue o[mn]ium extremorum g[ra]m[m]aticis
 h. e. ois soa et priuatis, et si soam aliqua
 ex se habet n̄ e[st] capax priuatis g[ra]m[m]aticis
 q[uo]d non ois, soam n̄ suam amittere n̄ pot[est]
 q[uo]d nec priuatis a[ut] suscipere q[uo]d priuatis et
 soa illig in eodem subto simul e[ss]e n̄ possunt.

61
 Nota, omne
 accidens sup-
 ponera aliq[ui]d
 subia et um.

Nota, soam
 et priuacionem
 in eodem subto
 simul e[ss]e n̄
 posse.

Conclio sta maam e[st] ens reale, posituum a
 soa realiter distinctum, r[ati]o g[ra]m[m]aticis p[ar]tis e[st] q[uo]d
 posituum componit cor[re]p[on]dit reale, sub sta p[ar]tis
 q[uo]d que possunt ab inuicem separari, distinguunt
 realiter, sed maam, et soa possunt separari, ut
 patet in morte ho[m]i[n]is, ubi a[n]i[m]a separabim existit
 et maam.

Maam e[st] ens
 reale, positi-
 uum a soa
 realiter dis-
 tinctum.

62
Conclusio ista m̄a ē pars essentialis corporis phy.
M̄a ē pars probat. Illud ē pars essentialis corporis naturalis in
essentialis corporis
siti phy sic. q̄ resoluitur eiq̄ de finio, sed in m̄am, et s̄am
revoluitur, q̄ sunt ḡtas essentialis. Distingm̄

Nota definitio
tionem corpo.
ris naturalis. ḡtas.
lū lū. corpus nat.
tura ḡtat ex
m̄a et s̄a. homo ex sua natura est spiritualis, q̄ s̄a
illius talis ē, est etiam ingenerabilis ob aanda
eam. sicut a. homo corpus, q̄ includit ma.
am, et s̄am, licet spirituales, in corpore
a. dicit n̄ potē, q̄ hoc dicit negam̄ oīno.

Quid si q̄dam corpus, corpusum ḡtraditū q̄ saltu
aliquid m̄a, sine corpore habet, Murfialib
v. d. v. q. 2.

Obiectio. Dices q̄mō q̄ transit à n̄ ēē, ad ēē generabile,
et q̄ ab ēē ad n̄ ēē, ē corruptibile, sed m̄a

Responsio. transit q̄. & distinguendo, m̄a transit subiecti
i n̄ ēē ad ēē. transit uō n̄. q̄ in generac s̄a ignis in ligno
subiecti uō ē. abijit ḡnūm ligni, et recipit tanquam sub.
iectum s̄am ignis n̄ a. transit tanqm̄ t̄nḡn̄
s̄a m̄a ad ēē m̄a et s̄a ignis.

Obiectio. Dices s̄tō, m̄a uerū recipit in se generacem et
corruptionem q̄ uerū dōnerāi potē generabilis
et corruptibilis & prob. ḡḡia q̄ ad in ēē sequit̄
nōrāi, et oā subtem dōnotat̄ t̄b aō cui subijctur

sic a scriptura dicitur charta scripta, a dealba deal.
 baba quam in se recipit, qd etiam nra a generata
 et corruptioa danoian d. generabilis, et corrupti,
 bilis. R. concesso qmo antecada negando conse, Responsio.
 gnam, ad probam qd cum ditione in ea sequit, Ab inesse,
 Lanoias qualibet d. aliqua c. itaqz danoian qd, quibz danoian
 terit subitue n. terminia, id e. dici gotu subtem, qualibet d.
 n. hng q se generans et corruptiois, gsequit negqz
 corrumpi, neqz generari, hac n. noia danoiantter.
 minum, dealbati uero, d. anigrari et similia trnum
 significant n. tr danoiant, sed subtem n. enim
 albedo dealbet, aut nigredo, sed charta vs. aut marg.
 sdo salsum e, subtem quodlibet ab eo danoian, cui
 subicitur, nam actio recipitur in passio, nec tr
 gassum dicitur agens, itam visio in uculo a qua
 tr oculu n. dicitur uisq, sed uidens e. god uis
 dente.

Dices testis nra e incorruptibilis, et in generabilis Obiectio.
 tunc moriente noia nihil corrumpetur, non nra
 qd e incorruptibilis, n. sda, qd e imortalis. R. Responsio.
 negando sequam, qd corrumpitur unio media inter
 nram, et sdam de quo infra.

Dices quarto dicitur nram generari, et cor. Obiectio.
 rumgi saltam q accidens rone gnuais. R. dicit Responsio.
 corrumpi, n. qd uera amittat certitan suam, sed qd
 ad uarianta sda desinat ee gnuata, siue amittat

64
obiectis.

privatam formam adveniantis.
Dices quinto, si materia in corruptione compositi non
corrupta tunc generatur in potentia dici multas totum
in toto, cum totum non mutatur, quando partes manent
Responsio. integra, ut sit in corruptione saltem hinc de
negando reglem quae sufficit, ut totum dicatur mutari
ac destrui, si unice partem generat, ita tota domo
mutatur in cumulum lapidum, si nunc partem tol-
latur.

ARTICULUS TERTIUS. an materia sit pura potentia

Tam actus,
quam forma
hig. lax. act.

Activa.

Passiva,
potest aliquid in se
se recipere, et
pati.

Obiectiva,

est illa, quam
omnes producibiles
nondum habent pro-
ducta res habent.

Nota activa
pote opponi ac-
tioni et generatio-
niam de est.

Notandum est, tam formam, quam actum esse triplicem
formam scilicet activam, passivam seu substantivam, et ob-
jectivam. Activa est, quae vires continet aliquam essentiam
illamque potentia producere passivam, quae potentia aliquid
in se recipere et pati. sic vis calefactiva quae
vis est forma activa, passivam habet generat ad re-
cipiendam albedinem. Obiectiva est illa quae non
est illa, quam producibiles nondum habent productae res habent,
sive est actum nondum existentem in re generat, si-
ve agendo ad existendum, saltem respectu originis
divinae, sive est res ipsa possibilis, quatenus a se
requiritur existere. Activa forma opponitur actui
sive actio, quae etiam generat de est. Passiva opponitur
actioni et generatio-
niam de est.

acty phy: foalis. nunc soa q in soa passiva tan. 65
 qm subto recipit camp. alias ex se in soam soat
 et qm ornat. Obliqua respondet acty catitativy
 q videt ab auctoribz sumi d'aglar. qm pro cuiy
 libet rei extra eas posita antite. s'cto proigra
 cui libet rei producta existia. s'cty alitar adhuc
 dividunt tam acty quam soas. da qbz vide soa.
 in soat: lib. g. c. v. q. ab sec. v. tractura es.

Nota gassi.
 ut soa opponi
 a them phy n'cu
 soaten.
 Nota obiecti.
 ut respondere
 catitativum.

signant actum et soam Metaph: et pro soam
 intelligunt gang respectu d'istaria existiam respectu
 existia nam respectu subsidia, itaqz acty
 Met: dicuntur d'istaria existia, et subsidia. his
 notatis, questio manet, an mea gma ita sit pura
 soa, ut nullum proterg actum ex se ingrediatur,
 essentialiter includat.

Acty Metaph
 s'cty d'istaria,
 existia, et sub
 sidiantia.

Conclio prima, mea gma n' e' soa pura obliqua,
 r'cto, qe neqz e' tm n' repugnata suis actibus ad
 existendum actum nondum existium, neqz ali
 am e' res tm soibit' existata, sed actualiter ex
 istans, e' n. ars earum per eadem producta

Nota mea
 prima n' e'
 puram soam
 obiectivam.
 sed an uerit
 per creatio no
 productum.

Conclio sta, mea gma, e' pura soa sub
 iactiva, hoc e' nullum actum soa tan phygn'cu
 tanqz stan componendam essentialiter includit.
 r'cto e' auctoritas d'ctis, hic text: 82. q mag
 am appellat subtm gmen. Unde sic argm. qd
 e' subtm rei alicuiy, n' e' de esse illig'rat
 atqui mea gma e' subtm acty foalis, q n'

A, s' s' articlo
 d'ctis.

Dixi etiam supra quod quoniam sunt generum
tam respectu actionis transiens, quam actus
socialis, physici, et alii respectu emanantis actionis.

Conclio prima materia generalis includit actum entis. *Materia includit actum entitatis.*
tamen ratio est, quia materia includit aliquam actionem, quod saltem entitativum. *prob. dicitur, quod una aliquam.*
quod distinguitur ab altero includit aliquam actionem, sed materia distinguitur a forma, quod includit aliquam actionem.

ubi dicitur, quod omnis distinctio sicut est aliqua distinctio actum, quod etiam distinctio materia sicut est aliqua distinctio actum non per actum socialem distinguitur, ut sit per aliquam actionem.

et hoc est videndum, talis enim non includit per actum et eadem obiectum tamen, cum sit ante actum casus quod per actum entitativum prob. 2do quod. Omnis vera entitas est actus aliquis entitativus, alias nihil esset, sed materia generalis est vera entitas quod.

tertio, si non habet propriam entitatem, tamen esset impossibile congenerat per se natura, composita. *compositio eadem, vel ea ex se, et actibus in actu.*
oblat esse ex duobus actibus in actu.

Dices quod dicitur hic tamen quod dicitur res non obiectio
aliter sicut ex manifestis actibus, sed ex ente in forma, id est materia, quod materia non est casus in actu. *Res distinguitur quando dicitur, sicut ex non Responsio.*
ante in actu sociale. *Res socialis sicut est ante in actu sociali. entitativus.*
et sub data distinctio C.

68
Obiectio. Dices sdo, datur purissime actus sine qua
grossa passiva, qd dabitur etiam qua passiva
ita pura ab oi actu, ut nullum simpliciter inclu-

Responsio. Dat actum. Et concessio dicitur N. C. etiam
ad sicut mut. huc istam, qd n. ragnat cum
rae entis se aliqd purum actum, imo, quo
gorsu actus e, ad quop. gorsu actus
Nulla qua tam
gura e ut n. m.
uoluit salta
actum entis
tuum.

dem ras ens iat ex hy. p. thasi ab o
ens, qd careret in entitate.

Obiectio. Dices tertio, ex duobz entibz in actu
gote unum per se fieri, atq. ex ma
et sda sit unum per se, qd ma simul
et sda n. gunt ee duo entia in actu

Responsio. Distinguenndo, ex duobz entibz comple
ex duobz entibz per actus sdales C. ex duobz incom.
ly in actu
pote unum per
se fieri, ex
entibz per actus
sdales comple.
tis C. ex incom.
p. la. h.

ARTICULVS QVARTVS
an
materia habeat
entitatem
et existiam diuer
sam a sda H

Notand. primo existiam in rebus creatis
 scilicet: Nam quae sunt in qua res sine causa sua
 liter habet, quod sit extra causas, et extra nihil
 habet et legitur summo nihil pro eo, quod nullum
 habet propriam actualitatem vel a, et quae res
 habet actualitatem a, extra causas suas in natura
 sua quae antea fuerat ante in quod ut
 rosa in hyeme, et fructus arboris quod uero
 fructus ab arbore, et ex spinis rosa procrea-
 dit, et quae existit, inderubi latebat, tunc
 ante actu dicitur atque existere.

Existia in
 rebus crea-
 tis dicitur.

Notand. secundum existiam ab alijs dicitur
 ubi ex natura rei ab alijs natura tenet et proin-
 da etiam dicitur in se habentibus ubi ad pro-
 andam peculiarem ac propriam materiam
 existiam.

Nota existiam
 dicitur ab alijs
 ex natura rei,
 ab alijs dicitur
 tantum.

Notand. dicitur existiam fieri per ignem
 vel productionem qua sit res ignea, sic pro
 ductio hinc ignis producit ignem quoque
 existiam hinc ignea

Per quod dicitur
 at existiam
 rei

Notand. quod ex dicitur hic tractatus. v. q. 3.
 duplicem esse existiam, totalem, et completam
 partialem, siue incompletam, quam colligit
 ex d. Thomae. 1. q. 9. a. 2. ad 2. Existia
 completa est res substantia quae conuenit naturae
 completa, incompleta uero natura partiali
 at sicut natura completa componitur ex naturis
 partialibus materiae et formae, tanquam ex partibus
 naturae partiali.

Existia
 est duplex,
 totalis,
 et partialis.
 Existia cum
 materia
 completa
 dicitur
 completa
 Incompleta
 dicitur
 partialis.

90. realibz at essentialibz ita existia completa
illiqz componit ex partialibz, ac simplicibz
existijs soa ac ma.

*Nota maan
primam ha.
vera antita.
tam realiter
distinctam a
ma, cum
supriori arti.
at prob: ampliqz. qm qd
ue composi.
tam, distincti.*
Conclio qma ma qma hbt antitatan
distinctam realiter a soa, cum qua compo
sitionem constituit, patet ex gestione quoru
ma, cum superioris arti, at prob: ampliqz. qm qd
ue composi.
tam, distincti.
soa geruntur existere, illud e di.
distinctum a soa quocunqz hbt antiam distinc
tam a soa. alias si idem est, atqz
indistinctum simul cum soa gereret
ma qd existere geruntur soa vob. Scto
ad qd qm sy gonit ad aliqd hbt anti
tatan distinctam ab altero at ma qm

*Forma edu.
citur ex soa
materia.*
sy gonit ad soam, soa n. educit ex soa
ma. Tertio q hbt diversas actias
pro ductivas, hbt diversas quoqz anti
tates, diverse n. acties ad diversos
trios trant, sed ma, et soa hbt
diversas actias pro ductivas, qd anti
tates diversas, nam ma q acties n
pro ductiva hbt crasam, soa vero ge
nerat, sive aductionem ex soa ma

*Ma habet
existiam di
versam ab ex
istentia soa*
Conclio et ma hbt existiam diversam
ab existia soa, ita Fran: p: colom: sen.

rerum naturalium lib. 1. c. 8. Suarez lib. 1. ^{Assertio}
 Metaph. d. 13. s. 5. per accidens lib. 5. naturalis plurimorum
 philosophia c. 12. Seneca hic t. 1. q. 2. tot. auctorum.
 c. 9. q. 13. Mand. physicae dispa. 2. s. 6.
 Metaph. d. 5. q. 4. Cons. c. 9. q. 6. a. 2.,
 Sfortia palat. lib. 2. philie content. c. 3.
 thasi 3 st. et seq. by Andreas de Stuge
 c. 9. et gluras citandi. Prob. pmo ex probatur
 mente Art. 1. phys. tux & ubi probat ex mente
 nam ea ingenerabilem, et incorrup. Art. 1.
 tibilem, et sic mea existeret formaliter
 existiam sua tum quoties sua d. ex.
 uo fuerat, ual. etiam gereret, toties etiam
 gereret, ual. fieri mea d. erat groyer
 est generabilis, et corruptibilis contra
 Art. 1. Probi. m. tunc ras perit. qdo ^{Quando res}
 amittit suam existiam, et tunc d. ens ^{dicitur gerita.}
 uo producit qdo acquirit existiam, et
 si existiam mea est eadem, tum exis.
 tie sua, tum quoties amitteret ual.
 acquireret de nouo existiam sua, toties
 etiam mea amitteret, aut acquireret
 de nouo existiam cum sit eadem me
 a et sua existiam, sicut ad uarios
 qdo quoties gereret, aut produceret,

42. De novo s^oa, toties gerit, aut produca,
probatu. ras m^aa. Prob. s^oto m^aa n^o s^ora inge
narabilem, q^a q^d got^a produci ab agente
n^aali, uel et^a corrumpi, id haud dubia
n^o iⁿ ingenerabile, aut incorruptibile
at si m^aa existeret per existiam s^oa
tum got^a produci ab agente n^aali p^o.
ab eo res producit, uel destruit, a quo
estⁱ res existia uel corrumpit per

Definitio
productionis
f^o talis iⁿ.
produca, iⁿstruere, at quodammodo s^oras ducere.
aliud n^o iⁿ, quam
eam extra
ab iⁿstruere.
quam res existit q^a producere
aliud n^o iⁿ, quam rem extra cas^o con,
at hoc iⁿ sum iⁿ data existiam at si
m^aa existit, per existiam s^oa tum
m^aa existia affi^o cerat, ac corrumpit,
res ab agente creato, q^d ab illo quosq^o
estⁱ cerat p^o. m. q^a existia s^oa et m^aa
sunt eadem, s^o existia s^oa, ut got^a s^oa
m^aalis affi^o ab agente creato, et ab
eo an^o destruit q^d etiam affi^o cerat, ut
rumperatq^o existia m^aa. S^oto prob. gelio
q^a m^aa e^o extra suas cas^o p^o s^o existit
n^o existia aliena q^d propria. M. ab o^oib^o
concedit. p^o. m. q^a uidet^o ingo^oibile, q^d
aliqu^o sit extra s^ocas cas^o, id^o q^a aliud

93.
E extra suas causas, qd etiam vtr̄ impossibile
qd m̄a sit extra suas causas, idē qd s̄a
ē extra suas causas, sine existit. S̄a t̄
vtr̄ impossibile, ut m̄a existat extra suas
causas per modum illum & si t̄ existit m̄a,
qd sit, per modum illum quo s̄a ē extra
causas. Confirmat, qd si qd s̄at per mo. Confirmat.
sua existit in alio aliquo, et realiter
distincto ē extra suas causas, tunc s̄at
etiam ē aliq̄ alib per albedinem ex-
istentem in alio v̄g. facies et ethiops
nigra, s̄at ē alba per albedinem in
dentibz, ossibz, aut nervis existit, hoc
a. ē absurdum. prob. sc̄pt̄ qd sicut
album ē provenit ab albedine s̄a
litas, ita ē extra causas provenit ab
existit s̄aliter, qd si per existit s̄a
distincta à m̄a sicut s̄at s̄aliter
existens, tunc s̄at etiam sicut aliq̄
s̄aliter album per albedinem rei à se
distincta. sed dicitur r̄am ē dispar. obiectio.
rem, qd n̄, s̄at aliq̄ ē tale per
sua existit in alio subto, existit
a. s̄a, qm̄ n̄ s̄a sit, s̄a t̄ ē in
issa m̄a, et idē existit etiam illiḡ.

in mea qd a. l. a. alio tempore in subto, potest
 illi tribuere actum formalem, qd etiam ex
 ista s. o. e. cum sit in mea potest illi tribuere
 esse existere, sed contra si qd d. tribuere
 a. l. a. alio tempore existenti in subto illud
 qd am. et tribuere subto, tunc illud qd
 in a. l. a. tribuere illigens a. l. a. etiam mea
 sed hoc e. absurdum, qd nullus dicitur
 am. illigens, scilicet u. d. mani facta, qd si
 cut in a. l. a. e. existit e. qd a. l. a. e. in
 corpore, d. tribuere corpore existenti
 cum illud sit in a. l. a., et a. l. a. in corpo-
 re d. quoq. corpore illigens.
 Probat qd q. h. b. t. diuersas singulas producti-
 ones, sunt quoq. diuersa et distincta, sed
 existit mea, et existit s. o. e. h. b. t. diuersas
 productas, qd etiam sunt inter se diuersa
 p. m. qd diuersarum actuum sunt diuersi
 t. n. - p. m. productio existit mea e. creatio
 sine indigens a. subto actio, productio
 uero existit s. o. e. n. e. creatio, sed dependens
 a. subto actio, et haec sunt productas, absq. d.
 dubio distincta, cum uni, eademq. actio n.
 potest conuenire, e. d. dependens et indigens
 a. subto. p. m. productio existit mea e. illa
 ista, qd e. mea, sed mea productio e. creatio,
 contra productio existit s. o. e. e. ista s. o. e. p. m.

ductio. s. m. qd nisi una ad exist. iat pro
ductio mea, at aig existia, tunc natiu
iat una, q producat meam, at altera ex.
istia, sed n potu una producare meam
sine existia, idem de sta dico, at aig ex.
istia. qd eadem q producit meam, producit
etiam mea existiam. M. ut per se clara.

s. m. qd, ut, ait, Mand. d. 2. Phys. s. 6.
s. ss. actio, q tendit ad producendam ma
am, siue, qd idem e, producit meam ten
dit ad eam constituendam extra eas sus
q e facere, eam existere, siue tribuere
existiam, qd actio q tendit, ad producendam
meam producit quoq eadem existiam. Ans
e ex his notum. s. c. qd eadem actio hns
actiam productivam meam t e vera existans,
cum h antaga illam haret, n existat,
sed e existente hbt per actiam ad eam
tendit et n per aliam, qd eadem actio q
tendit ad meam, tendit quoq ad illig exist.
in. Explicat hoc citato loco a Mand. Explicatio
his veri verbis. Suggnamy in productia
mea gna duas intervanire actias, altera
ram. q eia e producif, altera q existia
de actia q tendit ad eam quavis ex aduer.
sario q illa faciat, producit, requirit eam
contra si producit, qd illa actio sed usaq us

Assertio Man.
d. 2. a.

Explicatio
eig dem Mand.
loco citato.

96.
Quid sit rem
producere
alia producit quoque existiam, quia facta,
sua natura rem existere, illi quod dicitur actualitatem
quod a. e. aliud producere rem, nisi illam consti-
tuta extra suas causas et in rebus nra, illi quod
n. pota n. res ut producta, quin illi quod facta
ta, facta a. quod e. nisi existans.

Assertio Sto.
midarum con-
tra actiones. a
asserium nam n. hbra propria existiam
a. se, sed non accigere a. sua, uel con-
posito, hi obijciunt.

Obiectio
Primo maia e. pura potentia, ergo nullum
habet actum proprium. qd. negi existiam

Responsio.
R. D. Ans e. pura goa subitua, nullam
includens soam phyica e. goa pura
obitua, et nullum includens actum e. h-
tatum, aut metaph. N. talis a. actus e.
existia.

Obiectio.
Dices sto, si tam maia, quam soa hbra
existiam propriam, tunc idem compositum
hbra duas existias qd. e. absurdum R. D.

Responsio.
hbra duas existias, partiales, ordinatas
ad unam totalem, C. duas totales N.

Obiectio.
Dices tertio, qd. aduenit enti in actu,
facit ens q. accidens, sed si maia hbra ex-
istiam propriam, tunc soa aduenit enti
in actu, qd. faceret ens q. accidens R. qd.

Responsio.
aduenit enti in actu completo C. in actu
completo N.

ARTS CVLVS QVINTVS. 49.

an materia habeat propriam existiam

Hac quaestio ad Matyphi spectat solvenda ex illis q' de subsidia in cor' disputat. q' nullo a nullis hic attingit, ut videtur e' opud Rur. lib. 1. phys. t. 2. q. 4. Mur. d. 1. q. 1. n. 1. q' a nobis grate recunda videtur, ita q' d' cap' brevitas auctores dicant, alia talib'.

Assertio uariorum auctorum.

Notandum e' q' mo' ex multo loco est q' sub' istam illigi modum q' se existendi, cui opponit mod' existendi in alio dependens ab illo, sicut ista mod' existendi in alio cum dependia d' glax e' q' q' q' q' alia existant in alio cum dependia tanq' in sub' glax in humanis, ut accia, uel in bovis, ut sola ma.

Assertio Mur. quid sit sub' ista illig' mod' existendi si in alio su.

alio, alia uero tanq' in suggestio sustentata, ut humanitas Chri' in uerbo diuino ista d' glax quoq', at opposita e' gradie. his illis mod' existendi q' se sive inde p'ndit ab alio uel tanq' a subo uel tanq' a suggestio, prior conuenit aia' rationali et n'ais sub'ialib' completis, setq' uero mod' conuenit suggestio sub'iali, cui regnat alteri cor' cui tanq' suggestio, a quo sustentat

sicut requiritur neca substantia completa cui
 cari a hanc tanquam subo vel inhaerentis, vel
 in suis

Notandum primo, quod modum substantia con-
 ueniret per suammet partem, qualis per se illis.
 quod a subo in grae uae mentalis degenderet,
 pugnat, ut aie raeonali, et neca completa sub-
 stanti, postea raeonem uero nulli per antitatos
 sciatem, sed q modum separatum, et ex
 aia raei ad ipsa scia et existia, distua
 raeo prioris, q si aie raeonale etc. conua-
 niret per entiam separatum, tunc illa
 titas e deo, qd tolli, gregus tam aie
 raeonalis, quam neca completa, qd ex de-
 gendera a subo in grae uae mentalis, qd
 e absurdum, raeo postea raeonem e haologica
 e, qd alia uerbum huaatem assumere
 e potui uet, si illa q suamet sciam
 fuisset existans, sine degenderia ab alio

Notandum tertio, substantiam quo modo
 acceptam facere, ut res sit indaganda
 e subo vel inhaerentis tm, ut aliquid uel
 uel inhaerentis simul, et in suis substantia
 uero isto modo facit raeonem, quam ahi-
 cit indaganda ab alio tanquam suppositi.

Responsio. h. His notatis R ad quam qmo. neca

quam habet subsistentiam quomodo modo, ratio est, quia
 est unde ergo dicitur per suammet entitatem
 ab omni subiecto, inherens sicut quodammodo subsistentia
 cui ex se ipsa acquiritur inherere, in se
 a: quia hoc est proprium solae, quod nulli, nisi
 solae convenire potest, quod magis magis quod est
 opposita solae convenire non potest. Ita
 conveniunt magis per ipsam entitatem
 probatur, quia alias talia subsistentia per diuini-
 tatem quam ablatam magis potest inherere
 subiectum tanquam solae accidentalis, vel sub-
 stantialis. Quod si magis habet subsistentiam in
 dependente a solae, cui unum, et quodammodo talen-
 que reddi in comitabilis, alteri, ut supposito,
 quod habet magis ex sua natura, illud non habet
 a solae, sed magis habet dictam subsistentiam a
 natura, quod non a solae. p. m. quod est ex sua natura
 in comitabile alteri, ut supposito, illud habet
 ex natura subsistentiam, siue eadem solam per
 quam est solae in comitabile alteri, ut
 supposito, sed magis est ex natura sua in comi-
 tabilis alteri ut supposito, quod p. m. si as-
 set in comitabilis alicui ut supposito, aet u. g.
 solae, nam soli solae magis comitabilis est, atque
 solae tanquam supposito non a comitabilis quod est

41.
 An magis propria
 habeat propria
 subsistentiam.

An magis habeat
 subsistentiam inde-
 pendentem a solae
 Responsio.

g. m. q. d. e alicui ut supposito coicabile
 ubi subsistere g. o. a. i. g. subsistia, cui coi
 Subsistentia cap, sed ma n. g. o. t. a. subsistere g. o. t. e. sub
 e. mod. g. sive sista, q. a. subsistia e. mod. g. sive l. o. s.
 t. r. i. n. g. i. n. t. r. i. n. s. e. u. n. i. g. e. x. i. s. t. e. n. t. i. a. g. r. a. t. u. r. a. i. g. s. o. l. i. g.
 t. u. n. t. i. u. m. c. u. m. q. u. o. h. a. b. e. t. c. o. n. i. u. n. c. i. o. n. e. m.

ARTICULVS SEXTVS an

materia possit exist.
 ere
 sine foa substiali #

Ma n. g. o. t. e. Conclio g. m. a. n. n. g. o. t. a. n. a. t. u. r. a. l. i. t. e. r. e. x.
 n. a. t. u. r. a. l. i. t. e. r. e. x. i. s. t. e. r. e. s. i. n. e. d. i. g. n. o. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. l. i. e. c. o. i. s.
 n. e. o. i. f. o. r. m. a. t. a. a. o. r. u. m. q. e. x. i. s. t. e. n. t. i. a. m. e. t. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. n.
 e. x. i. s. t. e. r. e. g. r. o. g. n. a. n. m. a. n. t. i. b. u. u. a. l. q. u. o. o. r. u. m. e. t. n. u. l.
 l. o. m. a. n. i. s. q. e. x. i. s. t. e. n. t. i. a. m. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. n. q. u. i. i. l. l. i.
 n. e. g. a. n. t. r. a. d. e. n. t. i. n. a. t. u. r. a. l. i. t. e. r. p. o. s. s. i. t. e. x.
 i. s. t. e. r. e. a. b. s. q. u. e. o. i. f. o. a. t. u. n. c. d. i. c. t. u. r. u. a. l.
 s. i. n. e. s. o. a. g. o. t. a. p. r. o. d. u. c. i. u. e. l. h. a. b. i. t. a. p. i.
 e. a. n. n. i. s. u. c. c. e. d. e. a. l. i. a. s. e. d. n. e. u. t. r. u. m. p. o.
 t. e. d. i. c. i. n. g. a. u. m. q. a. q. d. e. c. o. n. t. r. a. n.
 a. l. e. m. r. a. i. e. x. i. g. i. a. m. e. t. q. u. i. i. n. c. l. i. n. a. c. i. o. n. e. m. h.
 g. o. t. a. d. i. c. i. g. r. o. g. n. a. n. s. i. e. n. n. a. t. u. r. a. l. i. t. e. r. e. d.
 p. r. o. d. u. c. i. m. a. n. n. s. i. n. e. s. o. a. e. c. o. n. t. r. a. n.
 a. l. e. m. n. e. a. i. n. c. l. i. n. a. c. i. o. n. e. m. a. p. p. e. t. a. n. t. i. s. e. x. m. a. n.

tanquam comparscum sua coniungi, qd. pro
 duci sine sua meum, n. gote d. i. a. p. g. n. i. c.
 sicut naturaliter, qd. ab eo, ut creetur ma
 naturaliter, debet eam creare sicut existit
 sua natura, hoc e. cum sua, sicut aia
 solat in corpore. probat sta. gars. q. n. q. i.
 ipsa mea a se ipsa g. n. u. a. t. s. u. a. q. d. o. q. d.
 illum n. x. m. e. sibi unitam cupiunt, n. x. i.
 chian g. o. t. e. ab extrio g. r. i. u. a. n. i. q. a. e. p. e. r. s.
 extrium g. r. i. u. a. t. m. e. u. m. s. u. a. p. r. o. d. u. c. e. n. d. o. t. e.
 aliam s. o. n. i. n. s. u. b. o. ?

Conclusio

sta, mea p. m. a. g. o. t. e. p. e. r. a. b. e. x. i. s. t. a. r. e. s. i. n. e.
 s. l. a. m. s. u. a. g. o. t. e. m. e. x. i. s. t. a. r. e. s. i. n. e. s. i. n. e. s. u. a. s. u. b. i.
 d. i. a. l. i. e. s. u. a. r. m. u. n. d. i. C. o. n. i. R. a. u. a. t. a. l. i. e. s. s. e. r. t. i. o. u. a.
 v. r. u. m. c. o. n. t. r. a. s. u. m. i. s. t. a. s. a. l. i. q. s. d. i. c. o. a. l. i. q. s. t. i. o. r. u. m. a. u. c. t. o.
 q. d. n. u. t. u. d. e. r. a. e. a. p. u. d. M. a. n. d. d. e. s. s. e. r. t. i. o. n. u. m.
 s. i. g. d. 1102. a. u. d. i. a. a. r. g. u. c. o. n. v. i. c. t. i. c. o. n. t. r. a. s. e. t. h. o. m. i. u. t. i. l. l. i. q. d. n. o. p. i. n. a. n. t. a. d.
 n. r. a. m. s. e. n. t. i. a. m. a. c. c. e. d. u. n. t. s. i. g. m. o. g. e. l. i. o. p. r. o. b. a. t. u. r.
 id. q. d. h. b. t. p. r. o. p. r. i. a. m. a. d. d. i. s. t. i. n. c. t. a. m. a. t. a. b. s. o. l. a. n. s. e. l. i. o.
 e. n. t. i. t. a. m. a. t. e. x. i. s. t. a. m. a. b. e. n. t. i. a. e. t. e. x. i. s. t. i. a. s. u. a.
 g. o. t. e. u. t. i. q. d. e. x. i. s. t. a. r. e. s. i. n. e. s. u. a. u. t. n. a. l. i. q. d.
 e. x. i. s. t. a. t. a. l. i. o. o. p. p. n. h. b. t. q. u. a. n. e. n. t. i. a. e. t. e. a. z.
 i. d. e. a. p. r. o. p. r. i. a. s. i. c. u. t. a. d. h. o. c. u. t. a. l. i. q. d. s. i. t. a. l. b. u. s.
 p. r. o. b. a. t. s. u. b. u. n. a. t. e. l. b. e. d. i. n. a. n. n. i. h. i. l. n. e. g. r. i. s. e. a. d.
 m. a. h. b. t. p. r. o. p. r. i. a. m. e. t. d. i. s. t. i. n. c. t. a. n. e. n. t. i. a. m.
 a. t. e. x. i. s. t. i. a. m. q. d. a. t. c. p. r. o. b. a. t. s. t. o. q. d. q. d. n. e.

Ma a p. r. i. a. g. o. t. e.
 e. x. i. s. t. a. r. e. s. i. n. e.
 o. m. n. i. s. u. a. s. u. b. i. a. l. i.
 p. e. r. a. b. s. o. l. a. s. u. a. i. p. o. n.
 A. s. s. e. r. t. i. o. u. a.
 t. i. o. r. u. m. a. u. c. t. o.
 r. u. m.

probatur
 s. e. l. i. o.

sto colub
 dia, cui
 bere sol
 sine tra
 sig solig
 tan conie
 exist
 ali #
 aliter ac
 e. cor
 v. n. d. i. a. n.
 u. m. q. d. n. u.
 q. d. i. l. l. i.
 p. o. s. s. i. t. e.
 r. e. t. u. a. l.
 h. a. b. i. t. a. p.
 a. t. r. a. n. p. o.
 c. o. n. t. r. a. s.
 i. n. e. n. t. i.
 a. l. i. t. e. r. s. e.
 c. o. n. t. r. a. s.
 e. n. t. i. e. z. z.

extra obum ob gōa divina, potē q̄ abstkā gōal bāi fieri
 sād mān existere sine sōa n̄ i extra obum
 in gōa divina, q̄ potē mān sine sōa exis-
 tere. M. i. clara. g. m. qd qd n̄ implicat con-
 tradictionem si sial, illud bāi in tra obum di-
 gōa sōa continet, sād mān existere sine
 sōa n̄ implicat contradictionem g. g. m. illa
 res d̄ implicare contradictionem de qua si
 est simul vera est affirmatio, et negatio
 respe eūdem, vel de qua dua proprietates
 contradictoriae sunt idem eodem tempore
 veri sunt, vel de quo apud tempore
 et momento verum est dicere, i. et n̄
 n̄: si hōc sine aīa est, vel magis alby
 sine albedine, tum verum est dicere
 eandem rem eodem tempore ac momen-
 to aīa, et n̄ aīa hōc, vel qd ex aīa hōc
 no hōc aīa, sād ex h̄y pōsi n̄ hōc
 aīa, qd implicat, quod si tam obtusi cerebri
 hoies aīent qd dicere aīent, idem etiam id
 eodē p̄ tempore aīa, et n̄ aīa gōa tales
 hōles sensu convincendos aīa aīa, et
 ut p̄dem i vacatioribz, iuxta d̄uicān
 logh̄ actany cedendos aīa, quod sabaanf
 cadi, et h̄ cadi rem minima unam aīa et
 contradictoria n̄ gōa aīa simul vera, adēp̄
 vel inuiti tasta n̄, dum cad un̄ n̄ aīa verum

Quae res d̄
 implicare
 contradictionem

qd n. cadunt, sed aliud e. cadere, aliter e. cadere
 narum licet mea existat sine sua non
 geterae sua propositas gradistorie situm
 idem ad eam tempora uera eant. p.m. si
 n. eant propositas gradistorie, uere gradi-
 cabiles sua mea, tum ista eant, qd mea
 existat et n. existat, atq. haec sunt
 uera sua sine sua existat. p.m.
 dicant qd nullae sunt. p.m. mea e. inde
 gaudens in existat a sua nisi tunc a
 da simili hbt n. existat propositas
 e. ut actualitas existat e. simili
 rae existat. prob. ista qd acci sunt, probatur
 ista sine suo, qd etiam mea sine sua
 quartu mea e. abita entitas, at producit
 actia indaganda a sua, sed eadem
 actia qua rae producit etiam consequen-
 sote in suo e. qd sote etiam mea conser-
 uant sine sua e. actia, qua pmo producit
 hoc e. e. e.

Dices pmo, si mea existat sine sua e. Obiectio.
 in actu, sine actu, sed hoc implicat, qd n.
 sote existat sine sua. **Ex distinguendo Responsio.**
 n. e. in actu existat e. n. actu sote
 substat n. n. etiam n. sote e. sine actu
 existat n. sine sote. e.

Dices sote, si mea existat sine sua, tum Obiectio.

87.
Responsio. sub nulla specie generat. qd e falsum. R. N. Ans
generat n. sub specie pura gome gatiune

Obiectio. **Dices** testis, illud e dno sine qua exis-
tie, sine qua res naturalis existere n. pot e
atq. ma una sola naturalis existere n. pot e
e sua e condio sine qua non existere ma

Responsio. ac. R. distinguendo, m. e dno sine qua
n. existia naturalis e gret naturalis n.

Obiectio **Dices** quarto qd n. hbt existiam greg quatuor.
na unaf n. pot e existere sine sola. qd alias
existere pot, sine existia, qd implicat qd
ma qd n. hbt existiam greg unaf sola
n. pot e existere sine sola g. nullas
hbt existiam, nullaq. existit greg qd gonta
sit extra oas cas, sed ma greg quem
unaf sola n. e gonta extra cas oas g
nac hbt existiam, greg qm unaf sola
m. n. ex dno ca. g. m. at simul
declarat, solum compositum e gonta extra
cas sed ma greg unaf sola n. e con-
gonta, naq. id conditio, qd atiam n. e
tra cas g. m. id e gonta extra cas, qd
valingit finitio oia casum causalitib. et
q. ita valingit, e solum compositum qe
hoc e compositum g. u. u. gascunt oas cas
suasq. causalitas sentent, et greg qm sicut g
ducat, n. causant causalitas d. u. u. s. ad
tra sui exerciti. Declarat m. g. d. u.

alibus exarcent, neque ad ultimum sui exarcenti
 sinam darentur, semper causas assignant
 casis, et quodammodo illis inclinat ac proinde
 hinc existens ut potest q ab eis in gmo sui
 ad ad huc gaudet, nec extra illas totaliter
 existit, sed si ad huc qui in agrum sui
 arbora omnia attingunt, sine gaudet
 totum tandem qualiter certum sunt in ex
 arcentis, qd nra existitiam coi certum. sed q Responsio.
 concessa gna m. n. n., at probat dicitur, Nulla res hbt ex
 istam partem
 quo, nulla res hbt existiam partialem, nisi posita sit
 extra ois casus n. totalen
 si posita sit extra ois casus n. totalen
 extra ois casus n.
 totalen esto.

Quaeres primo, si hoc sagaratur oia gna Queritur.
 mea, num sagaratur peculiaris, gaus ad mea
 existiam. Sto aut na miraculosa, siue su
 natalis gaus talis. Partio qd si gaus
 absta, q ordinaria.

Ad gnum eum Mand. d. 2. phys. 3. Respon.
 n. 100. n. 93. Sora gaulian, at novo datur ad
 gausu suglanta uncomiam soa, ras
 i, qe actio illa per quam mea gausat
 sub soa e sufficiens meam gausarem
 dependentes a soa qd sufficiens quogis e
 gausara sagarata a soa. g. c. qe bis.
 cedente si soa nihil raterit a quo actio
 illa gausans simplas dependat qd.

86.
Declarat. a Mendo. loco cit. isto arg. lo. si sol omni
a Mendo. luce sua spoliaret, potest nihilominus generari oves
generum quo nunc, quia sol eiq. qd. productio sunt
luce priora nati qd. et mea sine soe etc. sto
quod mea in sua entia existit ad subsistentiam dages.
dat a solo soe, al. n. a soe, qd. reuidentia
soe n. ego a nouo aut seruare generum dei.

Responsio. R. ad statum cum Mendo. loco cit. Mur. d. r.
Mendo. hic q. 6. dicendo sto, soe talem actionem sup.
naturalis quoad modum n. quoad subsistentiam aliter
tanta Fortis in q. hys. quibus de noia, tam
pne si supernaturalis de actio de nouo ab eo qd.
procedens, qua mea generat sic non est mira.
culosa n. e. noua, subpriora videtur actio
sed prioris generum. sto si de supernaturalis
illa actio, qua res generat generat debita
et exigiam per statum q. hys. ordinationem et
eius dat decretum quo soe debet esse uer.
meam alieni sui suo generum nolle generare
sine soe, sic supernaturalis est, ut patet n.
a. naturalis, naturalis n. supernaturalis sic accipit qd.
positum e. id, qd. resum statum et ordini debi.
tum e. qd. ex coi. decreto facere constituit
soe, qd. a. soe coi. decreto facere sta.
tauit ex qd. q. semp. siunt probabiles col.
ligi soe essent Fortis hanc generum
Mur. cit. loco appellat generum naturalis, quia
generum naturalis e. generum, tanta Mur. real

Assertio
Fortis.

creari manum n̄ adhibito simul concursu,
ad producendam vel conservandam aliquam formam
sicut n. gretus n̄ esse l̄ in sine s̄ca, ita et
in creaturâ n̄ l̄ creari manum sine s̄ca
quoad modum eo q̄d sine s̄ca absq̄ concursu
ad producendam vel conservandam formam.

Ad testium Vasquez in 1. s. l. 1. d. 106
c. 2. q̄m s̄ca abstram et ordinatam dug
licite sumi s̄ca, quon si placet videre
gotas, mihi probat explicito sub. l. 2. Met.
d. 30. s. 19. ubi ex sententia Theol. quod s̄.
Thom. 2. s. q. 25. a. 5. ad 1. ait q̄m s̄ca
abstram s̄ca, q̄ ḡndaret sine suggestioe vel
hyp̄p̄osi, et sine ulla ratione uoluntis, ac si
ne ullo raspu ad n̄ces rerum, uel alias cas
s̄ca uero ordinaria duobz modis accipit, quo
modo l̄ ipsa s̄ca s̄ca s̄ca pro ut h̄bt adiac.
tam sciam et uoluntam quâ s̄ca decretum h̄t
alt̄m, et h̄ alios eff̄s carâ, cuius curq̄ ordinis
sint, hoc l̄ s̄ca n̄catis sine supernâalis
s̄to modo et magis ut suas. ait ueritate l̄
ipsa s̄ca s̄ca pro ut op̄at̄ s̄tum leges
cores uel quatuor op̄ativa l̄ s̄tum cores
leges, et cas, quas in uerbo d̄bitur. Artic.
lus sequimur, an materia habeat potentiam
et qualam.

Responsio
Vasquez.

Potentia
s̄ca abstr.
luta d̄cho
a S. Thom.
explicit.

Duplex s̄ca
ordinaria ac
cogit.

Assertio
Suar.

ARTICULVS SEPTIMVS

an materia habeat potentiam, et qualem

Sensu quis est, an materia habeat aliquam potentiam et si
habet an illa sit essentialis, an uero accidentalis.

Notandum: quod, aliud est potentiam, aliud uero
regressionem, eadem enim res potest habere ad ac-
tum aliquam non regressionem, ad quam tamen potentiam non
habet hinc inde loquendo, sic homo non habet potentiam naturalem
actiuam et potest obedienter transire in se, alibi

Basilio de ad uolandum habet tamen non regressionem quo-
modo a. non regressionem a potentia distinctam, quae
talis est, ratio est distans, alij non dicunt non regressionem esse
quoniam actus, et illam, quae regit in potentia regit in specie uel indiui-
duo ad actum reducitur, alij quae non reducitur ad ac-
tum in specie, alij quae non reducitur ad actum in hoc
individuo, sic potentia uel de habere non regres-
sionem uno modo ad actum illam, quae accipit
potentia, nec ulli individuo alteri sub specie
habet, nec unquam unquam querit, ad uolentiam
uero potentiam, quae aliud uel uel quae unquam
in potentia querit potentia actu et naturalitas uel
idem potentia in ista accepta de habere non regres-
sionem ad uolandum, quae nulla homo in se habet.

dicens quod si huiusmodi voluntas potest ad eorum hanc
 repugnanciam in se hanc hanc non reducatur ad actum
 quod est de Alex: de Aug: tum quod ultima acceptio
 est nimis obstricta, quia u: nimis laxa, quod si illa
 vel potest reducatur ad actum, sicut in generali
 uam potest tunc si hoc generaliter in lapida aut
 ligno spiritualiter, aliquid quod dicitur hanc potest
 naturalis, et tunc habet potestatem naturalem ad habitum
 supernaturalem, dicunt quod alij potestatem esse illam quod
 solum ab agente super naturali uel liberatore
 ducitur, de supernaturale agens hoc quod potest
 supra naturam cuiusvis rei agere agens u:
 liberum, a hoc, et de Aug: quod u: homo operatur
 internum, ut agens naturale non est liberum
 dicunt ad eas potestates esse non repugnanciam quod
 ducunt ab agente libero ut liberum est, quod
 ista potestates sicut generaliter a libero arbitrio
 ita generaliter esse, et non esse, nec a se determinata
 generaliter etiam potestates naturales, ideoque non generaliter
 generaliter ad has potestates, sententia quod est bestia dicitur
 Alex: de Aug: non improbabili, quod illa sit potestates est, quod
 potestates quod includit ordinem ad actum, potestates non ut
 potestates uel relationum quod unde aliam, et hanc
 suam, et ob id de habitibus non repugnanciam u: uel
 esse quod non habet relationem ad actum sed solum illi
 non repugnanciam ad actum recipere.

Sententia
 contrarij Alex:
 eandem de Aug:

Agens libe-
 rum est hon-
 mo, et Ange-
 ly.

Potestates est, quod
 claudit orbem
 ad actum.

Notandum quod potestatem magis aliam dicitur ratio,
 tan, sive naturalem, aliam generaliter, sive par-

Nota potestatem
 magis esse
 duplicem.

ternario binario, ita et ab hoie n gotes uel aiam
 separare, ut homo maneat qd neq; a ma
 goam aialem ut ma maneat. Sto si a
 ma eant sublatas oas goa. q tolli pote
 rant, ual ma pot recipere goam huiusmo.
 di a sed istindem ual n si pot qd hbrat
 goam adhuc recipiendi q tolli n potant
 nam alias sublatas ac separata fuisset si
 n haberat goam recipiendi goam, qd
 neq; hbrat goam recipiendi soam. sed
 salua e sequis, qd aiam antea ual ens. q
 ga qd e ex oia gestibilia, illud hbt
 goam recipiendi soam, siua gestibilia
 alia n eant gestibilia, sed ma a ea
 sua naa gestibilia, tum ga e ans raco.
 glatum, tum aiam ga e ans trinitum
 hbt goam recipiendi soam. Tertio, sa
 graf fieri goa, ut aliq goa n sit goa qd
 inglicat. probat sepla, ga ma eant aia
 liter goa, ut uidebim, at n eant goa, ga
 a quo separari potat ois goa illud utiq;
 n eant amplig goa atq; in sentia gharis
 separari potat ois goa a ma qd aiam fieri
 potat et amplig n eant goa.

11.

Ma e ex
 sua naa gest.
 sctibilia, tra
 tionas uent.
 tum quia
 e ans in con.
 glatum, tum
 aiam quia
 e ans trinitum

Conclio testat licet separari n potat goam proxima
 goa raxota, siua uelis a ma potat ha goa a ma separa
 proxima, siua garlaris in ad aq ta h siua bilam ee sel.
 eundem quotatua, gatio e manifestat, ga tam inadapte
 obr.

tunc de p[ro]p[ri]a p[ar]t[ic]ulari separari etiam potest
p[ro]p[ri]a separata id est connotata hoc est disposit
alibi haec separata p[ro]p[ri]a, quod etiam p[ro]p[ri]a p[ar]t[ic]ulari

Concl: quarta, p[ro]p[ri]a u[er]bis m[an]u n[on] e[st] acci
dens m[an]u separatum sed illi u[er]bis ita quod

Assatio Ruv. Ruv. s. et homi. 19. q. 118. a. 1. ad 2. ubi sic
s. Thom. ait, alibi ad quem e[st] h[ic] p[ro]p[ri]a m[an]u g[er]m[an]a e[st] p[ro]p[ri]a
da p[ro]p[ri]a m[an]u subiectis, et dicitur p[ro]p[ri]a m[an]u n[on] e[st] aliud, quam
aig. a[cc]i[de]ns e[st] p[ro]p[ri]a. Coni. 1. p[ro]p[ri]a. c. 3. q. 8.
a. 1. c. 2. Ruv. h[ic] i. de m[an]u q. 6. Mend.
2. disp. p[ro]p[ri]a. sac. 2. Mus. d. 11. q. 19. Alex.
de Anj. c. 6. et aliorum. p[ro]bat[ur] g[er]m[an]o acc

Assatio Ar
tis. boria dicitur id e[st] g[er]m[an]o t. 56. ubi ait m[an]u
stun q[uo]d m[an]u (sive quatuor m[an]u, sive
stun ant[ic]ua, sive p[ro]p[ri]a) e[st] g[er]m[an]o
q[uo]d, ex quo e[st] istud argum[en]t[um]. id est e[st] g[er]m[an]o
stun ant[ic]ua intrin[ic]a, ad p[ro]p[ri]a e[st] stun ar.
sive g[er]m[an]o, ant[ic]ua n[on] rai ab a[cc]i[de]ns reali.
tas n[on] d[ist]inguunt, sed nec e[st] stun ant[ic]ua p[ro]p[ri]a
sive, q[uo]d stun a[cc]i[de]ns g[er]m[an]o, q[uo]d a[cc]i[de]ns lites

g[er]m[an]o e[st] h[ic] p[ro]p[ri]a, g[er]m[an]o n[on] e[st] nihil e[st] aliud q[uam]
e[st] h[ic] p[ro]p[ri]a h[ic] p[ro]p[ri]a h[ic] p[ro]p[ri]a sive p[ro]p[ri]a r[ati]o r[ati]o g[er]m[an]o
sive r[ati]o r[ati]o
e[st] h[ic] p[ro]p[ri]a in hanc r[ati]o u[er]bis e[st] quod auctores
citatos. p[ro]bat[ur] s[ic] r[ati]o u[er]bis q[uo]d e[st] a[cc]i[de]ns lites
cogit[ur] h[ic] p[ro]p[ri]a h[ic] p[ro]p[ri]a h[ic] p[ro]p[ri]a r[ati]o r[ati]o
at m[an]u e[st] a[cc]i[de]ns lites r[ati]o r[ati]o h[ic] p[ro]p[ri]a g[er]m[an]o.

Sed, qd e essentialiter subum e essentialiter recepti. 93.
 nunc sed ma e essentialiter subum soarum,
 ut patet ex dicta eisdem ma in qua di
 subum gmun soarum. q. m. qe subum e
 id, qd nat actu subij est, ual qd gote subij
 a soa, hoc e recipere soa in se sicut
 est, qd hbt subij ibi. Probet tertio
 si soa ma eal accidens tunc ma ual ha
 berat aliena soa ad recipiendum, hoc ipsa
 accidens ual eal per se epta ad id recipi
 endum si potuerit cur n eal per se epta
 sit ad soa subiecta recipiendum, si p
 de ille soa ita un querit an sit accidens
 si sic. qd dabit processu in infinitum qd
 e absurdum. Quarto si ma n eal essen
 tialiter soa sed tm accidens, tum ex ma et soa
 nunqm si erat unum per se sed e accidens
 qd e falsum et contra stolan i. phys. t 82.
 qe ut sial unum per se ex duobz dcl unum
 ex illis soa eal et alterum acty eisdem gis per se.
 saue p dicitur cuiq e soa acty si ma soa
 e eal essentialiter sed accidentaliter tm tunc soa
 et acty incompositis physicis n asunt eisdem
 gis accidens n. et subia distatual gis qd
 natq ex ma et soa sial unum per se.
Conclio quinta, ma hbt essentialiter ordinem

Subiectum e id
 qd e actu subij
 est, l. qd gote
 subij et soa.

Quia ratione
 sial unum

34.
ad soam e Mur. d. at q. cit. Mand. alioru
Mand. alioru probaf. qd illud de causalitate respectuum
quid si casus sua causalitate ordinem habet ad rem aliquam
hanc essentialiter ordinem ad si hanc a cuius rei vel hanc possibiliter exhi
tam aliquantibus de gendat ita ut si fiat impossibiliter hanc

entitas quodsi hanc ordinem causalitatem quod
est impossibilis atq. nec pma ita de gendat
a possibiliter soam, ut si soa fiat impossi
bilis nec quodsi est impossibilis qd nec
habet ordinem causalitatem ad soa. M. e. g. se

dependere es.
sententialiter, et gendat talem ab alio ut sine illo nec
habere dependere esse possibile quod est g. m. sine gra
sentiam hanc cognitivum soam e impossibile, sine cog
ab alio, ut nec e impossibile cum nec sit essentialiter
sine illo, nec
in esse possibile cognitivum, atq. sine soa receptibiliter
quod est. cognitivum e impossibile qd nec sine soa
impossibilis atq. sanum e inimaginabile re
cognitivum alio e soa si nihil receptibiliter
sit, sicut e in gendatibile unum esse
soa lucis si lux est impossibilis. probaf
esto gendat hanc pars e essentialiter respectiva
probatur consue. compositis sed nec e pars compositi phy.
clausio.

sicut qd est essentialiter respectiva compositis
sua, hoc e soa
Contra has conclusiones docet alio soam nec

Ea accidens quoddam fluens ex causa mea 95.
 sicut forma illa divina ex causa rationali esse et
 sicut natura rationalis est illud principium
 mobile ex quo emanat forma illa divina, ita
 dicunt eandem esse illud principium unde
 emanat forma generata receptiva ab auctore
 huius sententiae.

Maa est illud
 principium
 unde emanat
 forma generata.

Obijcies primo nullum accidens generatum
 potest esse causa substantia, quod negatur forma Obiectio
 mea, quod est quodlibet, et sequitur accidens generatum.
 potest esse causa mea, quod est substantia.

Obijcies secundo, si forma mea esset de causa Obiectio.
 mea, tunc mea ad naturam suam destrueret
 et falsum. prohi. sequitur tunc mea destruit
 amittit aliquid essentialis sed ad naturam suam amittit
 aliquid essentialis formam scilicet suam per se.
 quod tamen actus in mea, tunc forma destruit
 sed ad naturam suam ad actus quod destruit forma
 mea. prohi. M. forma est remota includitur
 generam actus suam suam, quod presentia actus de-
 struit forma. prohi. sequitur. quod destruantibus il-
 lis quod forma includit destruit ipsa quoque forma
 sed forma remota negatur actus destruit ad quod
 forma includit quod ipsa quoque forma destruit.

Obijcies tertio, si forma ad formam essentialis esset Obiectio.
 mea nunquam potest amitti, sed forma mea ad formam
 aliam potest amitti quod non est essentialis mea. p. m. forma
 semel corrupta naturaliter non potest amplius recipi.

96. in man qd man amittit pben ad soam corruptam
 probi gratia, qd si hberet ad huc soam pman
 ad soam corruptam tunc dberet naturaliter dan pben
 actua aliq q soam illam pset reproducere
 sed dat n talis pba actua qd. prob. saglaja
 oi pba pmanua natli respondat actua pbe
 natli.

Obiectio. **Obijcies** quarto, nullum cetera alicuius
 dependat a proprietate illius rei hanc n. ego
 sterior ceteraibz rei, puz a. n dependat a
 postiora, sed qhido, nra pba dependat a
 qntita q e proprietate mea, qd qhido hanc
 n e cetera mea. p.m. sine qntia non
 pota ee pba receptiva mea qd dependat
 a qntia. probat dms, ubi nulla e con-
 tinuitas tibi nulla e pba receptiva pba.

Sine qntia
 tate n pota puz e sine qntia n n pota ee operatio
 ee operatio pba q e finis pba d at sine qntia n e
 forma pba q e finis pba d at sine qntia n e
 finis pba. la e qntitas mea, qd sine qntia nul-
 la e pba receptiva pbarum.

Responsio. R ad qmun, q caso dnta, negat gratia
 pba mea n e pba n. mea n e qlitas super addita, sed
 qlitas, qd ipa. ipa actitas mea.

Responsio. R ad idem, negando saglam, q caso probi
 Maamittit hionis ans, et n. d. amittit pbam quoad ee
 pban a quoad so. notabim c. quoad sa ab antem suam n.
 sud gnotabim. Nota diligens ubi notari n e diliger, pbam accipi pbe saglam

pro p. agitudine, siue ad sil, siue ab il suo, sto. p. agitudine. 297.
 cum p. actus p. uis actus posteriora modo acci
 et p. opponunt p. uis n. a. p. uis quare
 aduaria actu sicut n. destruit p. uis priora
 modo acci p. posteriora in ad actus t. si
 uo quod p. notatum n. a. quod actus p. uis
 riam ita q. p. uis modo subita p. uis p. uis
 de cum ipso actu, sic actus ambulans, nisi
 onis etc. stat cum p. uis ambulandi ab uideat...
 si est n. glori. n. uis, si q. n. p. uis
 ambulare cum ambulat, aut non uidere cum
 actus uidet q. actus n. uis, aut n. h. b. uis
 ambulandi, h. uis q. uis ambulat aut n. h. uis
 p. uis r. uis: h. uis q. uis actu p. uis, q. uis
 id uis q. uis d. uis ad uis, q. uis p. uis
 negiam actus et Alex. de Aug. uis, q. uis
 de inseparabilem a n. a. e. separabilem
 negat in p. uis n. n. a. p. uis p. uis
 duo p. uis scilicet: et negatio illa e. absie
 p. uis subiectalis tanquam compositio p. uis
 compositum p. uis, et hae tollit p. uis
 p. uis altera e. negatio siue actus a p. uis
 tis p. uis q. si p. uis d. uis p. uis
 e. p. uis, et si uis actus p. uis, q. uis
 p. uis, q. uis n. uis, q. uis n. uis
 gatio p. uis n. uis, q. uis n. uis
 ex sua n. a. n. e. actus talis ad quem uis
 nat, ad actus ex n. a. sua includit negatio
 actus talis, ut p. uis uis: n. e. uis, alias
 dormiens at clausis oculis uiderat et hae

297.
 p. uis
 citat acci
 p. uis
 p. uis
 sine, siue ad sil
 p. uis
 sine cum cono
 ratione p. uis
 h. uis actus.

Responso
 Alex. de
 Aug.
 In p. uis n. a. e.
 p. uis p. uis
 suo. Negatio, et

18.

negat, licet actus ad se tollit, quia est potentia actus ad se
negat, quia visiva non est ipsa visio sed causa visio
nis quae se retinet negationem ut non vis.

Respondet ad Tertium

ad Tertium concessa secula maiore, negat
m. quod scilicet amitti quodam nisi modo supra
placito, probatam distinguo in potestati recipere
realiter quod corruptam rationem sui praecise
et rationem extrinsecam, nam negati gurgendi
vini, siquidem debiti iuxta legem naturalem
tam C. ad id vero quod de de quodam passiva

Omni potentia

passiva naturalis respondet naturalis activa distinguo
respondet naturalis quoad substantiam actus, quoad modum nego
lis activa. Si quodam respondet sic in propositione
quodam substantiam quodam modo respondet quodam naturalis nam vis activa susti
sum M. cians ex sua parte ac proportionate. pro
decendam quodam corruptam quae in dicitur
hi quoad modum respectu naturalis in actu produ
cerat obindabilum gurgendum huius quaminata
legem ordinariam de gurgendum daturus est

Respondet ad quartum

ad quartum distinguendo M. nullum
ad quartum naturale dependat a proprietate suam.

Nullum assiatu
dependat a prop.
vitate suis.

tu quod C. in actu stitit ab in ordine ad vige
natas exercendas M. licet n. ignis v.g. in
si actu primo res esse in dependeat a suis accidentibus ac
C. in actu naturali res existit ut in ignem producat re
cundo M. quod accia. v.g. siccior calore ab quibus dis
ponat lignum ad recipiendam formam ignis

ita etiam mea in no. ca. n. d. a. gendat n. 21
suis accid. actualibus existib. dependat h. ab
illis ut soan. ratiocina. quae in actu esto

ARTS EVENS OCTAV.

ad

quas formas materia habeat poam, an ad oes, an ad aliquas tantum H.

Varia sunt for. materiae, et immateriales siue incorp.
biles, et incorruptibiles, aeternae, et artificiales
substantiales et accidentales, abstrae et modales.

Quaeres ergo primo ad quas ex his mea poam. Quae.
habeat.

R. primo materiae in h. h. poam ad for. comple. Respon.
tus et for. sunt duplex, q. d. illig. si. s. ma.

ea for. abstractae et sicut unum compo. Nota An.
sitione phys. posse an vero unum substant.
ae materiae et for. fieri poss. mediante sub.
stantia Angli, videlicet Meli et Phil. res
prioris e. q. et substantia completa et pota.
incompleta et incompleta unum q. sicut completa, et
ex h. pota, Angli a. e. substantia completa per incompleta unum
facta et materia incompleta. p. h. et cetera q. sicut h. an non
facta completa et sic accia n. sicut unum q. sicut
sa sed Angli e. ars, completum, materia u. acci
dens Angli probat materiae e. accidens Angli
q. d. superuacua lenti completa e. accidens

Nota An.
Gelos, dici
intelligen.
tias. Non
for. abstrae
tas.

Ex substantia
completa, et
incompleta unum
q. sicut completa, et
incompleta unum
facta et materia
incompleta. p. h. et
cetera q. sicut h. an
non facta completa
et sic accia n. sicut
unum q. sicut

eig entis sed maa supranit anti completo pfecti
 Responsio go. R. sto maa hbt joan ad soas subtile
 secunda. rae pbat ex dictis qd itas de facto subterit
 Maa habet go. sed n glibet parla maa ad quantibet soam
 tantiam ad soas joan hbt. R. hbre saltem tnd soas sublu.
 subtilitas.

naves, rae la ga e eig an rai et homogenea
 go si tota hbt joan hbt ad oas soas et pars
 glibet hbebil qd h ita illiguit qsi glibet
 parla et minima maa seorsim accepta
 hbre joel quacumqz soam, qd n. credat si
 am elaphantis ee goe in maa jois unig
 pulicis praesertim cum docet in libi de aia

Nota uicen. certum trum magnitudinis et parvitalis uicen.
 tia habere hic hbre. ita go qd dizing illigendum e ut
 certum termi num magni qz eunqz parlas uel minima maa si unig
 tudinis, et cum alia joel raeigere quacumqz soam
 parvitalis. ita ut ille maa q raeigil soam carnis aut
 nervi joel raeigere soam sanguinis uel
 ossis etc.

Responsio R. testis nra hbt joan ad oam qntiam
 tozht subleuarem nolo h affirmare in quavis mi
 Maa habet nima entia maa goe oam qntiam si,
 goan ad oam mul ee incredibile n. e in minima parte
 qntiam sublu. roballi alicuiqz auicula ncaliter au goe
 tozht mundi subleuare qntiam in ae h
 tozht maa in qua nunc e qntitas auicula joel
 tozht ee alia et alia qntitas si n simul, saltem
 tozht succo maa

Quarto man habet goam receptivam ad
 aiam rationalem n aductivam rāo ē ga aia
 ē deo creaf n aducti ex goa māae tad
 qd dicitur un ē, cum quatit, an goa māae
 ad accidentales goas sil aīialis māae
 itam an māae ad soas super nāales habent
 goam nāalem an super nāalem.

101
 Responso
 quarta.
 Man habet
 goam receptivam
 ad aiam rāale
 n aductivam
 rāo ē, ga aia
 ē deo creaf
 n ex goa māae

Quinto Alex. de Aug. c. 8. goam māae
 ad soas accidentales ē aīialam rāo
 si n. accidentalis ēet goa quā recipi,
 unq accie, tum illa goa quā māae recipit
 alia accie ē igitur entitas māae, nāl ē
 accidens māae, si ē igitur entitas go goa
 māae quā recipit accie ē etiam aīiali
 nam entitas rei sine dubio ē rei aīialis
 cum absq illa neq existere neq recipi
 si vero accidens ē, qd gratia nō aliud ac
 cidens in māae et sic in infinitum proce
 dendo, nāl casta gēdi obt aliqd accidens
 recipi per ipsam entiam māae si a. unū
 gotū per māae entiam intriam recipi cur
 n etiam reliqua.

Responso
 quinta.
 Alex. de
 Aug.
 Poā māae ad
 soas acciden.
 tales recipi.
 antes ē essē
 tiā.

Sexto māan n habet goam nāalem dicit Respon.
 ta toto ad soas super nāales qd ut illigat
 notandum ē hīc obitas ex Vasquez tom. 2. Nota ex
 in gema gba S. J. hom. d. 214. c. 2. super
 nāale relata dicit ad nāale aut nāam sup

Respon.
 sio sexta.

102. ?
 Quam esse de natura, ac in se sumi absolute et
 absolute supra
 accipit absolute respectu illud de se se habet operari
 at respectu. ^{exiguum distinctione ab operari ad eum cuius}
 Quid nature absolute
 absolute. et operari inter se distat natura vero
 respectu e licet id quod dicitur nature
 Quid nature absolute
 respectu. quod alicui nature fortitudo dat violentum
 nature liberi voluntatem aut noxiam et maxime
 huc spectans e quod unius creati alicui
 artis tum generati ubi generati producit
 labori vel quod arti creato ad esse operari vel
 generari iuxta eundem artis creati exigi
 am debet eadem re sumit et supernaturale

duplex scilicet
 pernaturalis ac
 cogitio. ^{ens supernaturale}
 naturalis absolute
 et id, cuius esse sine principio operari in se
 et per, et operari distincte non habet, ens supernaturale
 rari non debet, respectu de quod ad nullius artis creati
 tingunt se vel operari, vel generari in se vel
 in specie regit. quibus actibus probatur respectu
 quod similia habet quodam ad seas supernaturales
 atque separatas ac distinctas et supernaturales et
 in eis supernaturales, sunt ex hypothesis
 non sunt quod debent esse per quodam illius cui
 debet actus.

Responsio septima. ^{et} sequitur quod natura extendit se ad totas

prateritas, presentes, et futuras ita gnae par. 103.
 his e, qd habuit mea pōm ad soam illam. *Maad potentia*
 iam praterijt ego ad huc hbt n. n. *extendit se ad*
 amittera qd ras n. *potē id amittera, qd*
 e sibi cōitale sūo pōm e mea cōitalis *prateritas, et*
 et supra probauim ego n. *potē id amittera se,*
 cūda pars e manifesta qd ad id hbt mē
 pōm qd potē recipere eā soas prateritas
 potē recipere qd. g. m. qd qd actera recipit
 sine dubio illud potē recipere sicut q
 actu scribit, potē scribere sūo mēa actu
 recipit soas prateritas qd. *Partia pars e*
 euidens qd potē soas futuras recipere
 in se ego hbt pōm recipiendi illas.

ARTVS VVS NON
an
materia appetit
formas

Notandum imo ipsam pōm affectivam dici agn
 scilicet, actum u. pōm affectivam qd vel a amō
 vel desiderari um appetitum elicitem, appetitum
 sanqz innatum dici ipsam pōm cum inclinac
 et progensioe ad suam pōm naturam *qui sic appetit*
 sicut pōm, ac generiam, sicut a aientas *hbt innatū*
 id qd sibi vel utile iucundum etc. eā pōm
 habent, amantqz vel desiderant appetitū.

citò sic glit acty udr concupiscere id, qd spectat
ad perfectionem propriam.

Notandum sicut h' libel acty p'ua appeti-
tinae stricta loqdo appetitv elicity dr uy. od:
undisplacia q sunt acty p'ua appetitv ite
rac libel p'ua natis dr appetitv innaty nam
q'ea uy. h'it p'ua receptiam caloris, ita
appetitv, cum reberial ualut h'ortam calorem

Notandum tertia, qd h' possidam perfectias,
sau bonum aliq' dnt h'bre desiderium eig
cum u. bonum illud possidam complaciam
sive gaudium hanc in illo bono unde terte

Assertio Max Mand h'c aliam perfectionem bono p'ua
doq' ad uersariam appetitu absto h' affectum sed
h' p'io nato, ut si sortu hanc amittam
perfectionem alteram acq'm sic per p'ropos
Ma' q'nd' sortiam aliqm sese h'it appetitv innaty n'ca
nam unangos, do n. sola aliqm q' a ma' p'ua sortio ac
s'at, et u'it bonum n'ca possidet, h' cupit aliam abila
altera, h' cu.
p'it illam abso, sed p'io nato q' illig'it appetitv aliam
luta, sed con
s'io nate. si p'ra sentam emi sard.

Notandum quarto ma'am spectari p'odug.
Ma' Sugli, lar absta. et p'io nato, absta ut i' spoliata
citer spectari, absta ut i' spoliata
p'oti absta. s'ois, p'io nato ut i' absta, b'gm s'ois sine
et p'io nato.

Absta, ut i' p'ra sentam emi sard.
Nata s'ois, con
s'io nate ut i' nara cogniam aliqm sive sensitivum sive ille
u' h' h' h' s'ois.

bonum sicut appetitum innatum.

Conclio unica ma n appetit soam appa-
tite elicito, sed innato. probat
ma carat cogna. qd gratia ad appetitum
alictum qd carat et appetitu elicito. probat
sta pars qno auctoria dicitur l i phys. t si.
assari maam appetere soam sicut turge ag-
pate gulchrum, et n appetit elicito qd in
valo appetitu. Sto omnis res innatum habet
progensiam at inclinacem ad gnaalem sui
perfectiam sed soa sunt gnaales ma per
fectias qd ma habet inclinacem ad illas.

Dices qno si ma appeteret soam tunc
appeterat qd habet, uel qd n hbt neutrum
pote dici qd p. m. quoad soam partem, ma
nunq e sine soa qd n pote appetere tum
qd n hbt soam qd n dici n pote. probat
si appeteret soam qd hbt, tum uel ad ipsam quam
da facta hbt appeteret uel illam quam n hbt
appeterat itatem neutrum dici pote, n gnum,
qa nemo appetit bonum qd iam hbt, n potest
rty, qa si ma appeteret aliam formam q
hbt, tunc appeteret malum atiq nemo malum
appetit qd nags ma soam aliam qm hbt
probi. segla qa appeteret corrugiam compositi
ac propria perfectiois sed corrugio e malum
qd go. p. m. q appetit destructiuum perfec-
tionis alicuius appetit igit perfectiois corrugiam

Ad appetitu
elicitum proe.
regrit cogno.

Assertio d.
lis l. i. phys.
qui maam
q aliter
soas appete-
rad dicit q
turge gulch-
rum appetit.

obiectio
prima.

probat.

sed ma appetendo soam absentem appetit destruc
tionem suam perfectionis siue soa possit esse ac
grasit C. soa n. ad ueniam altera nectio gnos
destruit qd appetit quosq; ipsam corruptionem
perfectionis suae.

Obiectio **Dices** scto ignis locum superiorem nacty uel la.
secundas pti inferiorum gascit, nec appetit ultra, qd ad ma
soam unam adaptat quia scilicet nec appetit aliud.

Obiectio **Dices** tertia, si appetat soam nro uel nat
tarta. ga caret soa uel tadat uam grasantis uel ga
logit ad aliam rati piodam nihil horum dici
pote qd non appetit formam.

Responsio **R** ad unum gessa m. n. m. si ma nullam
pnta.

Bonum. qd soam hbet, soa ut appetat nunc a appe
iam possidet. qd hbt, qd u. Si a nobis n pti ho.
a pti. S. n. num id, qd possidet, distinguit appetitu
piti appeti desiderij C. appetitu complacitiae qd gra
tu des. S. n. terea appetat malum siue corruptionem per
C. appetitu factio nis distinguit qd accidens C. gressu
complacitiae uel appetat soam diuersam ex hypot
n. si illum quem hbt amittat, gascit appete
rat, absolute negat.

Responsio **R** ad sctm distinguendo aut ignis locum su
pita. periorum nacty gascit a motu locali C. ab
qdem locum inclinac nacti qd ad locum superiorem n. ans.
superiorum ignis n. atq; cum obinat locum superiorem
nacty quias. uel motu gcom motuam ad locum superiorem
ad a motu h. uel inclinaem siue gressu am ad locum
nati C. abm. qd inclinaem siue gressu am ad locum
clinaem nacti superiorum ois n. soa includit gressu am
n.

ad actam suam qd etiam gteantia mxtia regis. 109.
 Rō ad tertium d. dñs qd nāa ex dictis ibi Responsio
 casis Joān appatet, sed nāa nāa soān appatet.
 Tit qd hōc ē perfectio aig, ac bonum quo
 natuti medio finem proprium gteat qd aut
 Rur: ad gteantia conpositi ad qd tam nāa
 qm fōe ab nāa ordinant.

ARTICULVS DECIMVS
 de
 quibusdam dubijs
 circa nāa appe
 titum.

Dubitat qmō, an nāa habeat desiderium. scō
 an habeat ad oīs aq̄litate soās. Tertio an ad de
 ductas. Quarto an nobiliorē soā hñs ming
 nobilitate appatet.

Conclio qmā nāa hñt desiderium soarum. Nāa habet
 probat, qd appatet hñ habitam perfectionem, hñt desiderium
 desiderium perfectionis, sed nāa appatet soās
 nñ habitas, siue absentes qd sunt perfectas. Nāa habet
 aig qd hñt desiderium soarum qd appatet perfectionis
 qd colligit etiam ex Artic hñc t. si nbi de Assertio
 nāa loq̄ns, ait, aliud n. qd nāa gteantia qd
 gteantia, et desiderare ipsum scōm suam nā
 an.

Dices desiderium p̄ se s̄ gteantia cognitiōem sed Obiectio.
 nñ nāa hñt cognitiōem qd nāa desiderium Rō Responsio.

nam ando ans sacnda banbariam stricta accepim, etc.
tal sumptum d.

Conclusio sta. ma aeglit respicit et incli-
nata ad oas suas subltiales presertim ita
qm ut gata e ex gata ma n magis ad no-
bilis rem, qm ignobiliorem recipiendae detes
mixta aut progansa sil. ita Ruv. lococil
supra ab rao sa gata ga aeglit ma in
ipse gaa fundet, aiqz qsi ex gata additp
solam inclinam, sed gaa ma aeglit respicit
presertim et ingersactas soas, aiqz eadem facit
recipit, qd et aeglit aeglit respicit et qd
gabit.

Obiectio

Hic vultas magis inclinari ad maiorem g-
sactiam aeglitp, vehementer bonum nobilit
relicto ignobiliore gaa n e detnata magis ad
gaa sactig, quam ad ingersactig qd et aeg-
litp ma erit magis tenatp ad nobilit.

Responsio

rea soan. R. Distinguo aeglitu ali-
aeglitp ma cito c. innata d. De aeglitu a. alicito
tenie erit naturali diversa e rao ga sustat in bonum
qu terminatp
ad nobilioran cognitum consoatp, quoad spaci si cam
soam. S. q. a dnuu cognitioni bonum proponant, unde si
getitu alicito
e. innatol. bonum unum altan preserat rao sequitur
volhis aeglitp raam y. tra aeglitp innatp
mae, arat cogitp, ostendente maiorem
nobilita unig. soan. quia sil altasig. actes

in gartari parens nrm. Disertione maioris, et mi-
noris pfectois ab agentibz naturalibz.

Conclio testia, nra hbt appetitum ad soas
ctian corruptas. Quis hic q. 6. n. 4. q. 1. et
d. 2. phys. s. 4. ad 33. et sub. q. n. 23. raa
lga ad id nra hbt appetitum, ad
ctian et progendat ga appetitum hbre ad
alig, hoc loco e inclinacem. hbre ad alig
sed nra inclinaf ad soas destructas g hbt
appetitum ad soas destructas. p. m. primo
ga libt res inclinaf et appetit suam per
fectiam, et nra illa, q e eialiter p
sed etiam soa corrupta sunt pfectioes nra
ga nra ad idas inclinaf. probaf assumptus
i, q e eialiter alicuij pfectioe
mandat pfectio et nunqa pfectio
e eialiter pfectio nra, q nra e illig pfectio
dant. licet pfectio corruptaf, sic raa
nra e eialiter pfectioe hris, licet nunq
ga et nunqa existat. probaf sto nra
inclinara ad soas ga hbt piam ad soas
destructas recipiendat e a n. eialiter
ceptua soarum pncunq. q nra nra emil
hbt piam recipiendi soas quascunq. q
hbt etiam appetitum sui inclinacem ad illas
probaf pceptua appetitibz suadaf in nra cunq.

Maq habet
appetitum ad
soas ctian cor-
ruptas.
Nota appa-
ritum habe-
re ad alig
hoc loco idem
e in dinq
tionem he-
bent ad ali-
quid.

Soa etiam
corrupta sunt
pfectioe
materialis.

Maq e es.
sentiales re-
ceptua soarum
quarum cunq.
pceptua destruc-
tarum.

sequi ac unitas, quod si materia habet quoniam ad suos destructas
et ex dictis sup. p. 100, sequi etiam inclinatio ad
formas destructas.

Obiectio.

Dices appetitus materiae est forma cum inclinatio ad
perfectiorem naturaliter possibilis sed forma corrupta non
est perfectio naturaliter possibilis quod appetitus materiae non
ad formam corruptam quod id est quod semel est
sicut est, a naturaliter impossibilitate nulla n. ut. et.

Responsio.

hoc quod haec hyeme exorta est post annum regno
dicitur, sed alia anno, quod n. quod forma semel producta, et rursus
destructa naturaliter a se possibilis. Et quod cessa materia
distinguo forma situm se accepta a se natura
sua impossibilis materia ex acci. eto, sup. contra
scilicet lege, sed non quod contradi. eis ad eundem
numero eundem producendum. Explicat haec

Explicatur.

ratio hanc dicitur de facto plurimas formas a
productura ad quas materia una habet appetitum
eo quod forma prohibentem quod habet recipiendi quod
quod situm se spectata sunt possibilis quod ex.
hanc in voluntate, sed nolentem ad a se quod currere
quod cuius voluntate fieri nihil potest, sed tales
formas impossibiles situm modum non quod in illis for
mis includat modum aliquis impossibilis sed rursus
extrinseci decreti diuini quod in natura materiae aut
forma est mutabilis, sed rursus materia habet appetitum
ad formam corruptam recipiendam quod sequitur quod
appetitum innatum, manet n. materiae materiae, et ma
nabit quod quodlibet quod forma quod sequitur et forma creatura

simul ac dei activa eo sicut haec cum ante sole III.
 existiam in mea essent secarant ut mea heret
 appetitum ad formam nobilissimam ad eam modo cum
 haec oia pariter, etiam postquam existia est
 corrupta, faciant quoque ut mea habeat appeti-
 tum ad formam suam tanquam nobilissimam ad huc
 ut ipsa ante reata et agitur pendere a mea
 etiam actu ipso, nisi uoluntas dei extra ingre-
 ditur.

Conclio quarta, mea et pro tempore eo, Mea etiam
 quo habet nobilissimam suam appetitum minus nobilissimam
 bitem, ita et uo. loco supra citi. reo e, quae quo nobilissimam suam
 tempora habet quoniam ad ignobilissimam suam eo appetitum minus
 ipso etiam habet appetitum ad ignobilissimam nobilissimam
 suam, sed eo tempore quo habet nobilissimam suam
 habet quoque quoniam ad ignobilissimam quae quo tempore
 habet nobilissimam suam, eo ipso habet appetitum
 ad ignobilissimam. probatur sequitur. quae quoniam
 ad aliam suam seu perfectionem sequitur appeti-
 tum quoque perfectionis quae cum quoniam habeat
 ad ignobilissimam suam cum quod habet nobilissimam
 habebit, quoque appetitum ad ignobilissimam
 in se intelligat quae minus nobilissimam suam appeti-
 tum in se habet cum nobilissimam sed successi-
 uae

Seces, in forma minus nobilissimam appetitum obiectio.
 tum quia nobilissimam habet, sequitur meam appete-
 tare naturam sed sequitur fieri non potest

Appetitus qd appetitur e gaudia sive inclinatio rei in bonum
e vendam. probat regula qd sua ignobilior respectu nobilioris
sua rei in e impet sicut, qd mala qd si mea appetatur
bonum. ignobilioram appetatur malum.

Responsio R. distinguendo malum per se et per accidens
Mea appetitur hoc e, appetatur malum sub ratione malitiae
ignobiliora sub ratione boni. C. Secum ad probationem sua igno
appetit malum nobilior comparata nobilioris e malum aliud
i. sub ratione mag
li. et sub ratione distinguo scilicet quid C. simple R. ad id
hinc boni C. u. qd aliquid est si et homi. 3. p. q. p. a. 2. ad

Assertio ostendit ad certum assententem humanitatem Christi
S. Thom. n appetatur propriam personalem qd hinc
divina in infinitum nobiliora ad eorum qd no
biliora qd sua actus ideo e appetitur igno
biliora qd humanitatem n appetatur ob eandem
rationem suam ignobilioram. R. Luv. R. C.

Responsio Rayii. ob diversam rationem de humanitate Christi et mea
Illam n appetitur plures seu diversas perso
nalias cum magis apta sit hanc diversis
vel vobis personaribus, sicut mea appetitur qd
magis e ad omnes suas recipiendas successu
sive sicut appetitur humanitatis Christi dicitur
ad propriam personalem et curiam ha
beat aliam in qua gaudet personis qd qd
in propria personalia gaudet satis illis ap
petitur, magis appetitur propriam hanc e gaudere
u. mea appetitur eas suas, ideoque satiam non
potest appetitur illis per unam aliquam personam

perfectam sōam extensivē licet pōt intensivē
Quaerit hic Mur. q. q. utrum materia prima
pōt existere sine magnitudine. item an ex se hā
beat unam extensivam & divisionem partium extē,
tūam sine q̄tia. q̄ cum agit in q̄na ipse de q̄
hae tractatq̄ vidabimz ibi.

Quaestio
duplex Mur.
de māa p̄ma.

ARTS CVLVS VNDECIMVS. de materia sit eadem specie, ac numero in sublunariis H

Sermo 11 de māa rerum rarum q̄ sūt subluna,
res, hoc ē, Coelo, Luna, ambiant, ut sunt etiam
ta, et q̄ ex his oriunt
Conclio p̄ma, māa rerum sublunarium ē. eiq̄
den sp̄ci in orbz, ita Qu. hā q. s. Max. s. s.
Mur. q. 10. rāo ē q̄a q̄cunqz sōa habant aut,
dem actum adaeq̄tum, illa in sp̄a q̄veniunt, sed
oēs māa rerum oīum sublunarium sunt sōa
et hānt eundem actum adaeq̄tum q̄. s. m. quo
ad s̄m partem c̄ priorem n. ex d̄ctis sup̄p̄os
q̄ singula māa respiciunt oās sōas sublu,
natas sub eadem rāe sōae has n. oās rāe
ra p̄t singula successivē h̄. p̄obaf s̄to
simāa n̄ eant eiq̄dem sp̄ci in orbz corpo,
ribz tunc segrat ignem ex ligno ortum aē
d̄stinctum ab eo eāaliter q̄ generat ex aēre,
terra, aqua, p̄ca etc. p̄p̄as a salsum et ḡra
cōiem, p̄obaf segrat q̄a oīs rās h̄s partas estī.

Māa sublu.
natas sūt
elementa,
et ex his
oriuntur.
Māa rerum
sublunarium
ē eiq̄dem spe.
ciei in orbz.
et s̄na h̄u.

114.

ales diversas ab alia re distinguit essentialiter
illa, atq. tales inces herent unam saltem pta
essentialiter diuersam, maam nrm p. Tertio
naa ligni potu ee sub soa ignis, aaris, aque
graminis etc. et sic de ceteris loqdo, nam p
te ex ligno fieri ignis item ex aera et robz
alijs qd ignis herba lignum etc. n herent diuer
sas maas.

*Nota maam
n ee unam
numero ni om.
nibz componibz
substantibz
collatiue sun.
pctis.*

Conclio sta maam n ee una numero in
omibz componibz. substantibz collectiue sumptis
dico collectiua hoc e maam ignis at maam ligni
aaris, carnis, etc. n ee una tm numero maam
sed pluras numero, raa ee mani facta, qe
q actu diuisa sunt, et separatim existunt
illa realitas et numerica distinguunt, sed
dictae maam ita se habent qd.

Obiectis

Dices, aa gtra dclm hic t. qd. ubi as
sunt maam aa unam soas u. pluras. &

*Responsio. disting. rando
Maam ee unam completa C. unam numero N. uel ee unam
numero aig. eisdem compositi C. diuersorum compositi.
C. diuersorum
compositi hunc
N. il ee, col.
lectiue sump.
torum.*

disting. rando ee unam qda incompleta
Maam ee unam completa C. unam numero N. uel ee unam
numero aig. eisdem compositi C. diuersorum compositi.
C. diuersorum
compositi hunc
N. il ee, col.
lectiue sump.
torum.

**ARTICULVS DVODECIVS
DE
PROPRIETATIBUS
MATERIAE H**

Assertio
Ruyj.

Has uide gotes apud citatos tractans auctores
et dnu: hoc lib. trac. n. q. 5. n. 63. qm pman
al ee qd sil ingratu et incorruptibilis
tota dila hoc lib. cog. ubi denua rielo,
qti incorruptibilia et ingenita necessaie
iusan ee, rcon utriqz supra adduxi.

Maam in.
corruptibi.
tam et in
genital ee
Pedit dila.

Sta proprietat li mltan i parte post ee
eterna respu caarum sitaram qa in suo
ee pndat a sola hui gseruac et a nul.
le caa sta efficietas unde per solam
diuina gseruac subtractione soli denua
sctia, ma n ee actiua, illige actia tran.
scunta, n imanenta, sed ee passiua, ut
hactenz audiuim.

Maam a parte
rei ee eterna.

Maam n ee ac.
tiua actien
imanente, sed
transcunta.

Quarta, qd rangel sit giunta alicui soe
unde nunq nealitat logto inuenit absq soe
hanc a ee proprietatem gaudet, qa n ee de
essia cog, cum goit saltem super ualitat
ee sine soe, nays ee accidens tm gtingens
qe gaudet oi soli ac semp maam giungi
cum soe per modum subi ultimi.

Maam semper
ee giunta ali.
cui soe, unde
neale logto
nunq inuenit
absq soe.

Quinta, qd n sil cognibilis nisi per soam,
qe maam ee assialitat receptiua soe tanq
alio proprii, gsegru dicit resp adum assialitas
adadem go n gote cognosci nisi per respum
ad actum.

Maam n ee cog.
noscibilis nisi
per suam.

corporea sic dicta qd in partes integrantes
 sint diuisibiles spuales u. diuidi possunt in
 partes intensionis, seu perfectionis h. s. d. diuisibilis
 in totalem et partialem. totalis e. q. tota soa spuales.
 aliq. composita g. h. ut aia hois tota
 scilicet hoem, partialem appellent q. in soa
 h. aliq. partem heterogeneam in compo.
 to sua dissimilis rati ab alijs eidem con.
 p. g. g. telum multi dicunt soam
 carnis, ossis, uerui etc. Partis diuidit in
 soam in inanimatorum ut auri, gemas et
 soa, et animatorum, q. les sunt animalium
 plantarum etc.

quid sint
 diuisibilis
 quid soa ho.
 talis sil.
 quid partialis.

Conclio dant soa subdualis e. sentia
 Aris ut ex toto gmo phys. iten ex sto
 c. i. collig. ubi soam perfectionem uicandi
 est ea quam maam, collig. p. talora ex
 libro gmo de partibz animalium et ex lib. Met.
 atq. de aia et ut loq. suar. tom. i. Met.
 d. 15. s. i. ex innumeris locis philis quos
 uida si habas, e. et hae sentia totis
 Schola garigi ut uidera e. q. d. sua.
 loco cit. Ruu. Mur. Mend., aliosq. pas.
 sim, et e. hoc tangere indubitata. pro.
 gat u. g. liciam suar. supra multis argu.
 gmo qe in hoie dat soa subdualis con.
 stituant unum g. esse cum maam q. e. sub.
 stia in completa g. ta h. ex sua natura

Formas da.
 ri sub stan.
 tiales e.
 sentia Aris.

Probatur
 g. lio e
 suar.

RTM
 ali
 g. MVS
 ma
 rian, rha
 hie filio
 uiderat
 ali in
 p. r. r. s.
 i. h. h. h.
 ag. g. r.
 in h. h.
 r. g. s. e.
 r. i. t. h. e.
 u. n. t. g. m.
 r. m. o. u. i. d.
 u. l. h. e. g.
 u. i. t. y. s. c. o.
 g. u. o. n.
 g. a. r. h. i. s.
 a. t. r. a. u. e.
 r. e. l. i. q. u. e.

Joam subtilitatem compleri, ad quod genus habet appetitum
 quod dicitur etiam in reliquis compositis physicis.
 Joam subtilitates, tum quia unde generatio et obiectum,
 tum etiam quia natura eisdem species semper
 maneat incompleta, ac sine suo naturali
 spoliata, eisdemque appetitus est frustra nunquam

Axioma autem satiareque aliquid deest et natura nihil facit
 philosophi frustra. Natura vero, sicut ut supra ostensum
 et natura nihil generans et corruptivas subtilitates generat
 facit sui. I. subtilitates producit et corrumpit non natura
 sed in generabilis et in corruptibilis non accedens
 tum aliquid productio non accidens non est generatio

Nota, productio subtilitatis sed alterationis quod destructio
 hanc accidentis ab utroque productio quod Joam sub,
 substantiam naturam generationalis hanc vocamus. Tertio momento equo
 substantiam. Sed alterationis
 nam. e.g. sine dubio parit aliquid, id est vel sub
 ista vel accidens, non accidens alius equo
 nung et eademer equi. Distinguerent tamen
 per accidens, sicut chagta alba, nunc et
 mox nigra, item oia animalia et aquas
 gens, leo etc. Distinguerent tamen acciden
 talitas, imo vero res oas sunt eisdem
 essiae de substantia generans utique essentialit
 est equus et greges musculus est animalit
 bos, et piscis capes lignum u. aurum
 oia sunt absurda si u. dicas substantiam
 generare momento equo quod quod non illa

an ma ab ista e incorruptibilis & perire non
 potest, si distincta in aliqua substantia dixeris.
 illa erit sua substantialis esse sine absta sine
 modelis. Quarta ratio ferrum candens, item
 aqua bulliens se se reducunt ad pristinum
 statum ac priore restituant aucta remoto
 ignis agente igni scilicet sed hoc n. fa.
 id ma n. accidens aliq. q. d. t. e.
 aliud principium substantiale unde prior ac.
 ad exte. repugnat, al hoc n. e. aliud nisi
 sua substantialis q. d. of. sua substantialis hec
 gratas alias e. suar. ras aliorum q. in
 in hunc modum gultura q. in extranea.
 hionibz at clara explicit. probat nunc istam
 accionem separatio nemo a ma proficisci n.
 poa, qe. hae ad sua omnes accidentales aq.
 abstracta e. nulliq. gharia repugnat. probat etiam
 ab accidente fieri a poa, dicta restauratio ac.
 cidentium, aut dicat, a quo accidente extrin.
 guatur calor in aqua, aut ferro, vel n. est ex.
 trinum aliq. accidens in ambiente corpore, uel
 est intrin. in ipsa aqua, aut ferro, neutrum
 dici potest, n. orig. pmo, qe. frigus ad q. aqua.
 aut ferrum gultum redit, e. magis, quam id
 q. e. in ambiente corpore ut aere, teste
 experia, si ferrum candens in h. p. cauto ca.
 lido gemitat frige fieri, sto, aer proxime set.
 ro e. cali dissim, quomodo q. frige sicut fer.
 rum, frigusq. sumat reliqui aeris q. e. debi.

Suarazj
 ratio.

lig ad frigidationem sum ming calidam. Tertio
 aqua tñ per accidens frigida est, ñ ex nã
 occurrente scilicet tali cãa accidentali, q̄ fr̄
 29 istius modi introduceret, si dicas eam eã
 ex nã sua frigidam, ac per se, quare,
 quare, cum, equi calida eã queat, si q̄
 glicet illa calidationem. Quarto si abia
 ra se succat ferrum ad sua accia, quare
 30 ferrum tam e durum, grave, tenax, et
 et cum antea fuisset molle, splandens,
 flexile, etc. duritias n. et nigredo ñ e
 in aëra, ostendit etiam ita, partis in res,
 ponsione salubitas, ferrum nãm candens ñ
 pot̄ frigidari ab accidente q̄ intrinsic̄,
 31 in ipso ferro latet, nam primo si eã
 tale accidens in ferro, uel aqua tunda,
 barat eã frigg, hoc n. e gharium calo
 ri illum q̄ corrumpit, sed hoc sicut ñ pot̄
 q̄ Sabarat eã maḡ frigg, quam calor,
 alias quererem, quare pot̄ frigg calorem
 quam calor frigg palleret. Scto, quare ñ
 e tam internum frigg in ferro, uel aqua
 calente palpantes id ñ sentim, et quare
 ñ temperat illud frigg calorem ferri, si
 dicas ming, et exiguum latere frigg, i q̄
 sese intadere in ferro, quare, ut in ligno
 usq̄ calor ñ etiam se se pot̄ intadere
 usq̄ sum progrediat ad maximum calorem qui

regulariter in igne
probatur quinto gelio subotia differunt
 inter se essentialiter oio per maam aut soam acci
 Santalam, qd per soam subotialem. Sexto si
 specidica sinceritas corporum naturalium oritaf
 ex varietate accidentium, n est ratio cur ea,
 Sem semper tiant spes, al n multa nova, et
 unaf uisa oritaf, qd qda accidentium gener.
 ss sit sortitig. Septimo si in composito tiant
 tm maam, al accia, dari rdo n potest, quare ui
 ventia ug. bos uel aring aliqdo n accresce
 rent in magnitudinem montis, sed exp sortitaf
 turrim initar, aut salis in magnitudinem elagh
 antis, qui plures rlas denderat, uideat suar
 at Mand.

Conclio sta, soa subotialis recta dicitur
 bitur ab aliqibz ea acty simplex subotialis, unum
 per se cum maam gstituens, et a suar tom. 1.
 Mat: d. 1. s. 1. n. 1. Foia subotia quaedam
 simplex et incompleta, q ut acty maam cum ea
 gstituit essiam subotia composita ponitur
 gmo loco pto (substantia) per quam con
 uenit cum maam, et distinguit a sois acciden
 talibz. Scto simplex, qa nullas hbt partes es
 siales separabiles sicut compositum a quo
 proinde etiam distinguit, licet habeat
 partes integrantes, si maalis sil, ut forme
 aqua. Tertio dicitur incompleta, ad excludendas
 subotias separatas, quae interdum uocari

Foia sub.
 stantialis
 definitio,
 qua est ac
 ty simplex
 subotialis.
 unum per
 se cum maam
 gstituens.

solant sive assistentat, ut ille, q multorum
sentia mouent corpora caelia, Angli uidelicet
quarto addit euty ad distiẽm ipsis a materia
& ordinaria, ac propria di pã. Quinto deni-
que adijcit eam mda gstituit scia in compo-
sitiõ, siue unum per se & per qd etiam cleri-
tam accia, quam sub hie alia completa à
forma saceruntur, illa qm quia h facientur,
un per se cum mda, ita, qe nihil substantiale
altaris cum alio gstituent.

ARTICULVS S^{VS} S^{VS} an formã substan- tialis sit tota essen- tia compositi *

Duplex ẽ sentia, nam illa antiquorum
quorum iam iam prudente explorata ẽ, qui dicebant mda ẽ to-
tam sentiam compositi quidditatem, qd ẽ Averrois qd dicitur
sa a. quime ni, et aliorum qd dicitur con. et sear. tom. 2. Metaphi-
ca. qd dicitur d. 3. asserentium solam sãm ẽẽ essiam compositi
ipsam u. mda auctore eodem Averrois h ueluti
uehiculum quidditatis in dacti pagoni.
Ea sentia ẽ Connimb. et multorum aliorum, qd
qd illos uidetis sugarioni egyptam h per solentem
sãm, sed per illam una cum mda gstitui assia
compositi.

Conclio unica, sentia qd ẽ uera. p. si
solam sãm n ẽẽ assiam totam hõis qd
sola sãm ẽẽ scia tota hõis, segraf hõiam ẽẽ m.

corruptibilem, et incorruptorem. p. sagla, qe tota aig ^{123.} multi ratiu.
essie sūt incorruptibilis, et incorrupta, atq nō ratiu. n. by.
nālis, qe sōla illig. pō sagla hōiem aīe ans
incompletum, qe tota essentia aig aīat incompletu.

Dices 1°, māa nō spectat ad aīam com. **Obiectio**
pōsiti, qō sola sōa substantialis ē tota essie com.
pōsiti, aliud n. aīale nihil potē assignari.
p. aīe, unaquaq; res per suam essiam dīstin.
get ab alijs, scilicet composita substantialia, māalia,
nō dīstinguuntur inter se per māam, qe n. inter se
spēs differunt, nō differunt in māa, qō māa nō ē
earum essie, nam aīa hōis, et equi ē u. spēs
dīstingunt, atq nō differunt nisi per solas, qō in
solis solis pōtūntur eorum essie, nam māa ē in
utroq; aīe dē spēs.

Dices 2° in artificialis māa nō ē sōa essie **Obiectio.**
qō nāq; in compositis physicis artificialib;.

Dices, qe ē aīale rati, illud obē esse **Obiectio.**
fixum, ac stabile, sed māa compositi nō ē sta.
bilis, sed fluxa, exgerimur ni quotidiana multas
partes corpōis calore uitali, et multo magis fab.
rili ita absumi, ut homo uix ossib; hēreant, sub.
stitui u. alias per nutritionem.

Dices 3°, exgerimur aīatis, et in aīatis **Obiectio.**
plurasq; partes abscindi pōt, ut hōis u. mang
ligilos, qe dās, aurās, itē saxo infinitas partes
pōt abscindi et māam, nāq; tū intarira hōiem
l. intus saxum, qō signum māam nō ēē partes
aīalem, qe sublato aīali alicui; rati tollit
atq; intarira res ipsa

127.
Obiectio.

Hices s^o sagret eandem maam eē gōe de
essia plurium uq; maā gomū eēt de assia poni
eandem si gomū comedas in subdian tuam uo-
tes, fiatq; de assia tui.

Obiectio. **Hices** s^o si q; ut Milo bouem, ita aliq;
antropogophag; integrum hoīem una cum ossib;
in mortario bene ghusis deosaret, l. etiam si
plures eandem comederant, ut contigisset;

Nota factum
quoddam mira-
bile.

spactante se scribit gater Argenta in Apo-
logia sua hūc cum uariis prouinciis gata-
zaret, incidit quodam in bœdum, et proty
misarabile spactaculum, iacebat cadauer
huadum iuxta uiam, nescio quot legionib; uer-
mium scatenis, assidabant tanq̄ lauto sarculo
comedentes cum magno sensu, catally ac ga-
alla, quam cum gater, q̄ ageret, rogasset
illa luctuoso et moriturante noīe, an mi bœe
hoc simul cadauer designabat sigito, hoc in
quam, mater mea sūt seme con sumptu,
q̄ mihi, et cani huic in extrema famis sub-
sidiam uanit hereditate mītanda, an non
clari ageret ex istis eandem maam eē
gōe de assia plurium in grimis maā bouis
de eēia bouis, et Milonis, maā gsumptis hōis
de hūis, et antropogophagi maā cadaueris
de eēia matris pualla, canis, et innumera
bilium uermium.

Obiectio. **Hices**, qui si aīe Arlis Arlis gar tolan

vitam in se habet solam mater Cicaronis, Sacui. 125.
us essia erit talis mater, de unigno, an utriusque
at quid in resurrectione de tali materia fiet
cui cadet, huic an illi.

Resp: ad sum. N. ans ad id a. q. d. unum. Responsio
quod res per suam essiam ab altera differat. Resuna quoque
tal. ^{socialis distinctio} ^{alia & per se} ^{quolibet parte}
et distinctio. Distat per essiam id ^{socialis distinctio}
et distinctio, h. etiam form. phys. e. per physicam e. per
quolibet partem essentialiter substitutionem N. ^{quolibet parte}

Resp: ad sum. esto ans. N. C. h. e. n. Responsio.
partes, h. ex materia rerum naturalium, et sua
substantia, sicut unum per se possibile in natura
esto, h. item ex materia et sua artificiatorum.

Resp: ad sum. N. m. q. d. tam ita. Responsio.
bilis, atque sint igitur partes sola materiae q.
exigente materia igitur quoque partes sola per
eunt, cum igitur ex partium inesse essentiali,
um h. recte colligat, form. h. de essia
compositi q. materia quoque g. ludi ex partium
naturalium amissione materia h. de essia compositi
satis e, materiam statim g. ludi plurimae partes
manera, q. si h. oas partes materia amitterent
idem compositum physica h. manere distinguit
igitur ans sicut manere stabile, hoc e sicut actu
semper e unitum N. alias namque sua specialis
sive aia e de essia compositi h. d. cum
namque illa sicut semper unita componi, sicut itaque
manera, quamdiu manet compositum ita sub
stantia illa tollat quoque compositum cuius e pars

126.

aërialiter gcedij, und licet calora tam vitali
 extrio quotidiana partes mæ a uagorent, adcipi
 uita n̄ maneat sicut n̄ gparasat illi
 n̄ aë stabiles respu aig cuius sicut partes aë
 alce tandem n. manant, quandiu manet con
 ptum, q̄ proxima gstituent. eg. mæ pedis
 fixa manet, quandiu manet pes quem illa
 mæ gstituit. Et sto concassa M. N. m.
 qe licet mæ cassat aë in compto negoti
 cam sicut mæ aë partem aërialem aig con
 posit, cuius sicut pars aërialis a n. impossibila
 ut sit idem simpls compositum phys. nisi
 eandem habeat mæm quam ante habuit.
 q̄muis moraliter censat idem licet garna
 triam substituat, semper alia et alia gerta
 mæ, sicut idem censat ignis, q̄ hodie a
 accensy, licet in altarum mane gtrina q̄
 aliamy s̄ simpls mæm habeat, quam iudic
 habuerat, mutuatam si ex dicariss ligis
 q̄ gaulatim ad uouendum ignem subta
 declaraf. sunt. declaraf, tametsi aia hois eg. Joan:
 ab hois tollat in morte manet nihilominus
 gas aërialis Joan: atiamsi interim sicut
 disponente insuaret mæm siue cogit.
 ad leg. sicutis sui, q̄ post aig mortem naty
 a, idq̄ aiant ingibite n. a ual g cigerent

De Joan: aig qd tēiam absq; ea aīe qua
 grig habuit si q; u. dicare uelil partes sin
 ules māa in composito cē de aīe compo
 siti, huc ita respondere dēt. Partib; dīs.
 Inquādo, dēt cē stabila quādiū manet
 ipsum compositū est, ultra q̄tam istud mā. *M. ad Sabelāc*
 ncaē negat, et d. etiam m. māa n̄ manet *stabilis. S.*
 stabilis, quādiū ic manet phys. logno com. *quādiū manet*
 positum, negat m. quādiū manet mora. *ipsum compositū*
 lita contactū m. *est, ultra quā*
 mare n̄ arit idem homo. *istud manet*
 do, moralitas loqndo nego c. q̄a manet
 idem sctm sctm et glerasq; partes
 māa phys. et, rigide loqndo sumendoq;
 hōtam pro hac sctā unita huc māa sin.
 gulan quōd dātūntem partium māalium
 collactiam, est c. indas, si phys. non In dāt.
 manet idem homo, qd phys. *ē dūary homo ē physici*
 ā p̄iore, qd prior desit aīe, qd mortuū *diversy ā p̄iori*
 ē, qd ē absurdum. *stūm c. sim.*
 ē diversy sctm quōd ē. simplicitat omnia *q.*
 et sctm oīa n. ad sctm q̄ sequā eodam
 modo respondeat, ultima negat, q̄a ut
 dāt aliq; mori dēt sctm totalis separatio
 sctm ā māa qd in proposito n̄ sit.

Resp: ad quartum duob; modis absci

ssa mane p̄da etc. concessa ante N. gregiā
 ad probāem distinguit, sublatis c̄erialibz tota
 litera siue sublata garta c̄eriali totaliter
 tollit ipsa quoqz ras, raris c̄aria C. sabla
 ta gartialiter N. alias itarum sagrefq̄
 ad uersarios, neqz foān c̄ā de c̄aria con.
 posit. imō ming. quam m̄ā, q̄e partes
 foā. illigē m̄āles lsingulis serē momentis
 exspirant at ā composito auferunt ac gra.
 turā in nihilum abeunt, n̄ item partes m̄ā
 q̄ local diuidant, manent t̄m in suo c̄ā, c̄ā
 sint incorruptibiles.

Responsio.

Resp: ad quintum, fore, ut max n̄c̄ue
 cassua fiat de c̄aria plurimum.

Responsio.

Resp: ad sextum, c̄ā casum Met: quan
 tū n̄ ad miseris dicas illam m̄ān c̄ā de
 c̄aria utriusqz, q̄ u. at garta india Rasus.
 rathōnis ex illa accēpturq̄ libal it̄ n̄cas.
 tem c̄ā, putam t̄m ex aquo pro r̄āe merito.
 rem cuiqz c̄ā sc̄ta reglar sagie diuise
 diuidendam, audi suar in 3. p. tom. 2. q.
 23. d. ff. s. 2. ad quem ualut insignem
 theol. q̄qz ā multis n̄ imarito lux acco.
 lunan sc̄lia disty c̄ā C. posterior saltem du.

Nota, impossi
 sibile c̄ā s̄ā
 s̄ān suar: siue speciali miraculo n̄ gōe euanira, ut
 duos hoīas in deo hoīas, in toto uita sc̄p̄su c̄ān an d̄io
 toto uita sc̄p̄su
 su gartān d̄io m̄ān habeant, q̄e nulli c̄ā q̄ solis h̄uāc̄is
 habere m̄ān.

carnibus nutritiis, imo pauci sunt, & aliqui eis
 in cibum utantur, ac deinde tot sunt horum
 transmutatio ut naturaliter acciderent non possunt
 esse in oleo magna parte, tam in generis
 quam nutritiis, et augmento à duobus hominibus
 participari, quod circa non fingendo aliud mi-
 raculum sicut unicuique restituit saltem illa
 pars magna, & illis sunt propria et non al-
 terius hominis, quod si forte in aliquibus magna par-
 tibus locantur, et non sufficiant ad utrumque
 corpus integrum formandum tum iuxta ordinem
 divinae providentiae ac iustitiae vel dividat
 illa materia, vel alteri tota dabitur, pro ratione
 meritorum, ita, ut quoad fieri possit, serventur
 iustitiae distributivae, et homo accipiat premi-
 um, vel poenam aliam in ea parte corporis,
 quae ad bene vel male operandum magis
 est illi coarctata, et alia uel pars magna
 suggerat aliunde, idem dicendum pro por-
 tionabiliter si fingat eas in quibus aliquid
 homo nullam partem habet, quod non fuerit
 alterius. a. 3. an tota educat ex propria materia
 et quomodo.

ARTICULVS TERTIVS an forma educatur ex potentia materiae, I et quomodo *

Notandum: primo, varias hac de re sentias de
varie ant. esse gema antiquorum philorum assereum foas
quorum phlo. sicut se totas labita re in maā, at ab agata
hum de soā
sententia. nade qsi ex abito in lucem protahi.

Ista sentia ait, foas oas ee in maā n gōmin,
terras et ges bestas, qe vident hoc tollere,
necem et corruptionem, atq; involuere mari,
sustem regum nian cum, foas inter se gūg
nantes sūnt, et accia qdā strita gōra di
cunt qd foas actu ee in maā stum incho
ationem quendam aerum.

Ista sentia refertur a Durando apud suar.
loco sepe citi. q gonabat in maā quendam
pōibitas soarum, q n manant qd producum
foas, sed in eas gertunt, has pōibitas Mor
l. v. phys. d. 6. q. v. n distinguit ab inchoat
onibz soarum vocatq; entias ex qbz signat
singula portia soā per generationem produ.
cum atq; ita hac sentia a sta n distinet,
putat v. suar. ab auctoribz huius sentia in
tellectas soles eeias soarum pōibitas qia
eeias illarum in pōa obtina, si ita e ten

hac sententia in applicat quomodo solem creatur.
 si producunt, nam etiam illa res que creata
 est habet etiam in se obiectum
 Quarta sententia est suam loco cit. R. u. t.
 2. q. 2. n. 8. Mur: hic S. G. Mand. S. 4
 5. 2. et 2. Connimb: e. g. q. 12. a. 4. Soas
 antegenesam rei naturalis in praesentem
 in materia, siue perfectio siue imperfectio actu.
 sed illes aduci de p. a. m. a. e.

Contra primam sententiam sunt ea,
 que supra in principijs dicta sunt. tum etiam
 quod per eam tollit omnia vera generata subordi-
 natis, ut R. u. t. hic trac. 2. q. 2.

Secundam sententiam rejicit suam loco cit. ob mul-
 tas rades breves aliquas hic adduco, reliquas
 uide apud ipsam, si aliquid forte praecassit
 in materia illud uel est idem numero cum forma
 producta, uel aliud, si primum quod solem an-
 taga producat, si aliud quare quomodo pro-
 ductum est sit, an etiam ex aliquo sui gen-
 eris supposito quod illud rursus ex alio in in fini-
 tum, dante id quod praesupponit uel est id-
 em cum materia uel non, si idem quomodo quod
 est aliquid solem in non est idem quod ex illo cum
 materia sit compositum, et sic materia non est sub-
 iectum generatis, sed ipsum compositum. Sed
 hoc illud praesuppositum est ne subiecta an accens

n̄ subtilia, q̄a cum s̄oā in d̄a p̄ducta mane-
 rat in m̄a p̄ p̄ḡn̄at̄iōem s̄iaret ari
 p̄ acc̄ns̄ n̄m̄ ex m̄a et s̄oā, it̄anḡi ex
 illo p̄aē s̄up̄posito s̄oā ual cast̄i compo-
 situm p̄ h̄ys̄. p̄t̄abit plurib̄, qūm̄ duab̄
 partib̄ m̄a s̄oā scilc̄. at illo p̄aē s̄up̄-
 posito, si dicas illud p̄aē s̄up̄positum n̄
 manar̄ cum s̄oā p̄ducta p̄ p̄ḡn̄at̄iōem
 r̄eā s̄oā p̄t̄ici n̄ p̄t̄i, et igit̄o q̄
 gerit, s̄ad̄ neq̄i ari acc̄dens q̄ hoc n̄
 aliq̄ s̄oā subtilis, neq̄i ex illo p̄du-
 cit̄ subtilia deniq̄i si s̄oā s̄iaret ex illo
 s̄oā imp̄fecta ual p̄aē intens̄iōem s̄iaret
 sicut̄ ex minore calore s̄il̄ maior ual
 p̄aē trans̄mitt̄a imp̄fecta imp̄fec-
 ta, n̄ q̄um̄, q̄a p̄duci n̄ ē̄ intens̄i
 s̄oā s̄iaret, s̄t̄o subtilia n̄ p̄t̄i intens̄i, t̄a-
 h̄iō̄ arī in s̄i n̄ta s̄oā imp̄fecta in
 m̄a ex q̄b̄ m̄o d̄o hac m̄o d̄o illa p̄aē
 ta p̄ducat̄ neq̄i p̄t̄i d̄i s̄i s̄t̄um̄
 mutari s̄c̄. imp̄fecta in p̄aē s̄iaret s̄e-
 q̄r̄ n̄. in m̄a it̄arum ē̄a innumerabiles
 s̄oā imp̄fectas, si ual inchoat̄ p̄aē s̄i-
 tarum s̄oā n̄. neq̄i n̄ p̄t̄i s̄i n̄gi, una
 ē̄a n̄gi ent̄itas, q̄ s̄il̄ inchoatio oim̄ s̄oā
 um̄ p̄t̄i b̄i l̄i um̄, n̄m̄ si q̄n̄ s̄il̄ una s̄oā s̄il̄
 h̄i s̄i n̄a dubio at̄ d̄str̄uif̄ inchoatio ē̄a m̄a

nextib; alijs at ita in oib; fieri potest, necesse
satis qd oas illos inchoas esse inter se di
stinctas, cum sint actu separabiles ab invicem.
Santiam hanc iam supra rebutamus

Notandum. sicut haec duo inter se distincta
sunt, ita in gōa mātā et dōmū de gōa mātā
nam ut in gōa mātā ē generare, ita
an mātā ē quā sōm nata ē et gōta dōmū
dara in fieri et in eā ita ut stum propriū
an necesse sicut in gōa ē separata a mātā
sic etiam in gōa sine mātā gēssu et
extra illum necesse fieri, aduci u. de gōa
mātā ē sōm fieri in actu, cum gōta
solum est in gōa et dōmū dōmū in eā
ac trāsmātā, uel ut Alex. de Aug. ad
aduci de gōa mātā ex parte mātā est
mātā gēssu re passiva ad ponendam
sōm extra caās, ras declaraf aēglo sicut
ignis qd gēducit calorem gēcurrit activū
ad aig efficiam et gas huiusmōdi gēcursum
calor gōnif extra caās ita etiam mātā gēcur
rit ad ponendum calorem extra caās et
sicut ignis gēcurrit efficiendo, ita mātā
gēcurrit sustinendo, uel gētrando, non
solum qd sustental accūs, uel sōm subitū
alam sed etiam qd hōt quandam inflū
am in illam sōm.

assa in gōa
mātā, at a
dūci de gōa
mātā, sicut
gēcurrit
quid sit
in gōa mātā.

quid aduci
de gōa mātā.

quam rem
ut possit dicitur
sua materia addit.

Notandum est quod colligitur ex dictis generis
ut sola dicitur ex materia adduci, satis non est
recipi illam in materia tum quia hoc modo est
aia rationalis educatur ex materia adduci, tum
quia si hoc crearetur accens extra materiam id
postea poneret in materia tale accens non
educatur ex materia adduci, licet in materia re-
ciperetur igitur, quod adducitur ex materia adduci, il-
lud de novo producit, atque hoc accens non
producit de novo iam ante in se
creatum. scilicet non est satis ut materia habet
potentiam ad seipsum, aliter autem aia rationalis
educatur ex materia adduci, ad quam potentiam
habet generationis. Tertium, adduci de
materia adduci non est unum materiam, ac disponi
materiam, ad recipiendam seipsum, quia aia
rationalis unum materiam, ad quem recipiendam
materiam quoque variis organis, visus, auditus
etc. disponit, praeterea ipsa dispositio
educatur ex materia adduci, ad quas tunc recipi
videtur non semper disponit materia, nisi admittat
processum in insipientem. Quod non est satis
est seipsum in se a materia dependere, ut dicitur
ex materia adduci, nam si accens crea-
tum a seipso generatur in materia potest ab eadem
dependere, et quoad seipsum et tunc ex seipso, materia

eductum n̄ p̄t. Quintum n̄ d̄a produci for
mam in subo, n̄a n̄ rationalis licet in subo
producat n̄ in aducif ex gōa m̄a.

Conclio p̄ma d̄a rationalis n̄ aducif
ex gōa m̄a, ratio ē, q̄e illa indagans
ā m̄a creaturā h̄c suggono. q̄o n̄ aducif

Anima rati
nalis n̄ adu
citur ex gōa
materni u gōa
indagans a mat̄e
p̄antur
gōas subd̄iales
n̄ s̄ant ex ni
hilo, sed ex
gōa mat̄e s̄an
tiali d̄tis.

Conclio s̄ta s̄a reliqua subd̄iales
n̄ s̄unt proprie logado ex nihilo; sed ex
gōa m̄a educunt, h̄ac ḡlio ē d̄tis.

phys: et multis locis gub̄tantis quatuor
v̄ta c̄arum, nam, s̄am, s̄inan, et c̄ti,
āc̄tan, nullis m̄a c̄a p̄culi are ḡng

caē. atq̄ d̄i c̄a debet influere in su
um act̄m, q̄o act̄m m̄a in s̄tud̄ r̄a to,
ān q̄a producit, n̄ a. act̄m, ut d̄stin,

quat ab act̄m, nec totaliter ut p̄tal
aut d̄nalitas ut infra d̄icat, q̄o passi
uē, si a. in s̄tud̄ in productione s̄oē r̄ia

in s̄a s̄oē, q̄o s̄oē aducif ex gōa illig
ut ex d̄ictis ē mani s̄edem. probat̄ 20
q̄o producit ab agente n̄ali, id aducif

ex gōa m̄a sed s̄oē producit ab a
ante n̄ali q̄o g. n. q̄a educere ex
gōa m̄a ē aliq̄d̄o producere ḡcurrer,

quod s̄it educere
ex gōa m̄a

ta subo ac recipi d̄ta, t̄a ḡh̄cā q̄m
s̄ubstanta, ac ḡs̄uata act̄m producit̄m

sed qd qd producti ab agente naturali producti,
 generata sub eo qd aduicil ex qda materia nisi
 n. habeat ubi actionem suam, qd manum
 applicat agens naturale nihil agit, sic ig-
 nis n. urit, nisi ad sit subum in quo
 actionem simul et calorem degonal.
 sicut n. aduicerent ex qda materia et
 semper crearent, tum tantum in ortales
 aut aia rationalis, qd licet a subo pel-
 lerent, adhuc h. subst. darent, tum ab
 eo in suo aia n. degonal, neqz ab
 ulla alia creata sed a solo seco gregor
 n. potant corrupti, neqz grio, qd forma
 subst. h. h. grium, neqz et gregor
 et ad corruptionem aliorum, sicut uo. fo-
 ignis iam corrupti n. a grio gregor
 sed gregor, qd scilicet disponit a qby
 degonal et in suo aia corruptunt, ideo
 illa corrupti, ridiculum a. dicere fo-
 aialium brutorum aia in ortales, non
 deberet etiam assignari calum h. uo
 receptaculum aliq. ubi guticum, culi-
 cum aia ravigant, plures rales uide
 agud auctoras. Tertia ratio sumit ex im-
 pugnae sunt anti gria sentia, qd ut ex

dictis y. stat. talis g. si sola n. procedit in
 ma sicut inchoata p. nihil eiq. praece
 dit q. sola fit ex nihilo q. creat q. n.
 general, ratorqueo avom. sic, ille p.ars
 sola q. de novo producit, et inchoatan
 illam paritit i. praecessit in ma q. g.
 ex nihilo facta i. q. creata n. genera,
 tale eiq. ratorionis vi aliq. tute suar. *Sola fit ex ni*
 g. dicitur dicitur oas suds creari, sed sal. *hilo sui prae*
 n. q. n. ad hoc argm. eo ans. *existentis C.*
 C. fit ex nihilo sui *praeexistentis C. ex*
 nullo subo n. c. *ex* *respondebis ad*
 sequentem obtionem q. fere verbis n. redistest.

fices q. d. supra dicta, aut sola, sine *Obiectio.*
 substantialis sine accidentalis, ante q. fiat
 erat aliquid vel nihil, si aliquid, q. praece
 dit, q. negatum supra i. itam si aliquid q.
 n. fit, q. negat ducit ex sola ma, tria.
 nihil erat, q. fit ex nihilo, q. ratur
 nat phloia axiomati ex nihilo nihil
 fit, negat vdr illigibila, quomodo sola n. pos
 sil dicit ex nihilo fieri, si nihil, soe an,
 te generarem suid. *Res primo ad ans. nihil*
 dicit actu C. sola n. q. n. a. in fact? q. fit *Responso*
 ex nihilo. *Res sdo* Frank *de abra* *de nihilo*
 sui C. ex nihilo sui et subo n. sine fit *sta Fran*
 ex p.riada sur tanq. hno a quo C. fit *de abra.*

Sola fit ex ni
hilo sui prae
existentis C.
ex nullo subo
ex

Axioma
ex nihilo
nihil fit

Responso
sta Fran
de abra.

ex nihilo id est nullo presupposito et gener.
 ranta subo. N. $\frac{1}{2}$ soluta per citatam illud
 axioma voluit phli.

Obiectio.
 Aristotelis.

Dices 2° Arist. y. Met: l. 2° dicitur
 ma^a esse aliquam partem rei faciendae
 situm partem, siue inchoatiua^a praeaxis,
 hinc in ma^a sua producenda. Et in

Responsio
 Suarle 9°.

d. 15. Met. 3. 2. n. 8. ab Arist. ipsum
 phidinem ma^a ad soam vocari partem rei
 efficiendae siue soae

Obiectio.

Dices 3° si soae subdiales educantur
 ex soa ma^a, tunc generantur in uia a ma^a
 sed hoc est falsum, sequitur n. cas^u esse accia q^u
 accia proprium est, ita in haurere subo, ut
 ha illud esse nequeant. Et gressa sequitur

Responsio.

N. n. et sic probatur, ac dico degen.
 dependendam esse duplicem, unam rei, q^u dicitur
 duplicem
 composito suae esse, illudq^u cum ma^a mixta
 fuerit, unumq^u per se generat, et est prima
 ca^u, cui subdiale sic uel sic aggetur
 aut generat. ut. arbor, lapis, uel aurum
 ab huius rei dependia a uocari in hauris
 altera dependia est rei, q^u iam supponit
 compositum generatum, eaq^u est prima ca^u
 et radix, quare compositum hoc uel illud
 non sustinet, taleq^u habeat propriates
 sed est aliqd^u gressu compositum q^u dicitur
 gressu generat, et ab illo abesse uel adesse

potē saltem sic, ita, ut integrum mihi
hujus compositi maneat cōtra et hujus rei
regulā uocat in hanc q̄a proprietas
est rei, sed in cōtra rei, cōtra affectus
partit, sōa u. substantialis n̄ affectus
sōd sicut, ut sōa laonis leonem.

Ad sinen hujus arti breuitas notandum
ē q̄mō ex suar. lib. ac dignā cit. licet
ex parte nōa n̄ua corporis n̄ sil gēn
s̄g p̄t se, et in ḡra cōtra mōa h̄ ad
affectus nōa n̄ua in cōtra aut fieri a cōtra
rationalis ad h̄ ualuti q̄dam occasio
exigens creaturā illig sine qua or
casione nec gēn a cōtra debet int̄rial
nec cōtra illig ad affectus exigens debet
minaret, tum cōtra expectet quodam mōa
certan disponiam corporis, qua p̄posita cōtra
creat. Sicut illud axioma ex nihilo nil
sit nisi illud de oī cōtra t̄m creaturā
quā increata, q̄lis ē s̄g d̄ḡ oī
p̄tē falsum cōtra ut patet ex cōtra rō
nalis cōtra, qua ex nihilo a h̄o, p̄p̄t
cōtra. Partem uarā d̄ci gōa mōa
habere gōam ad cōtra rōnalem q̄a p̄tē
illam rōgare in se cōtra uerit. Obij. Obiectio.
cōtra gōa nōa n̄ua p̄tē. Ex gōa nōa n̄ua
a cōtra, atq̄ nulla gōa nōa n̄ua a cōtra Responsio.

respondet potestatem meam respectu anime rationalis
 quod per se non movetur ad id cum se
 respondere quam activam rationem ad ani-
 mandam animam rationalem meam, deinde quia
 vis anima rationalis in solo deo fuerit
 hi tres in ea actus operari iuxta modum
 et ordinem naturae rerum debitum, et
 hoc salis, ut dicatur operari per modum
 causae naturalis et ut potestatem partem sub-

Non omnia acci-
 dentia ad
 eum quod
 meam, quod
 quae
 ut quod
 herentes in
 anima.

ficiens virtus activa respondet.
 Quarto si omnia acci-
 dentia ad
 meam, quod
 quae
 ut quod
 herentes in
 anima.

Quinto regni dispositio in meam est anima
 naturalis, ut ut fieri et esse queat, sed ut esse
 principium operationis suae, alia u. sole
 desiderant in meam dispositio, ut fieri et
 esse possunt. Sexto sole meales subtilitas
 virtus divina operativam operari potest
 quae acci-
 dentia ita operari possunt, ut patet in
 venerabili Eucharistia, tum quod non implicat
 quod dicitur et tres potestates supplementum
 causae naturalis in esse sole influentis.
 atque quartum de substantia socrate.

ARTICULVS QVARTVS.

DE
SUBSTANTIA
MATERIAE

Quaeritur primo an sola materia habeat propriam substantiam. Sto an sola materiae sint propriae substantiae partialis an u. in completo sola materiae substantia sit, dicat qd bene sicio materiae sola subsistere.

Conclio prima anima rationalis separata a corpore habet propriam substantiam ita Runcius phys. f. 2. q. 1. s. Mur. d. 6. q. 2. et alij probant per hanc partem, quia anima separata est capax propriae substantiae quod habebit saltem aliquam substantiam aliam frustra esset talis apud quosdam quia est capax substantiae alienae, quod est propria substantia quod est reliqua anima rationalis cum sint eadem ratio cum anima Christi. Quod autem quia anima Christi suum uerbum unita uerbo in huiusmodi modo, sic habet a. unio et coe causam diuinae substantiae, haec a. coe causatio non est aliud tamen Runcius quod subrogatio alienae substantiae loco propriae

anima rationalis separata a corpore habet propriam substantiam.

Coe causatio diuinae substantiae, a subrogatio alienae loco propriae

Conclio secunda anima rationalis et unita corpore habet substantiam, siue late siue stricte

sumas subsidiam, probat prima pars qd latet
 quando subsidium id est in eis, et in istis in
 dicitur ad subotalis li. aia ut ex supra dictis
 patet qd probat ista pars, qd sola mater
 habet subsidiam directe sumptam, ut ex con-
 ditione tertia patet, qd multo magis aie
 atq; ses an ex ma et sola sicut unum
 per se

ARTICULVS XVINTVS.

an ex materia et
 forma fiat unum
 unum per se

Notan: qd unum per se opponi uni
 per accidens, si u. quasi ueris qd sit
 unum per se et aliquid id est qd ex partibus
 eiusdem generis qd sit, si ueris, quae
 ex partibus eiusdem generis uel subiecta esse.
 dicantur. et illas quarum neutra in heret
 alteri tanq; subo inhesionis sed utroq;
 per se existunt, si dicas suam quosq; ma,
 altem subiectam inherere in ma, qd ab
 hac tanq; cae sua maali sustentat.
 et concordando sustentari, qd a ma in
 inherere in ma, si qd, cur in inherere
 et, aiunt soas illas, qd ex nae sua apte

unum per se
 sa a id est
 qd partibus
 eiusdem generis
 dicantur
 et statim

sunt una cum materia componere, unum ens
 se, ut sola substantialis, licet substantiam pro
 pria tunc et stricta non dici inhaerere, sed
 illas duas dici stricta inhaerere, et substan-
 tiam simul, atque inest sunt, ut faciant
 unum per se cum materia, ego a primo ad ul-
 timum, ut radii ante oculos quodam est reser-
 tionibus ad uertit, id est ex sola substantiali et
 materia sicut unum ens per se, quia ex illa et
 materia sicut unum ens per se et ex acci-
 dentibus, sicut unum ens per accidens, quia sicut
 ens per accidens quod est nunc in materia ego
 ex partibus sibi associatis proportionibus

Notat, illas
 duas dici
 stricta in-
 haerere, et
 substantiam
 simul, atque
 inest sunt
 ut faciant
 unum per se
 cum materia.

Notandum sicut unum per se erit,
 ex partibus sibi associatis proportionibus
 aequales praemissi quod est sermo est a. hinc de
 uno per se physice composito non de ante
 simplici, quata est magis sed quare acci-
 dens non est aequale praemissi cuius est materia
 et quia accidens est ens quod inhaeret stricta
 in subo non itam sola substantialis, inest, utraque
 sola tam substantialis, quam accidentalis
 substantiam non materia ego utraque stricta logico
 inhaeret. Et negando praemissa res nega-
 ta praemissa est quia stricta inhaerentia
 tunc praemissa est subo sed praemissa ex natura
 sua non est ordinatum ad praemissum, primum
 et radicalem conceptum rei et resultat praemissum ex illa,

Quid sicut
 unum per se
 accidens
 materia
 inhaerentia
 subo

sed 2^a entitas q^{ue} supponit rem iam in suo
 esse g^{enerat}itatem, arq^{ue} habenti totam essentiam
 Nota suam supervenit sola a^{nt} substantialis n^{on} supponit rei
 subordinatam n^{on} supponit essentiam sed sicut, et t^{er} radice ad fundamen
 rei essentiam, tum proprietatem generativam.
 sed sacra.

An ex materia et
 forma substantialis
 sit unum per se t^{er} cois.

Conclusio ex materia substantiali et forma
 sit unum per se t^{er} cois. probatur primo ex
 d^{ist}inctione materiae sola, tum et ex ista d^{ist}in
 ctione explicata, probatur secundo ex notando sto
 quod unum per se sit ex p^{ar}tibus sibi essentia
 liter proportionatis eisdem p^{ar}tibus, sed
 sola et materia sunt partes essentialiter pro
 portio nate eisdem p^{ar}tibus p^{ar}tibus substantia
 q^{ue} sunt partes essentialiter p^{ar}tibus. q^{ue} ordi
 nantur ex sua natura ad compositionem totius sicut
 sicut q^{ue} u. ordinantur, manifestum q^{ue} uoq^{ue}
 a, q^{ue} sunt entia incompleta, q^{ue} sunt
 proportionate inter se p^{ar}tibus inde, q^{ue}
 sunt unum p^{ar}tibus, et unum se habet ut
 sola, a^{nt} altum ut a^{nt}. q^{ue} p^{ar} de p^{ar}ntat.
 de quaestione an sit p^{ar}ntatio laborandum in
 u^ol^uti, ad.

Finis quaestionis tertiae
 de

forma substantiali.

QUESTIO 4TA DE privatiōe

In hac quæstione dicatur breviter, primo *Quæstio triaria*
quid sit privatiō, secundo quomodo sit, ac *quæstionis quæ*
dividatur, tertio quomodo privatur. *privatiōe na.*

ARTICULVS I^{VS} DE SIT

privatiō

De questione an sit privatiō, laborandum
non est, cum ab omnibus concedatur, tum etiam eius.
Satis ac rite probetur. *Sasumpta ex igitur nominis*
privatiōnis significatiōe, privatiō n. significat *definitio*
cariam alicuius in subiecto, sed dicitur caria *privatiōis.*
solum naturalium in rebus naturalibus, ut in lacte *quæ talis.*
vel aqua frigida a caria caloris, nigredinis, *privatiō ali,*
a caritate etc. quod dicitur privatiō. *exig in sub*
jecto, caren.
ta.

Notandum aliquos caruisse privatiōem esse
antem realem positivam, tamquam aliquam
latiam realem distinctionis, quæ sibi disti-
guatur a sola quæ privatiō, alij dixerunt esse cariam

citatum realem subiecti ad soam, quae caret subiectum
 stio suarunt, qd privacem unig soa ug. privacem
 caloris dixarunt sa soam g'riam calori, quod
 e' frigg.

Notandum 2°, aliorum sententiam suissa superiorie
 diametro oppositam negatiuam sed simplicitate pri-
 uacem sa ens sine reale, siue rati, sed purum
 putumq' nihil a fundamanta tam huius, quam pri-
 oris sententia in tra in obiectioib' soluanq. Ter-
 tia, et nra sententia, inter has qsi med ia de qua
 sit.

Conclio 1° privatio in recto, siue ut aliq lo-
 recto, n' e' quum, soa liter n' e' qd reale positivum, sed
 qd reale qd nihil, in obliquo uero, et gnotatiue e' aliq re-
 siliuum, sed ale positivum. probat qd pars, n' ant est
 nihil, in ob-
 liquo u. e' nihil, sed privatio in recto e' n' ens, qd nihil,
 aliq reale qd id, qd e' oppositum anti reali positivum, id
 positivum. sine dubio e' n' ens, sed privatio soa liter
 sumpta e' opposita anti reali positivum, nam
 in recto nihil aliud e', quam caria ac negatio
 anti talis hac a. caria siue negatio e' oppo-
 ta anti reali, qd e' n' ens. probat 2a pars con-
 clionis, qd privatio gnotatiue, siue qd idem
 id, qd privatio gnotat mihi subiectum, et agido subie-
 ad recipiendam soam, hac a. sunt entia rea-
 lia positivum, qd ex hac g'ctia sequi colligit.

Conclio 2^a privatio e' absentia, seu caria

Soa in subo agto, Str in subo agto, qd dicitur privatio e ab. 296
guis a negae, qd e carie antitatis in subo ineg. sanctia, seu
to, sine n habente capacitate antitatis, cuius carantia for.
e negatio, gelio hanc e recepta et dicitur. ma in subo
agto.

Nota negacem
a privacem dicitur
lingui.
An privatio sit
demum cum ma.

Conclio 3a privatio at ma n sunt eadem
pro qd qd assialiter e n ans, nequa qd e idem
cum eo qd e assialiter ans, sed privatio e assia-
litas n ans, qd n e eadem cum ma, qd e e
ialiter ans. Sto ma e pars subditae e reali.
tas gdituens privatio n e, itam ma appetit for.
mam quamlibet, atq nulla privatio appetit for.
mam, alias appetaratur sui corruptionem.

Privatio n ap-
petit foram,
alias appe-
taratur sui cor-
ruptionem.

Conclio 4a privatio negi e relatio distinctionis
negi realis agto, negi realis soa eposita al-
tail soa. probat prima pars gelionis, privae,
tio, et relatio negre memoratae, sunt realitas
diversa, qd privatio n e relatio distinctionis.
probat ans, qd conunt sub diversis generibz
immediatis sunt diversa, sed privatio at relatio
conunt nimirum sub epositis, privatio at
relatio, sto probat ans possunt a se mu-
tio separari, nam adxanti ante soa potest
ais privatio n a relatio distinctionis, qd da
manat soa a ma distinctionis. probat sta
pars gelionis privatio eposita soa, agto
n eposita, qd distinguunt inter se agto,
at privatio, n n. probat idem eia epositum et
non epositum eadem, itam privatio tollit n a.

privatio, et
relatio n
sunt eadem.
qd conunt
sub diversis
generibus.

179. *aphido adueniente sua. probat tertia pars, qd*
essentially ens, n potest esse essentialiter
n ens, qd negi sua positiva, potest esse pri-
uatis, illa n e essentially ens, hac essen-
tialiter n ens. probat n e ens raris essen-
tialiter, probat glio, nullum ens raris e ante
operam illacty, sed priuatis qd e principiu
generatis e ante operam illacty qd, nam in an.
constantu datur curia sive in subo, ut carantia
uisu n ceco, auditu n surdo etc.

Obiectio. Dices, si priuatis sunt ante operam illac-
ty, qd sunt actia realia positua. R. negio
Responsio. sequim, nam priuatis, aut negiam e, id e
e, ut docet Mend, atq; n e sua, siue an,
titatem aliquam, qd tñ ab e ante, ut
sit essentialiter n ens.

Obiectio. Dices, contra supra dicta, priuatis e sim-
pliciter n ens, solum dñalem, qd nullatit
e qd reale. Sto au da tenebris, tam q
i Phys: quam sacris litteris dicunt, q nisi
antib; realib; conuenire nequunt, ut Genes
q. tenebrae erunt etc. Tertio solum ens reale
percipit sensu, sed priuatis aliq percipi
unt sensu, visu nimirum tenebrae teste
Acta 2. de aia, cap: 2. text: 138. Quarto in
in Cantu trium quatuorq; inuitant tenebrae
q sunt priuatis ad laudam diuinam, qd dñi
Responsio. habere actiam realem, qua deum laudare
possunt. R. ad unum distinguendo, e simplici

149. talpa dicuntur remota subiecta apta ad vi-
sandum, sive habere privationem remotam
visus, planta quidam, quia includit ess sub-
stantiam corpus etc. talpa vero, quae haec at-
que naturam genericam animalis, ex quibus
gradibus genericis nulli rationali absolute
forma visus, cuius privationem habere di-
cuntur. Varum ex dictis privationibus
primae est, impropria ac potius dicenda
negatio. Secunda est etiam impropria nec
non et sequens. Tertia dicitur subiectum

Subiectum remotum aptum, quando aptum est recipere
remota aptum
est, quod aptum formam aliquam ratione gradus specifici
est recipere sed non pro tali tempore, sic catulus an-
tequam aliquanta nonnum diem dicitur subiectum remotum
ratione gradus aptum ad recipiendum visum, quia ex prop-
specifici. ria natura specificae aptus est cum ha-
bere, non tamen pro illo tempore dicitur
tamen haec ipsae privationes in negatio-
nibus puris, ut sunt non leu, non legis
etc. quod ista possint, etiam de non ex-
tibus, simul et antibus rationalibus gra-
dicari, ut de Chimera, hirco caruo etc. pri-
uationes a. ille non prout, non animos,
sum dicere, Chimera est caeca, clauda

et ual non ens, ual nihil e' p'riuatun for,
ma ignis, quia nequē habendis oculis Chi,
meta, nequē etiam non ens recipiende
forma igneae aptum est.

Inares, q' ergo dicitur p'prie dicta p'ri.
uatio. Respondet, illa, quae est absentia
forma a subiecto apto habere secundum
naturam, tempus, locum, partem, terminum
et modum secundum quem haberi illud con.
uenit.

Notandū tatio, remotam p'riuationem
hoc loco dicit illam, quae e' carentia forma
in subiecto, secundum naturam suam spe.
cificam, et in tempore p'asenti, apto, et
aliquo modo disposito ad formam recipien.
dam, sic lignum dicitur habere p'riuationes
remotam, quando de facto iam aliquos gra.
dus caloris ab igne recipit, proxime tra.
mam nondum aut ita dispositum, quando
notabilis pars dispositionis ad introducen.
dam formam d'asinit.

Definitio
proxima p'ri.
uationis.
proxima
p'riuatia
e' carentia
subo adra.
cipiendam
proxime
apto. suam.

Notand. q' proximam p'riuationem esse
carentiam in subiecto ad recipiendam
formam proxime apto, hoc e' habente pro.
ximam d'ispositionem, quae tunc censeat

Definitio
p'riuationis
remota, remu.
ta p'riuatia
illud, q' e' carentia
sp'ie in subo
situm ual suam.

101. essa, quando tam subiectum ex parte sua
quam forma habet, omnes dispositiones re-
quisitas, si dicas non dari proximam dispo-

Non datur. Si
positio proxima
datur dispositio proxima, moraliter aut physici:
S. moraliter d. Mathematici c. sumit itaqz proxima dis.
aut physici positio dupliciter uno moraliter, aut physici
q. Mathematico Mathem. proxima moraliter, siue physici
hic c. dicitur esse, qm ad introductionem nulla notabilis ac-
tuanam proxima pars dispositiois amplius datur, siue ut
moraliter. aut moraliter proxima dispositio e, q invariabilis
ma, tempore illo minimo, siue in g. cogitabili
c. quia diuisibili ad huc in plures partes tyris

Quae proxima qd
dispositio Ma-
thematica.
in adiectu instans generans antecedit, proxi-
ma Mathem. dispositio e, q singul in ma, q
uel dispositiois, uel partu pars ultima existat
qum neutra dundari pot, neqz dispositio proxi-
ma Mathem. possibilis e, antea instans n. generans
nulla pars in antibz successiuis e assignabi-
lis, q sit ultima, cum semper in alias. aliasqz
viciis pot, ut ex dicendis de quantia patet

Conclio prima priuatio n e absoluta nec in
ad generandum, sumando ista pro unitione forma
cum ma. probat qd, qe pota haec triensul.
tam a duo. absqz priuatio, neqz absqz priuatio
potu e generatio. etc.

Conclio sta prudo sola substantialiter, regit 152.
 essentialiter ad generandam quatenus generatio
 a mutao per accres u. ad compositionem, rdo gno.
 is e, ga ut aliqd mutet per generationem sine
 substantialiter, ab al necid sua illa substantiali-
 caruone, quam acquirit, alias n mutaretur,
 substantialiter, mutari n substantialiter e nunc sa
 habere aliter substantialiter, quam ante si
 a. aliq n accretet sicut novam qua an
 te caruonal n potat se nunc habere ali-
 ter quam ante hac a. caru e prius ante.
 ga a abia sua in subo capaci, at q,
 h ad recipiendam formam, alias n potat
 illam accretenda novo. probat sta pars
 gclionis ga concipi potat totu assie con-
 positi nihil cogitando de prius.

An prius esset
 regit ad generationem

Mutari sub-
 stantialiter
 e, nunc huc
 se aliter sub-
 stantialiter, quam
 ante.

Conclio tertia, ad assiam transmutatis
 nec remota, nec proxima regit
 involuans accia disponia, sed ad eam sub-
 stit prius in subo capaci sua sub. dic.
 lis, quam hndm habet abstrahendo in
 dispositas aliquas habeat an non, probat
 qual pars, ga ad substantialen mutao sub-
 stit subem existens suam substantial de novo accret,
 aq uniat, qd si an potat, saltem a beon
 nat disposit accium, gsequit sine prius ab
 involuantibus dispositas accio antarias eon
 regunt ad assiam mutatis, dicta mutao

An ad assiam
 transmutatis
 regit aliqua
 prius.

153.

quod sine ipsis esse potest exemplum esse possunt
exemplum solis in substantiam salis mutata, et aqua
in vinum a Christo in Cana galilaeae, et patet
manu suba est ex prima

Conclio quarto, generatio pro ut de factis
et ordinaria principium, a prius proxima
ratio est quae de factis et realiter nunquam nihil
sicut ista, nisi ad sint proxima dependentes

propter proxima prius

Nota prius. **Conclio** quinta, prius principalis in igno-
rationem in generatio instanti, ad adigi tunc quod facta pro
ipso generatio est et prius primo ista. probatur quod
rationis est. tunc principium, quod ut actionis produc-
cipi a re.

tunc dicitur esse prius pro in instanti
generatio dicitur esse. tunc probatur prius
principium quod suba eam dicitur, et a
ione ut. ualut tunc a quo transit ad for-
mem ignis tanquam tunc quae, sed in
eo instanti, in quo tunc generatio suba dicitur
prius tunc n. primo est facta ante cuius
pro tunc moralis semper prius

Obiectio Contra obiectum primo. prius est nihil quod non
prima con. principium. tunc quibus, aliis di. oppositas et
tra gelliam. tunc ad transmutam, ut de factis sit trans-

Obiectio ista. tunc sunt et principium transmutatis tunc
tunc nulla est prius, quod nulla prius est prin-
cipium generatio s. aut, uel n. est prius quod
actu principium, tunc quod generatio est ista.

ual e qd n principal actu, id e ante generandam 157.
nautrum dici potest, n primum qd hinc n e
n stum qd subum ante indans generans nun
quam fuit actum ad recipiendam formam
e sequi priuam n habuit cum reat subum
actum toto n. tempore illo ante habuit formam
quandam substantiam cum qua naturaliter
potest generare alia forma substantiali, ut cum
alia planta forma inis e n potest cui
recipienda subum capax dicitur. Quarto Obiecti.
n dat priuam proxima qd n potest e prin-
cipium. q. ans qd includit naturaliter dicitur
composita, proxima scilicet dispositionem et
formam substantiam abstraham, cum forma in eodem in-
stanti temporis adit quo ma e proxima
disposita, et in eodem instanti e forma ab-
straham, et eadem e praeiam implicat,
eate indans n. generans n dat proxima Obiecti.
dispositio. Quinto ma n distinguit a pri-
uam qd priuam n fuit distinctum princi-
pium a ma. q. ins ex dicit qd dicit assertio
ma et priuam e idem numero Artis.
qd etiam idem speciem, unde fuit argu. istud
q sunt eadem speciem, ac numero illa inter
se n distincta uel ut patet in dicitur, atq
ma et priuam sunt stum dicitur eadem
numero sequi etiam speciem maior n. unitas

155. qualis est numerica includit minorem speci-
ficam scilicet et genericam, ergo notat se non
distinguentur.

Respondet ad primum articulum d. c. ob id non est primum
positiva influens ut dicitur in principia
tum est negativa et per modum termini a quo
nihil recedendo est.

Respondet ad secundum articulum d. c. quia quanti-
tas et dispositiones reuocari possunt ad maiorem
primum u. e. ad deo diuersi generis in ree princi-
piandi, cum sit terminus a quo.

Respondet ad tertium negando dicitur ad probandum
tertium. Dico primum existere, antequam actu principi-
et, id est eo tempore, quo instant generans
primum, quod uero de subiecto tunc non est
actum, distributum, in sensu composito qua-
litas est in subiectum in sola substantia est.
in sensu diuiso est. quia nullum est assigna-
bilia instant toto illo tempore in quo
primum abest eadem illam primum eadem suam etiam
ad aliam respicere.

Respondet ad quartum d. dicitur non de mathematico
quarto. prima est moralitas ac physica. ut supra ex-
plicationem est d. dicitur eadem ratione responde-
tum est ad probandum articulum.

Respondet ad quintum ex solo, et scoto d. d.
quinto. d. dicitur probandum sunt unum numerum intrinsecum
extrinsecum est uocal a. illud unum numerum intrinsecum

qd' e' ultimus actus iam e' applicat' partibilibus in
 pluris tales sunt cuilibet specii individua ^{quid sit numerus}
 activa u. unum numero d' q' habet unum substa ^{intrinsec.}
 sic unum numero activa appelland' oia acta ^{quid extrin-}
 q' sunt in eod' am subb. ^{sec.}

Quaerestio, an tota' ma'ales habeant prop' queras.
 riem subsidiariam an u. beneficio subsidia
 ma'ae subsistent.

Ad hoc sub' un' respondend' un' exal' supra
 arto q. 3. de sol' nunc respondat qm'o ^{Respondat}
 suar. 2. Matzgh. d. 37. s. 5. n. 18. sub' ^{Suar.}

etas tota' ma'ales regi partialem subsidi,
 an habere, regi subsistere, r'ao illig' e' q'
 q' hat subsidiam habet hanc indagan
 siam a' sub' substantante, sed tota' ma'a
 las e' hat hanc indagan: an q' regi

subsidiam, sed respondat Mand. ad hoc ^{Respondat}
 ergo. d. 2. phys. s. 4. sub sec. 2. negando ^{sto Mand.}
 sag'ca maioris, ad q' satis int' ad hoc ul
 aliq' partialem subsistere dicit, q' d' ill

indaganans ab alio tanq' supposito de ^{Quando res dicitur}
 gaudere a. res al' qua ab alio tanq' sup ^{dependere ab}
 posito d' teste Mur. q. 6. qn' e' actuale ^{positiv.}

pot' existia' eis rei modis dicit, participi
 ac t'n'at' ultimo par' subsidiam alteri. ^{Tota' ma'ales}
 q' q' sto Mand: loco cit. tota' ma'ales ^{habere parti-}
 hanc partialem subsidiam, r'ao e' eis ^{alam existiam}
 d. 44. q' q'libet pars ma'alis compositi uq.

154.

aqua, h'et propriam substantiam, eo ipso qd
quodlibet pars aquae e' completa essentialiter in
rae substantia partantis et partib' essentialib'
et nulla pars aquae dependet ab altera
qd et quis pars essentialis propriam habet sub
stantiam partialem p. c. qd magis discrepant
partes essentialis quam integralas, qd sequi
distictio partium, completas p'ouit eadem
indivisiibili substantia. Ita ratio e' quia
maior substantia e' partialis, qd respondet
ei altera partialis, itam e' incompleta
qd Sabat e' alia partialis. Si n' p' h'
respondet partem et completam n' pot' a. e'
nisi substantia sua, qd dabit substantia
sua, sed haec res amplioream quam in
presenti locum requirit, intus in h'ideri
pot' suam loco supra citi. Turdado Rur.
trac. 2. q. 1. Mur. d. 6. q. 2.

ARTICULVS TERTIVS DE affectioib' priuationis

Sicut priuatio n' e' propria ens, ita neci h'et
Nota priuatio n' e' propria ens, ita neci h'et
h'ionam s'at. h'ionam s'at. h'ionam s'at.
tem q' nota notatiua e' ens, ita quo q' illi entis affectiones
h'ue e' ens aliqua tribuunt. priuatio, a' idem sua n'ua

substantialis siue accidentalis tot sunt privas 158.
quot suba capacia, nondum tali sua allicta sunt privas.
tas manifesta e, ergo eundem individuis sub,
iactis diuarse privas.

Contrario eundem sua in eodem subo, unaten una e tm
e privas totalis, rdo e, qe sublata una pri, privatio tota
uae, nulla restat, ponit n. statim sua, cum qua ta una nulla
existere nequit ulla privas.

Secunda, una privas e tm unig sua, et n
plurium sua, rdo e, qe sicut plurium sua
sum una privas tunc soluta, una ex illis suis
manerat adhuc privas e qe nisi sua ponit
totalitas, qua privas privatio, tunc neqz pri.
uatio tollitur, qd e impossibile, sic n. in eo,
dem subo sua simul, et eiqz privas esset.

Tertia, privas sua substantialis, a suscipit ma,
gis, aut ming, rdo e, qe alias deberat e
negdo sua magis aut ming suscipiantis,
q de sua substantiali dici nequit.

Contrario privas aliqua acciunt suscipi, privatio
unt magis, et ming, qe tales privas sunt dupliciter
carie sua magis et ming suscipiantium. tollitur, po.
sitiue, et

Quarta, privas potz tolli dupliciter, positi, negatiue.
ue, et negatiue, positiue qm per sua e
posita posiem in subo tunc n. cessat carie
sua, q sequi et privas, q e ipsis carie, na,
gatiue, nihil videlicet ponendo, sed agendi
in subo destruendo, tunc n. licet carie sua

159. in subo germaneal, grindo th n erit qua inuol
uit semper subo aphoicem. Atq; haec in unig
at primi libri tactum, unig ac prima persona
in ss. Triada Dei patris honorem, ac glori
am dicta sunt.

IN SECUNDO
LIBRUM PH
SICORVM AR
LIS H

Prooemium H

Divisio libri. Explicat phlg hoc secundo libro.
si secundi primo, quid sit nat. Secundo distinguit ma
phys. Atq; mathematicum a physico, licet in obiecto con
natura uideantur. Tertio agit de causis, ca
ram q; diuisione, nos more consueto toti hui
libro unica dispate, sed aliquot quationib;
diuisa, sinam imponemg

HIS PVTAIO ZHA
QVAESTIO PMA
DE
natura H